

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném hlavním líčení dne 23. listopadu 2020 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Aleny Gogelové a Ivo Vaicenbachera

takto:

Obžalovaní

1. **XXXXX**, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX,
2. **XXXXX**, IČO: XXXXX, se sídlem Brno, XXXXX,

jsou vinni, že

společným jednáním s pravomocně odsouzenými J.D., J.B. a společností XXXXX v rámci své činnosti a ve snaze o získání podnikatelské výhody spočívající v pořízení zboží bez daně z přidané hodnoty na úkor České republiky v pozici tzv. „ztraceného obchodníka“ dováželi do České republiky zboží – parfémy a toaletní vody – od dodavatelů z nečlenských zemí Evropské unie (zejména od společností XXXXX se sídlem ve Spojených emirátech a XXXXX se sídlem na Britských panenských ostrovech) pro odběratele – společnost XXXXX, a to konkrétně

1. společnost **XXXXX** jednající jednatelem pravomocně odsouzeným Z. V. uskutečnila dovoz zboží v období od měsíce ledna 2012 do měsíce prosince 2012 takto:

datum dovozu	dovezené množství	částka
9.12.2011	2875 ks	777 859,00
14.12.2011	3671 ks	895 203,00
14.12.2011	1052 ks	322 961,00
27.1.2012	624 ks	177 534,00
9.2.2012	529 ks	159 169,00
15.2.2012	1349 ks	388 046,00
20.2.2012	1126 ks	260 460,00

29.2.2012	1346 ks	336 496,00
5.3.2012	1950 ks	604 304,00
19.3.2012	1348 ks	384 701,00
10.4.2012	1348 ks	539 573,00
30.4.2012	1036 ks	529 691,00
21.5.2012	1341 ks	565 200,00
22.5.2012	3535 ks	285 698,00
14.6.2012	1384 ks	374 340,00
2.7.2012	812 ks	325 649,00
25.7.2012	1729 ks	636 673,00
30.7.2012	1286 ks	621 827,00
6.8.2012	1228 ks	578 414,00
20.8.2012	1539 ks	381 642,00
30.8.2012	2468 ks	1 187 494,00
3.9.2012	1874 ks	762 886,00
19.9.2012	2068 ks	622 274,00
4.10.2012	2181 ks	825 655,00
12.10.2012	12364 ks	2 153 756,00
19.10.2012	1432 ks	798 869,00
12.11.2012	2739 ks	900 029,00
16.11.2012	5256 ks	1 806 445,00
27.11.2012	1341 ks	257 005,00
29.11.2012	3165 ks	859 038,00
3.12.2012	2581 ks	744 989,00
5.12.2012	1937 ks	631 846,00
7.12.2012	1269 ks	468 508,00
10.12.2012	4570 ks	1 401 384,00
Celkem		22 565 618,00

příčemž ve svých daňových přiznáních k DPH dovoz zboží v jednotlivých zdaňovacích obdobích zatajila, a to konkrétně:

zdaňovací období	datum podání DaP u FÚ pro Prahu 8	hodnota dovezeného zboží	nepřiznaná DPH
prosinec 2011	30. 1. 2012	1 996 023	399 204,60
leden 2012	28. 2. 2012	177 534	35 506,80
únor 2012	27. 3. 2012	1 144 171	228 834,20
březen 2012	27. 4. 2012	989 005	197 801,00
duben 2012	28. 5. 2012	1 069 264	213 852,80
květen 2012	26. 6. 2012	850 898	170 179,60
červen 2012	25. 7. 2012	374 340	74 868,00
červenec 2012	27. 8. 2012	1 584 149	316 829,80
srpen 2012	26. 9. 2012	2 147 550	429 510,00
září 2012	29. 10. 2012	1 385 160	277 032,00
říjen 2012	27. 11. 2012	3 778 280	755 656,00
listopad 2012	28. 12. 2012	3 822 517	764 503,40
prosinec 2012	29. 1. 2013	3 246 727	649 345,40
Celkem:		20 569 595	4 113 915,00

2. společnost **XXXXX** jednající jednatelem pravomocně odsouzeným J.H. uskutečnila dovoz zboží v měsících březnu a listopadu roku 2012 takto:

datum dovozu	dovezené množství	částka
19.3.2012	1166 ks	642 890,00
5.11.2012	1588 ks	949 423,00
CELKEM		1 592 313,00

přičemž ve svých daňových přiznáních k DPH dovoz zboží v jednotlivých zdaňovacích obdobích zatajila, a to konkrétně:

zdaňovací období	datum podání DaP u FÚ Brno I	hodnota dovezeného zboží	nepřiznaná DPH
březen 2012	27. 4. 2012	642 890	128 578,00
listopad 2012	28. 12. 2012	949 423	189 884,60
Celkem:		1 592 313	318 462,60

přičemž cílem všech takto provedených obchodů bylo zařazení tzv. ztraceného obchodníka mezi dodavatele z nečlenských zemí EU a odběratele **XXXXX**, v úmyslu vyhnout se povinnosti odvést daň z přidané hodnoty spojenou s nákupem zboží ze třetí země a jeho následným prodejem v České republice, neboť dále již bylo zboží prodáváno s DPH.

Úloha společností **XXXXX** a **XXXXX** v obchodech s dováženým zbožím přitom spočívalo zejména v tom, že se tyto společnosti staly součástí účelově vytvořených obchodních řetězců a podílely se na obchodování s parfémami a toaletními vodami, které fakturačně nakupovaly od subjektů ze zemí mimo Evropskou unii a dále je prodávaly společnosti **XXXXX**, ačkoli ve skutečnosti bylo zboží dodáváno přímo společnosti **XXXXX**, a společnosti **XXXXX** a **XXXXX** v pozici tzv. ztraceného obchodníka umožnily kupující **XXXXX**, aby ta ve svých daňových přiznáních k DPH v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty v platném znění, deklarovala nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátce registrovaného k DPH v České republice a nemusela přiznávat dovoz zboží ve smyslu § 23 téhož zákona, přičemž ani společnost **XXXXX** a **XXXXX**, které v souvislosti s fakturovanými obchody přijímaly na své účty platby za zboží prováděné bezhotovostními převody či hotovostními vklady a prováděly platby za zboží dodavatelům, ve svých daňových přiznáních k DPH za shora uvedená zdaňovací období daňovou povinnost vzniklou v souvislosti s dovozem zboží nepřiznávaly a daň z přidané hodnoty nehradily, čímž

společnost **XXXXX** v důsledku dovozu zboží za uvedené období v celkové hodnotě 20 569 595 Kč ke škodě České republiky neoprávněně snížila svou daňovou povinnost celkem o minimálně 4 113 915 Kč,

společnost **XXXXX** v důsledku dovozu zboží za uvedené období v celkové hodnotě 1 592 313 Kč ke škodě České republiky neoprávněně snížila svou daňovou povinnost celkem o minimálně 318 462 Kč.

tedy

společnost XXXXX:

společným jednáním ve větším rozsahu zkrátily daň a spáchaly takový čin nejméně se dvěma osobami a ve značném rozsahu,

společnost XXXXX:

společným jednáním ve větším rozsahu zkrátila daň a spáchala takový čin nejméně se dvěma osobami,

čímž spáchali

společnost XXXXX:

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a, c) trestního zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

společnost XXXXX:

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

za to se odsuzují

společnost XXXXX:

Podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku, § 19 zákona č. 418/2011 Sb. k trestu propadnutí náhradní hodnoty.

- peněžní prostředky ve výši 475 500 Kč a 54 870 EUR, které jsou uloženy na účtu Policie ČR.
- částku 47,31 USD, jakožto zůstatek na účtu číslo XXXXX vedeném u ČSOB a. s. ke dni 7. 2. 2013
- částku 39.181,23 Kč, jakožto zůstatek na účtu číslo XXXXX vedeném u ČSOB a. s., ke dni 7. 2. 2013,

společnost XXXXX:

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku, § 19 zákona č. 418/2011 Sb. k trestu propadnutí náhradní hodnoty. :

- částku 11.078,36 EUR jakožto zůstatek na účtu číslo XXXXX vedeném u ČSOB a. s.

Odůvodnění

1. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení byly zjištěny skutečnosti, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku. Nalézací soud nejprve uvede důkazy, které byly provedeny před rozhodnutím Nejvyššího soudu, a to v rámci rozhodnutí Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 20. 12. 2015, č. j. 61 T 12/2015-8398, a rozhodnutí Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 14. 2. 2018, č. j. 61 T 12/2015-10101 a navazující rozhodnutí vrchního soudu. Dále nalézací soud uvede důkazy provedené po rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, vyhodnotí veškeré důkazy s tím, k jakým závěrům po vyhodnocení důkazů dospěl, následně se bude zabývat právní kvalifikací a v závěru odůvodní uložené tresty.
2. Nalézací soud nejprve konstatuje, že výše uvedené rozhodnutí v trestní věci je již třetí rozhodnutí nalézacího soudu. První rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 21. 12. 2015, č. j. 61 T 12/2015-8398, byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 11. 2016, č. j. 5 To 16/2016-8758, a to podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), e), f), odst. 2 trestního řádu za použití § 251 trestního řádu, z podnětu podaných odvolání státního zástupce a obžalovaných J.D., J.Ř., J.B., Z.V., D.T., J.K., společností XXXXX a XXXXX, kdy za použití § 261 trestního řádu byl daný rozsudek částečně zrušen, a to v celém rozsahu ohledně obžalovaných J.D., J.Ř., J.B., Z.V., D.T., J.K., společností XXXXX, XXXXX a XXXXX Podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla věc ve zrušené části vrácena soudu I. stupně.

Následně Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně ve věci rozhodl rozsudkem dne 14. 2. 2018, č. j. 61 T 12/2015-10101, přičemž obě právnické osoby, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, uznal vinnými shodně s nynějším výrokem a obžalované společnosti XXXXX uložil trest ve výměře 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000 Kč, což představuje celkem 200.000 Kč, dále podle § 70 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, § 19 zákona č. 418/2011 Sb. trest propadnutí věci, a to částky 11.078,36 EUR jakožto zůstatku účtu č. XXXXX vedeném u ČSOB a. s. a obžalované XXXXX uložil peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 5.000 Kč, což představuje celkem 1.000.000 Kč, a podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku, § 19 zákona č. 418/2011 Sb. trest propadnutí náhradní hodnoty, a to shodně jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Ve věci dále rozhodl svým rozsudkem Vrchní soud v Olomouci, a to dne 20. 3. 2019, č. j. 5 To 30/2018-10735, přičemž obžalované společnosti XXXXX uložil podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku a § 19 zákona č. 418/2011 Sb. trest propadnutí věci, a to finanční částky 11.078,36 EUR jakožto zůstatku na bankovním účtu č. XXXXX vedeném u ČSOB a. s. a odvolání obžalované společnosti XXXXX podle § 256 trestního řádu zamítl. Dále učinil rozhodnutí ve věci zbývajících obžalovaných, kdy se jedná o obžalované J.D., J.B., Z.V., u kterých změnil rozhodnutí o výroku o trestu týkající se těchto obžalovaných. Dále pokud se týče odvolání obžalovaných J.K., XXXXX, státního zástupce týkající se obžalovaného J.Ř., XXXXX a XXXXX jako nedůvodné zamítl. Ve věci obžalovaného D.T. pak vrchní soud rozhodl rozsudkem ze dne 15. 5. 2019, č. j. 5 To 21/2019-43, kterým sám rozhodl o trestu u obžalovaného D.T.. Naposledy ve věci bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 8. 2020, č. j. 8 Tdo 647/2020-11469, kdy Nejvyšší soud ČR podle § 265i odst. 1 písm. e) trestního řádu odmítl dovolání obviněných J.B., J.D. a J.K., podle § 265i odst. 1 písm. f) trestního řádu odmítl dovolání obviněného Z.V., podle § 265k odst. 1, 2 trestního řádu zrušil rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 3. 2019, sp. zn. 5 To 30/2018, a rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 14. 2. 2018, sp. zn. 61 T 12/2015 v části týkající se obviněných právnických osob XXXXX a XXXXX, kdy podle § 265k odst. 2 trestního řádu současně zrušil také další rozhodnutí na zrušené části rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265 odst. 1 trestního řádu se Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně příkazuje, aby věc obviněných právnických osob XXXXX a XXXXX v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

3. Nalézací soud uvede nejprve důkazní situaci týkající se celé trestní věci související s obžalovanými právnickými osobami XXXXX a XXXXX Uvede tak důkazy, které byly uvedeny v rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 14. 2. 2018.

4. **Obžalovaný J.D.** u hlavního líčení nejprve odmítal vypovídat. K samotné trestní věci se vyjádřil písemně v rámci svého vyjádření z 9. 12. 2015 s tím, že odmítá odpovídat na otázky. Ve svém vyjádření uvedl, že s obžalovaným B. se seznámil přibližně v roce 2002 přes společného známého a později byl seznámen i s obžalovaným Ř.. Prvotní spolupráce byla při zajištění lepších kurzových sazeb měn při jejich konverzi. Po určité době byl osloven, zda může zajistit společnost, která by chránila společnost XXXXX před společnostmi, které si nárokovaly výhradní právo na dovoz určitého sortimentu na určené území. Jednalo se tedy o spolupráci z důvodů právní problematiky při dovozu zboží ze třetích zemí a v žádném případě se nejednalo o jednání za účelem zkrácení DPH. Obžalovaný byl pověřen ze strany spoluobžalovaných B. a Ř., aby zajistil společnost pro dovoz parfémů ze třetích zemí a přes svého známého D. byl seznámen s obžalovaným V. ze společnosti XXXXX V. byl obžalovanému představen jako významný podnikatel v regionu, který provozuje asi 15 společností, a to v různých zemích a může být hodnocen jako stabilní a ekonomicky silný partner. Společně s V. byla obžalovanému představena slečna K. jako jeho asistentka, na kterou

se má obžalovaný obracet s veškerými náležitostmi pro úspěšný chod spolupráce. Úkolem K. bylo na základě podkladů vypracovaných společností XXXXX vystavovat dodací listy a k nim následně faktury a zaslat je zpět v elektronické podobě. Úkolem obžalovaného D. pak byla administrativní činnost mezi společnostmi, včetně kontroly správnosti faktur. Obžalovaný V., s ohledem na zjednodušení činnosti, zřídil samostatně vedený účet pro činnost nákupu parfémů ze třetích zemí a obžalovaný D. dostal k účtu čipovou kartu i pověření k zasílání finančních prostředků společnosti XXXXX. Na samotný účet měly přístup i jiné osoby, včetně jednatele společnosti – obžalovaného V.. Za tuto činnost byl obžalovaný J.D. odměňován přibližně hodnotou 1 % z obrátu společností, kdy finanční prostředky byly nepravidelně vyplaceny obžalovanému spoluobžalovaným B. z finančních prostředků společnosti XXXXX. Obžalovaný D. neovlivňoval množství a cenu obchodovaného zboží a vyjma faktur neměl přístup k účetním nebo jiným interním dokumentům společnosti XXXXX, případně nákupních společností. Pokud se týče společnosti XXXXX, pak jeho úkolem bylo předávat originály dokumentů od dodavatelů společnosti K., případně obžalovanému V., přičemž tyto doklady již shora jmenovaní měli k dispozici v rámci elektronické formy. Obžalovaný D., s ohledem na absenci přístupu k účetnictví, nemohl žádným způsobem ovlivnit daňové nebo jiné povinnosti společnosti XXXXX vůči státu a o krácení daně se dozvěděl až po zahájení trestního stíhání. Obžalovaný důrazně odmítl, že by měl povinnost zabezpečovat pro společnosti daňové přiznání a sám předpokládal, že nakupující společnosti si řádně plní své daňové povinnosti. Tento předpoklad obžalovaného D. byl potvrzován i ubezpečováním ze strany obžalovaného V., který vícekrát obžalovaného ujistoval o plnění daňových povinností. Obžalovaný D. odmítl vyjádření obžalovaného V., který jej označil jako jednoho z manažerů společnosti nebo společností a rovněž odmítl svoji povinnost předávat doklady externí účetní. Co se týká využívání kancelářských prostorů společnosti XXXXX, tak pro společnost zařizoval zřízení, instalaci a údržbu internetového připojení zákazníků ve spolupráci se společností DAT, a. s. a pro tuto činnost měl vyčleněnou samostatnou místnost v prostorách kanceláře. S ohledem na toto písemné vyjádření a odmítnutí obžalovaného odpovídat na otázky, byla u hlavního líčení dne 16. 12. 2015 čtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení (č. l. 3356-3361) Obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení popřel spáchání trestné činnosti a uvedl, že pro společnosti XXXXX a XXXXX zajišťoval podklady pro fakturaci k obchodům s parfémů, které tyto firmy dodávaly pro společnost XXXXX, dále zajišťoval informace o samotném zboží a prováděl bankovní úhrady na základě pověření ze strany statutárních orgánů společnosti XXXXX a XXXXX, na základě kterých obdržel čipovou kartu k bankovnímu účtu. Společnosti XXXXX a XXXXX dodávaly zboží společnosti XXXXX, které nakupovaly ve třetích zemích a celní kontrolou toto zboží prošlo v rámci společnosti XXXXX, která celní formalities zajišťovala. Samotné zboží bylo nakupováno společností XXXXX nebo XXXXX. Obžalovaný dával toliko pokyny k řádné fakturaci zboží a nezabýval se případným účetnictvím těchto faktur nebo daňovými záležitostmi, přičemž obžalovaný v rámci své výpovědi vyjádřil překvapení nad nedeklarováním těchto dovozů ze strany firem XXXXX a XXXXX. Obžalovaný nevěděl podrobnosti samotných obchodů, takže neví, jaký byl rozdíl mezi nákupní cenou a cenou prodeje. Sám za svoji činnost dostával odměnu ve výši 0,5 – 1 % z obrátu. Obžalovaný dále zdůraznil, že jeho přítelkyně I.B. s činností, kterou pro společnosti prováděl, neměla nic společného.

5. **Obžalovaný J.Ř.** ve své výpovědi (č. l. 7837-7842) uvedl, že společně s J.B. začali obchodovat v rámci komodity parfémů v roce 2004 a v roce 2005 společně založili firmu XXXXX, do které vložili několik milionů korun. Samotná firma se zabývala obchody s parfémů, které mj. nakupovala i zahraničí, a to především ve Spojených arabských emirátech, ale i jinde, např. v Hongkongu, USA apod. V témže roce společně také založili firmu XXXXX, registrovanou ve Spojených arabských emirátech, která se zabývala nákupem parfémů a následně tyto parfémů prodávala společnosti XXXXX. Při dovozu firma XXXXX veškeré

nákupy ze zahraničí řádně danila a obžalovaný zdůraznil, že firma po celou dobu své existence, a to i v době údajné trestné činnosti, kterou jednoznačně popírá, si řádně plnila své daňové povinnosti a neměla žádné problémy v rámci daňového řízení. Samotné obchodování s parfémů však má určité specifikace, protože velcí prodejci zastupující velké značky působí na světovém trhu v rámci tzv. regionalizace, takže určují konkrétní trhy, na kterých může být produkt prodáván a za jakou cenu. Podle obžalovaného jsou regionální ceny výrazně odlišné, takže je výhodné nakupovat určité druhy parfémů v určité oblasti a exportovat je do Evropy. Právě tímto způsobem obchodovala firma XXXXX, která s ohledem na dobré kontakty v Dubaji, které zajišťoval právě obžalovaný J.Ř., se svolením tamních obchodních agentů nakupovala parfémů a reexportovala je do Evropy. V roce 2007 tento obchodní postup byl v rámci reexportu do Německa napaden žalobou u tamního soudu a celá věc byla uzavřena smírem s tím, že účastníci si zaplatí vlastní soudní výlohy. Firma XXXXX se však nechtěla dostávat do soudních sporů, takže se snažila nalézt firmy, které by do České republiky parfémů ze zahraničí dovážely a od těchto firem by pak firma XXXXX dané zboží nakupovala. Na samotném trhu České republiky pak byl daleko větší zájem o výrobky, které by byly nakupovány od společností v České republice, tedy nikoli od firem, které by je dovezly přímo ze zahraničí, takže firma XXXXX, pokud by nakupovala zboží od českých firem, které by je dovezly ze zahraničí, by pak měla větší odbyt. V tuto dobu pak obžalovaného jeho společník J.B. seznámil se spoluobžalovaným J.D., který nabídl zabezpečit dovoz parfémů přes firmu nebo firmy, které zajistí. Od roku 2007 tak firma XXXXX nakupovala zboží od firem, které zajistil spoluobžalovaný D.. V rámci tohoto obchodu pro firmu XXXXX bylo celé obchodování bez rizika, protože se nevystavovala možným občanskoprávním žalobám ze strany dominantních prodejců a spoluobžalovaný D. při nákupech také zajišťoval výhodnější kurzy při směně českých korun za dolary, případně eura. Samotný obchod měl, a rovněž probíhal způsobem, že firma nebo firmy zajištěné spoluobžalovaným D. nakupovaly parfémů od firmy XXXXX a následně tyto parfémů přeproductávaly firmě XXXXX s příplatkem přibližně 1 % z obrátu. Obžalovaný Ř. nevěděl, zda spoluobžalovaný D. má zmocnění od těchto firem, aby je zastupoval, případně jakou získává finanční odměnu za svoji činnost. Bližší podmínky v tomto směru pravděpodobně domluvil společník B., který se s D. znal z dřívější doby a staral se o ekonomickou oblast firmy XXXXX, zatímco obžalovaný Ř. se zabýval především oblastí nákupu, neboť jej jazykově vybaven a mohl tak v zahraničí dojednat konkrétní obchodní případy. Z počátku obchodní spolupráce se obžalovaný vícekrát dotázal spoluobžalovaného D., zda společnosti, které dovážejí parfémů dodávané společností XXXXX, si řádně plní své daňové povinnosti a vždy dostal kladnou odpověď. Tyto otázky obžalovaný kladl i za přítomnosti svého společníka B.. Po celou dobu obchodování tak obžalovaný byl v domnění řádného zákonného obchodování, které v žádném případě nepoškozovalo fiskální zájem České republiky a neobcházelo daňové nároky z těchto obchodů vycházející. Při obchodování obžalovaný byl v domnění, že spoluobžalovaný D. zajistí jen jednu společnost, která bude nakupovat od společnosti XXXXX. V počátku došlo k rychlým změnám v nakupujících společnostech, a proto společně s B. požádali D., aby zajistil jen jednu společnost, která by dlouhodobě a stabilně zajišťovala dovoz parfémů do České republiky. Spoluobžalovaný D. pak tento dovoz prostřednictvím společnosti XXXXX, případně XXXXX. Pokud se týče daňových záležitostí, s těmito otázkami se seznamoval až po obvinění jeho osoby, protože v předcházející době do účetnictví nezasahoval, a ani této oblasti nerozuměl. Obžalovaný jednoznačně zdůraznil absenci jakéhokoliv vědomého jednání, případně napomáhání své osoby při zkrácení jakékoliv daně. Dovozy přes firmy, které jsou uvedeny v obžalobě, zajišťoval spoluobžalovaný D.. Sám obžalovaný se s jednatelem těchto firem nikdy neviděl, nikdy s nimi nejednal a věřil D., že je vše řádně a zákonně zabezpečeno. Pokud se týká konkrétního obchodu, pak peníze na nákup od společnosti XXXXX byly de facto od společnosti XXXXX, neboť společnost XXXXX platila za zboží firmám, které je nakupovaly od společností XXXXX v době před uhrazením tohoto zboží firmě XXXXX, takže společnosti, které jsou uváděny v obžalobě a

kteře dovážely parfémů do České republiky, nemusely vynakládat vlastní prostředky. Obžalovaný zde zdůrazňoval, že se jednalo především o snahu vyhnout se soudním sporům, dále o zamezení možnosti konkurence zjistit obchodní politiku společnosti XXXXX, dále zde byla výhoda při sjednávání směnných kurzů, kterou zabezpečoval spoluobžalovaný D. a v neposlední řadě pak zájem konečných odběratelů, aby firma XXXXX nakupovala zboží od českých společností. Firma XXXXX pak zajišťovala i samotný dovoz zboží a zboží pro proclení bylo transportováno přímo do firmy XXXXX, takže nebylo expedováno do českých firem, které se zabývaly dovozem parfémů do České republiky a tyto parfémů nakupovaly od společnosti XXXXX. Spoluobžalovaný D. byl před navázáním spolupráce informován o možných soudních sporech a dle jeho sdělení, firmy, které nakupovaly parfémů od společnosti XXXXX a následně je prodávaly společnosti XXXXX, tyto problémy byli schopni řešit. K dotazu soudu, aby se obžalovaný vyjádřil k odposlechům učiněným v přípravném řízení, obžalovaný uvedl, že se vyjádří teprve posléze a zdůraznil nepřehlednost odposlechů a jejich špatnou kvalitu. Obžalovaný J.Ř. ke své osobě sdělil, že je ženatý, je otcem nezletilého syna. V současnosti je zaměstnancem ve firmě manželky, která se zabývá parfémů a podle smlouvy vydělává přibližně 10 tis. Kč měsíčně. Je vlastníkem rodinného domu, automobilu a další majetek nevlastní. V současné době proti obžalovanému není vedeno žádné další trestní řízení a nikdy nebyl soudně trestán.

6. **Obžalovaný J.B.** ve své výpovědi (č. l. 7842-7845) potvrdil pravdivost výpovědi spoluobžalovaného J.Ř.. K samotné údajné trestné činnosti uvedl, že se spoluobžalovaným D. se znal v rámci obchodní činnosti již z dřívější doby. V roce 2007 měla firma XXXXX problémy v rámci soudního sporu v Německu s firmou XXXXX týkající se tzv. regionalizace trhu, tedy nemožnost dovážet z jiných regionů zboží (parfémů), kdy zboží údajně mohlo být prodáváno jen v regionech, pro které bylo určeno. Při diskusi s D. o tomto problému navrhl spoluobžalovaný řešení s tím, že parfémů by mohly dovážet firmy, které by zastupoval, a tyto firmy by následně prodaly zboží XXXXX, takže společnost by toto zboží nakupovala v Evropské unii. Oba společníci (B., Ř.) tuto nabídku využili; přitom se spolehli na slovo D., který jim zaručil zákonnost veškerého jednání, včetně plnění daňových povinností. Obžalovaný B. si firmy, se kterými bylo spolupracováno, ověřil jen na internetu a jinak se spolehnul na slovní záruky spoluobžalovaného D., který ještě v roce 2012 ubezpečoval o řádném plnění všech daňových povinností ze strany firem, které zastupoval. Pokud se týká okolnosti samotného prodeje i důvodu prodeje, obžalovaný vypovídal obdobně jako spoluobžalovaný Ř.. Samotná provize z obchodů pro firmy, které nakupovaly od firmy XXXXX a prodávaly firmě XXXXX (firmy uvedené v obžalobě) činila přibližně 1 - 2 % z obratu a spoluobžalovaný D. byl odměňován přibližně 1 % z obratu a tyto peníze mu byly poskytovány z firmy XXXXX; přitom finanční náležitosti byly účtovány asi 1x měsíčně. Dohoda byla fixní a byla domluvena předem. Odměny byly spoluobžalovanému vypláceny v hotovosti samotným obžalovaným B., případně později vkládány na účet spoluobžalovaného D.. Předávání finančních částek spoluobžalovanému D. však nebylo zachyceno v účetnictví firmy, protože od spoluobžalovaného D. nedostávali za jeho činnost žádné faktury, které by měly být proplaceny. Pokud se týká změn odběratelských a dodavatelských společností, pak spoluobžalovaný D. odůvodňoval změny právě velikostí obratu a oba obžalovaní (Ř., B.) žádali, aby dovoz zajišťovala jedna firma, což se následně stalo, protože dovozy vesměs zabezpečovala firma XXXXX. Samotné platby za zboží probíhaly přes bankovní účty a v rámci fakturací, které však zabezpečovala společnost XXXXX. Obžalovaný v rámci své výpovědi vícekrát zdůraznil, že se necítí být vinným jednáním, které je uvedeno v obžalobě a poukazoval na ubezpečování ze strany spoluobžalovaného D. týkající se placení daní ze strany společností, které zastupoval. Obžalovaný se stejně jako spoluobžalovaný Ř. odmítl vyjádřit k odposlechům (telekomunikačního provozu a prostorovým odposlechům) s tím, že se k těmto odposlechům vyjádří později. Obžalovaný B. byl dotazován jak státní zástupkyní, tak soudem na určité

rozpory mezi jeho výpovědí v přípravném řízení a u hlavního líčení. V přípravném řízení obžalovaný uváděl, že hlavním důvodem obchodů společnosti XXXXX se společnostmi, které zastupoval spoluobžalovaný D., byla finanční výhodnost, resp. určité zjednodušení a v přípravném řízení neuváděl důvod týkající se problémů s tzv. regionalizací trhu v rámci obchodů s parfémů. Obžalovaný poté uvedl, že se v přípravném řízení špatně vyjádřil a hlavním důvodem obchodů s firmami, které zastupoval spoluobžalovaný D., byla právě problematika tzv. regionalizace trhu s parfémů a s tím související možné soudní spory. Obžalovaný se dále vyjádřil k vlastní osobě; uvedl, že je ženatý a s manželkou se stará o dvě nezletilé děti ve věku 7 a 13 let. Je nemajetný, v současné době pracuje ve firmě XXXXX a není proti němu vedeno žádné další trestní řízení. Doposud nebyl soudně trestán.

7. Obžalovaný J.B. svoji výpověď následně písemně doplnil (č. l. 8200-8201) a v rámci svého vyjádření uvedl, že obžalovaného J.D. využili k dovozu parfémů ze třetích zemí za účelem zamezení možných sporů s oficiálním distributorem s ohledem na zásadu tzv. teritoriality při prodeji parfémů. O veškerých rizicích s dovozem parfémů na území Evropské unie bez povolení výrobce a distributora však J.D. neinformovali. Hlavní prioritou daných obchodů bylo přenesení odpovědnosti za tzv. šedý dovoz na jiné společnosti. Společnosti, které parfémů dovážely, získávaly přibližně 1 – 2 % z obrátu a nebyly si vědomy možných následků, např. soudních sporů. Dovozy nebyly nikdy zatajovány, což by bylo logické, pokud by bylo účelem neplacení DPH, naopak společnost XXXXX vždy řádně vypočítala veškeré daňové povinnosti, včetně DPH a sama společnost byla ze strany finančního úřadu v letech 2005 – 2014 mnohokrát kontrolována a vůči společnosti nebyla adresována jediná výtka, či doměření DPH. Obžalovaný dále uvedl, že J. D. obžalovaný osobně platil 1 % z obrátu dovezených parfémů jako benefit navíc, a to z peněz společnosti XXXXX, které v České republice vybíral kartou. Dané finanční prostředky dle vyjádření nebyly nikde evidovány, jen v účetnictví společnosti XXXXX. V této souvislosti soud poukazuje na předcházející výpověď obžalovaného, ve které uváděl, že finanční prostředky pocházely ze společnosti XXXXX a také nebyly nikde evidovány.
8. Nalézací soud v souladu s pokynem vrchního soudu se blíže zabýval vyjádřením obžalovaného J.B. ze dne 11. 7. 2016 (č. l. 8689-8690). V tomto vyjádření obžalovaný popírá verzi obžaloby a svůj podíl na zkrácení daně tak, jak jej popisuje obžaloba. Obžalovaný sice doznává krácení daňových povinností, ale jiným mechanismem. V minulosti měl uskutečňovat prodeje zboží, které neuváděl do účetnictví firmy XXXXX, a to z důvodu přání ze strany zákazníků. V rámci podnikání se obžalovaný zabýval především prodejem zboží zákazníkům na území České republiky a zákazníci měli poptávku po zboží bez dokladů z důvodu lepších cen, proto v letech 2007-2012 kromě standardního a účetně evidovaného prodeje zboží, a to včetně parfémů a toaletních vod, prodával toto zboží mimo účetnictví firmy XXXXX, a to za nižší ceny, ve kterých byla zohledněna marže, ale nikoliv DPH. Podle obžalovaného se jedná o velmi častý postup v České republice v rámci tvrdého konkurenčního boje, což však, jak sám zdůrazňuje, nesnižuje jeho vinu. Tyto skutečnosti by však měly být brány v potaz při posuzování jeho jednání. Podle obžalovaného pravdivost jeho tvrzení je potvrzována mimo jiné i řadou porízených odposlechů, které jsou v tomto trestním spise. Pokud se jedná o spolupráci se spoluobžalovaným D., pak dovoz pro firmu XXXXX byl realizován prostřednictvím firem obžalovaného D.. Zboží, které bylo dováženo firmě XXXXX ze zahraničí na firmy od obžalovaného D., bylo následně fakturováno podle prodejů, které se uskutečnily oficiální cestou z firmy XXXXX na základě podkladů, které předával obžalovanému D.. Zboží, které zůstalo navíc na skladech ve zmíněných firmách, pak bylo použito jako tzv. testery, náhrada za prošlé zboží a zboží, na které nechtěli zákazníci z důvodu nižší ceny doklad. Toto zboží pak bylo prodáváno bez dokladů za cenu, ve které byla zohledněna jen marže, nikoliv však daň z přidané hodnoty. Prodeje obžalovaný nedával do výkazů prodejů, ani účetní, a nebyl tento

prodej tak zohledněn ani v účetnictví firmy. Cena, za kterou zboží bylo prodáváno, byla určena jednak cenou zboží navýšenou o cenu dopravy, což představovalo celkové vstupní náklady. Tyto finanční částky za dopravu dával obžalovanému D. hotově, aby je zaslal do zahraničí na úhradu celkové ceny zboží (soud v rámci popisu činnosti ze strany obžalovaného konstatuje, že takový postup by byl zcela nelogický, s ohledem na celní evidenci zboží a nemožnost odepsání nákladů). Spolu s tím pak obžalovanému D. předával také peníze za další případně nevyfakturované zboží na firmu XXXXX. Cena za dopravu, která šla obžalovanému D. v hotovosti, snižovala cenu zboží, které skutečně přišlo do České republiky a pokrývalo prodeje bez dokladů, již zmíněné testery na prodejny a náhrady za expirované zboží. Pokud se týká spoluobžalovaného Ř., pak v době rozhodné obžalovaný Ř. řešil spory s firmou XXXXX o regionalizaci zboží ze zahraničí a pro obžalovaného B. byla tato skutečnost dobrou příležitostí, aby přes firmy od spoluobžalovaného D. vyřešil obě záležitosti zároveň, takže se s obžalovaným D. na těchto dovozech dohodl. O prodeji zboží mimo účetnictví firmy XXXXX obžalovaný neinformoval další osoby a peníze takto utržené pak použil zčásti na popsání úhrady za dopravu zboží a zčásti pro svoji potřebu. Takto bez vědomí dalších osob mohl jednat s ohledem na skutečnost, že jiné osoby neměly bližší přístup k účetnictví a sám obžalovaný byl v rámci domluvy se spoluobžalovaným D. schopen korigovat celý prodej zboží od okamžiku jeho proclení až po jeho prodej koncovým zákazníkům firmy. Sám tak zajišťoval jednání s celními úřady, proclení zboží, přípravu na sklad, následný prodej a fakturaci zákazníkům. Pouze tímto způsobem pak mohl dosáhnout skutečnosti, aby prodej nedaněného zboží mohl probíhat dlouhodoběji a obžalovaný byl schopen hlídat celý průběh této trestné činnosti. Dohoda se spoluobžalovaným D. také zahrnovala pokrytí původu zboží s ohledem na spory s firmou XXXXX, což požadoval spoluobžalovaný Ř.. Dále bez jeho vědomí pak tato dohoda pokrývala prodeje bez dokladu, nikoliv však participování na škodě způsobené dovozovými firmami na DPH. S takovým jednáním by obžalovaný nesouhlasil, protože by mohl být přistižen již při prvním pokusu. Přes firmy od obžalovaného D. tak od roku 2007 bylo s vědomím obžalovaného dovezeno zboží v hodnotě několika desítek milionů korun a většinu tohoto zboží firma XXXXX řádně zaúčtovala a uhradila, včetně příslušné sazby DPH. Obžalovaný uvádí, že nikdy netušil, že již vystavené a bankovním převodem uhrazené faktury firem, které spravoval obžalovaný D., nebudou u těchto firem řádně zaúčtovány a z těchto faktur nebude odvedeno DPH. Obžalovaný D. věděl, že vystavené doklady budou zaúčtovány ve firmě XXXXX a proto byly hrazeny standardním způsobem převodem z účtu na účet. Pokud je krácení daní u firem, které pro firmu XXXXX zboží dováželi prokázáno, je obžalovaný přesvědčen, že musí nést odpovědnost tyto firmy a jejich představitelé, kteří se na zkrácení podíleli, což však není jeho osoba. Podle obžalovaného škoda, kterou svým jednáním českému státu způsobil v rozmezí let 2007 – 2012, je přibližně 4.277.400 Kč a tuto škodu je obžalovaný připraven plně uhradit. Následně pak žádá, aby mu byl uložen alternativní trest, bez přímého výkonu trestu odnětí svobody, který by mu umožnil výkon zaměstnání a splácení škody, kterou státu způsobil.

9. Oba obžalovaní pak společně uvedli, že společnost XXXXX byla prodána společnosti XXXXX a nejsou v současnosti jednateli, ani společníky společnosti XXXXX.
10. **Obžalovaný Z. V.** ve své výpovědi (č. l. 2845-2847) uvedl, že se spoluobžalovaným J.D. jej seznámil dlouholetý obchodní partner pan D. s tím, že D. shání firmu, která by mohla obchodovat se zbožím, přičemž by měla zajištěny jak dodavatele, tak odběratele. Byl domluven obchod, kdy dodavatelem měla být firma XXXXX a odběratelem firma XXXXX; přitom spoluobžalovaný D. byl do firmy obžalovaného V. (firma XXXXX) zapojen na základě pověření a plných mocí. Obžalovaný D. měl na starosti právě obchodování s parfémami, takže firma XXXXX nakupovala parfémami od firmy XXXXX a následně je prodávala firmě XXXXX. V rámci obchodní činnosti spoluobžalovaného D. byl založen zvláštní účet u ČSOB, kde měli

dispoziční práva jak obžalovaný V., tak spoluobžalovaný D.. Spoluobžalovaný D. pak na základě plných mocí objednával zboží. Fakturace pak vyhotovovala spoluobžalovaná K., která však jen vyplňovala předem připravené formuláře (fakturace) s údaji, které uvedl D.. Obžalovaný V. zdůraznil, že obžalovaná K. postupovala na základě jeho instrukcí a rozhodně se nedopustila žádné trestné činnosti, když sama neměla ani žádné rozhodovací pravomoci. Pokud se týče samotného obchodování, pak firma XXXXX získávala přibližně 5 – 6 % zisk z obratu, který zůstal na účtu společnosti. Obžalovaný D. v rámci plných mocí měl fakturace předávat externí účetní paní K., což však pravděpodobně nečinil a obžalovaný V. nekontroloval, zda faktury jsou, či nejsou účetní předávány. Obžalovaný vlastní více společností a nechává zde vcelku velký prostor jednotlivým manažerům, které nekontroluje, protože lidem důvěřuje. Obžalovaný D. měl rovněž zajistit platbu DPH, případně dalších daní. Obžalovaný V. sice podepsal daňové přiznání, kde nebyly zahrnuty obchody společnosti XXXXX s parfémů, ale tyto skutečnosti nekontroloval a v daňovém přiznání se s ohledem na své zkušenosti ani nevyzná, takže nemohl zkontrolovat, zda tyto obchody jsou nebo nejsou zahrnuty do daňového přiznání. Při počátku obchodování poskytl obžalovaný V. na účet určité finanční prostředky v řádech desetitisíců, ale samotný princip obchodu nezkoumal, takže ani neví, že pro obchodování, tedy nákup parfémů, společnost XXXXX nepoužívala vlastní finanční prostředky, ale tyto finanční prostředky byly poskytnuty společností XXXXX. Obžalovaný měl k dispozici přehled faktur týkajících se obchodování i přehled o stavu finanční hotovosti na bankovním účtu. Věděl o finančních transakcích, které prováděl spoluobžalovaný D., ale předpokládal, že tyto transakce jsou v souvislosti s obchodní činností, a to např. na zaplacení zboží. Obžalovaný V. tedy kontroloval jen pohyb finančních prostředků a různých termínů, nikoliv daňové platby apod. Obžalovaný podle vlastního vyjádření dostal ze strany obžalovaného D. i nabídky na obchod s firmami ze Slovenska a Maďarska, ale tyto odmítl a sám spíše chtěl obchody ukončit, neboť nebyly výrazněji finanční atraktivní. Obdobným způsobem obchodoval s firmami XXXXX a XXXXX i jeho známý H.. Obžalovaný zdůraznil, že se vědomě nedopustil žádné trestné činnosti. Obžalovaný ke své osobě uvedl, že je ženatý, má dvě děti, byl doposud 1x soudně trestán, ale trest byl již zahlazen. Dle vlastního vyjádření je nemajetný, protože po majetku netouží, takže případné finanční příjmy rozdává svým blízkým. V současné době proti němu není vedeno další trestní řízení.

11. **Obžalovaný D.T.** (č. 1. 7847-7849) uvedl, že se spoluobžalovaným D. se seznámil při řešení mimosoudní pohledávky; přitom D. mu sdělil o dovozu parfémů ze zahraničí a hledání obchodní společnosti, která by tyto dovozy realizovala. Obžalovaný byl majitelem a jednatelem společnosti XXXXX a na základě požadavku D. pak založil běžný účet u ČSOB, který sloužil jen pro obchodování s parfémů, když společnost XXXXX se zabývala jinou činností a měla účet u Raiffeisenbank. Obžalovaný D. pak měl zabezpečit větší obrat v rámci obchodu s parfémů, který měl následně zapříčinit možný dobrý prodej společnosti XXXXX. Obžalovaný T. do těchto obchodů neinvestoval žádné finanční prostředky, neznal společnost, ze které jsou parfémů nakupovány a teprve až z trestního spisu se dozvěděl, že společnosti, od kterých jsou parfémů nakupovány, jsou spřízněny se společností, které posílají tyto parfémů od společnosti XXXXX odebírají. Obžalovaný následně podepsal plné mocí pro spoluobžalovaného D. i plnou moc v rámci disponování s finančním účtem u ČSOB. Na základě požadavků spoluobžalovaného D. pak vyhotovoval faktury pro společnost XXXXX, které předal D. osobně nebo zaslal elektronicky. Faktury předával účetnímu H., který uváděl, že DPH v rámci těchto obchodů by mělo být neutrální, protože se platí DPH jen ze zboží, které se prodá v ČR. V rámci spolupráce se snažil nalézt kupujícího pro společnost XXXXX, ale žádnou solventní právnickou, či fyzickou osobu nenalezl, proto spolupráci s D. ukončil a později v prosinci 2008 prodal společnost panu S.. Šlo o známého obžalovaného T., který hledal příležitost, jak rozšířit své obchodování s pracími prostředky a chtěl si pořídit nějakou společnost. Prodej společnosti proběhl zcela standardně, a to za základní jmění, které bylo předáno v hotovosti, a současně

obžalovaný předal celé účetnictví, které bylo v několika šanonech. Podle obžalovaného S. pokračoval v obchodech s parfémami, protože se ptal po spoluobžalovaném D.. Pokud se týká společnosti XXXXX, jednalo se o další společnost, kde T. byl jediným majitelem a jednatelem. V roce 2009 jej opětovně oslovil spoluobžalovaný D. s tím, že pokud se rozjede obchodování ve společnosti XXXXX, bude mít vážného zájemce na odkup společnosti. Následně opětovně probíhalo obchodování s parfémami, kde z tohoto obchodování neměl obžalovaný T. žádný zisk a také v tomto případě obžalovaný fakturace předával svému účetnímu H. z Ostravy, který byl rovněž daňový poradce. S H. byla domluvena i spolupráce po předání společnosti XXXXX panu S., se kterým měl dodělat daňové přiznání. O úmrtí H. se obžalovaný dozvěděl teprve ze spisového materiálu. Veškeré činnosti související s obchodem zařizoval spoluobžalovaný D., který byl vlastně obchodním zástupcem společnosti XXXXX a XXXXX. Peníze z obchodování byly použity na úhrady různých nákladů a obžalovaný T. z obchodování neměl žádný zisk. Zisk předpokládal teprve poté, co společnosti budou v rámci zvýšeného obratu zhodnoceny a prodány. Obžalovaný sice potvrdil, že měl k dispozici všechny faktury, což znamená jak nákupní faktury od firmy XXXXX, tak faktury prodejní, ale nevzpomíná si na výběry v hotovosti a pokud by proběhly výraznější výběry, tak předpokládá dotazy na D. k těmto výběrům. Na fakturách si údajně kontroloval, zda je zde zaúčtováno DPH a faktury následně předával svému účetnímu.

12. K výpovědi obžalovaného T. se vyjádřil obžalovaný J.B., který uváděl, že firma XXXXX platila zboží od všech firem, tedy včetně firem obžalovaného, včetně DPH, takže rozdíl mezi nákupní cenou od firmy XXXXX a následně nákupní cenou, kterou platila firma XXXXX, byl rozdíl v rámci DPH + 1 % marže; tedy rozdíl okolo 20 %.
13. Obžalovaný T. poté uvedl, že rozdíl mezi nákupní a prodejní cenou, tedy rozdíl ve výši přibližně 20 %, zůstal na účtu, ze kterého se platily různé věci. Obžalovaný zdůraznil, že DPH odváděl a tuto skutečnost i kontroloval. Obžalovaný k vlastní osobě uvedl, že je ženatý, má 1 dítě ve věku 16 let; vlastní rodinný dům po rodičích a starší automobil. Doposud nebyl soudně trestán a není stíhán pro jinou trestnou činnost.
14. **Obžalovaná J.K.** ve své výpovědi (č. l. 7849-7852) popřela spáchání trestné činnosti. K samotné věci uvedla, že po ukončení vysoké školy nastoupila do reklamní agentury, kterou vlastnil spoluobžalovaný V. a pracovala zde jako odborná asistentka. Později zastávala pozici odborného marketingového pracovníka a nad rámec této činnosti poskytovala asistenční součinnost obžalovanému V. a občas J.H., jehož trestní věc byla vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí. Obžalovaná nebyla u první schůzky mezi D. a V., takže neví, která osoba a za jakých okolností obžalované seznámila. Obžalovaný D. jí byl po několika schůzkách s obžalovaným V., které proběhly mimo kancelář, představen jako odborný obchodní zástupce, který bude zastupovat společnost XXXXX a bude vést samostatnou divizi zabývající se obchodem s parfémami. Společnost XXXXX, stejně jako ostatní společnosti ovládané obžalovaným V., se nezabývaly žádným nákupem a prodejem zboží, ale zajišťovaly reklamní a marketingové činnosti. Obžalovanému D. byla vystavena plná moc, byly zpřístupněny, případně vytvořeny účty a dále součinnost měl vykonávat sám. Obžalovaná pro něj vykonávala určité asistenční služby na základě telefonátů případně jednání. Na základě telefonických, případně elektronických pokynů zapisovala obžalovaná konkrétní ceny produktů do formulářů na faktury, které D. poté zasílala zpět, a tyto listiny byly pravděpodobně předávány obchodním partnerům. Občas dojednala schůzku mezi D. a V., kde se pravděpodobně probírala obchodní činnost. Samotné faktury obžalovaná zasílala zpět jen D. a kopie předkládala obžalovanému V. k podpisům. Obžalovaný D. s obžalovanou komunikoval přibližně 1x za dva měsíce a jednalo se o vyplnění 1 – 4 formulářů. O této činnosti obžalovaná informovala majitele firmy obžalovaného V., který se zajímal především o ekonomické náležitosti daného obchodování a

měl k dispozici výpisy z účtů. Obžalovaná nepředávala dané listiny účetní a tato činnost nebyla ani její povinností, kdo měl předávat faktury účetní, obžalovaná neví. Podle obžalované samotnou obchodní činnost vedl spoluobžalovaný D. sám a obžalovanou tato obchodní činnost nezajímala, protože nesouvisela s její prací. Vzpomíná si však, že ve firmě se dostala do styku s určitými materiály, a to od společnosti XXXXX, a nevylučuje i možnost kontaktu s jinými doklady. Pokud se týče předávání dokladů účetní, pak účetní byly souhrnně předávány doklady ze všech společností a občas tyto doklady předávala i obžalovaná, když byla požádána, aby doklady účetní odvezla, případně je odvážel některý z externích manažerů. S ohledem na samostatnou činnost obžalovaného D. tak obžalovaná dovozuje, že doklady měl předat externí účetní právě obžalovaný D.. Pokud se týče obchodní spolupráce, obžalovaný V. obžalované K. nevysvětloval podrobnosti této spolupráce; toliko jí sdělil, že pro společnost XXXXX bude obchodování znamenat přibližně 5 – 6 % z obrátu. Obžalovaná nevěděla, ani se nezajímala – jakým způsobem mělo probíhat zdanění, případně další okolnosti obchodní spolupráce. Obžalovaný V. měl však přehled o toku finančních prostředků na účtu a tyto skutečnosti mu předkládala právě obžalovaná. Jakým způsobem byl odměňován obžalovaný D., obžalovaná neví a obžalované také není známo předávání finančních prostředků obžalovanému D. od společnosti XXXXX. Sama obžalovaná také obžalovanému D. nepředávala žádnou hotovost a není jí známo, že by byla pověřena výběrem hotovosti z účtu. Obžalovaná neměla za úkol připravovat podklady k daňovému přiznání, jen občas určité materiály předávala daňovému poradci Ing. Řehovi, případně se dotazovala účetní nebo jiných osob na konkrétní termíny v rámci této činnosti. Obžalovaná ke své osobě uvedla, že je svobodná, bezdětná, s měsíčním příjmem přibližně do 50 tis. Kč. Obžalovaná vlastní dvě vozidla Volkswagen a nevlastní žádné nemovitosti. Obžalovaná doposud nebyla soudně trestána a není proti ní vedeno žádné další jiné trestní řízení.

15. Obžalované právnické osobě **XXXXX** byl v přípravném řízení ustanoven opatrovníkem advokát JUDr. Radek Foral, neboť právnická osoba si nezvolila zmocněnce ve smyslu § 34 odst. 4 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. JUDr. Foral u hlavního líčení (č. l. 7852) uvedl, že o společnosti má poznatky toliko z obchodního rejstříku, se statutárními zástupci nebyl v žádném kontaktu a v rámci zkoumání rejstříku nezjistil žádný majetek společnosti.
16. Obžalovaná právnická osoba **XXXXX** si rovněž zmocněnce nezvolila a opatrovníkem byl ustanoven advokát Mgr. Martin Chrástěcký, který využil svého práva a již v přípravném řízení ve věci nevyprávěl.
17. Obžalovaná právnická osoba **XXXXX** si podle § 34 odst. 4 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob nejprve zvolila zmocněnce, následně došlo k vypovězení plné moci a s ohledem na tuto skutečnost v přípravném řízení byl ustanoven opatrovníkem advokát JUDr. Jaroslav Tkadlec. Ten ve své výpovědi v přípravném řízení, která byla u hlavního líčení čtena, k samotné činnosti právnické osoby nesdělil bližší skutečnosti a jen uvedl, že byl telefonicky kontaktován mužem, který mu sdělil změnu vlastnické struktury společnosti, která však z technických důvodů nebyla zaznamenána v obchodním rejstříku. Následně byly doloženy listiny, které změny vlastnické struktury zachycují, a to včetně změny na postu jednatele společnosti, kterým se stala K.N.. K.N. byla volána k hlavnímu líčení, byly jí sděleny veškeré termíny hlavního líčení, avšak zástupkyně právnické osoby se žádného hlavního líčení nezúčastnila.
18. **Svědka L. H.** ve své výpovědi (č. l. 7888-7891) uvedla, že pro společnost XXXXX vedla účetnictví jako externí účetní. Pro společnost nevystavovala faktury, ale společností byly

svědkyni předávány účetní doklady, a to jak vydané, tak přijaté faktury, případně další doklady a svědkyně následně zajišťovala zpracování a zaúčtování těchto dokladů. Společnost XXXXX veškeré obchodní transakce prováděla přes bankovní účty a úhrady v hotovostech byly činěny jen výjimečně a v nízkých částkách. Společnosti, se kterými bylo obchodováno, byly bezproblémové, standardní a svědkyně neměla jakékoliv podezření z možného zkrácení daně. Sama svědkyně, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení uvedla, že podle jejího názoru ke zkrácení daně nemohlo dojít. Svědkyně komunikovala za firmu XXXXX s oběma jednatelemi, tedy jak s obžalovaným J.B., tak s obžalovaným J.Ř.. Obžalovaný B. jí zpočátku předával účetní doklady, později byly doklady předávány na vyhrazené místo ve společnosti XXXXX, kde docházela zaměstnankyně svědkyně H. a následně byly tyto doklady zpracovány. Problematiku dokladů převážně H. řešila s obžalovaným B.. Svědkyně si pamatuje na společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX, na společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX si již nevzpomíná. Společnost XXXXX nakupovala jen v České republice, a pokud si svědkyně vzpomíná, ze zahraničí byl nakoupen jen osobní automobil, ale nebylo nakupováno zboží. Po dobu své činnosti nezaznamenala žádné nákupy ve Spojených arabských emirátech. Společnost dodávala, vyjma ČR, na Slovensko a do Maďarska. Společnost XXXXX zdaňovala své výstupy a současně uplatňovala daň na výstupu z uskutečněných zdanitelných plnění, přičemž podle zákona rovněž uplatňovala nárok na odpočet daně z plnění, které přijala. DPH se tedy u plátce daně chová neutrálně. K dotazu obhájce posléze svědkyně rozsáhle vysvětlovala svůj pohled na daň z přidané hodnoty. Jedná se však o vyjádření svědkyně, nikoliv zpracovatele odborného vyjádření, případně znaleckého posudku, takže tomuto vyjádření nelze přikládat výraznější váhu. Pokud se týká DPH při dovozu, zákon podle svědkyně hovoří o nutnosti daň přiznat, nikoliv zaplatit a vykázat ji v daňovém přiznání. Podle svědkyně v rámci daňového formuláře se však současně uplatňuje odpis daně a výsledkem je nulová daň. Podle svědkyně pak o dovozech bývá informován finanční úřad, který by měl v případě nevyplnění daňového přiznání dané společnosti dovozy provádějící vyzývat k daňovému přiznání, případně tyto skutečnosti zkontrolovat. Od 1. 1. 2005 je správcem daně při dovozu u plátců daně finanční úřad a nikoliv celní úřad jakožto v předcházející době. Další nakupující, ať fyzická, či právnická osoba, nemá z žádných dostupných informačních zdrojů možnost zjistit, zda společnost, která zboží dováží, po prodeji zaplatila DPH nebo nikoliv. Existuje sice institut tzv. nespolehlivých plátců daně, což je veřejně přístupná informace; žádná ze společností, která je uvedena v obžalobě, však na tomto seznamu není. Svědkyně dle svého vyjádření kontrolovala účetnictví společnosti XXXXX za jednotlivé období a faktury od společnosti XXXXX a XXXXX, ve kterých byly uvedeny údaje na výstupu, tedy jimi uskutečněná zdanitelná plnění a byla zde uvedena i platba DPH. Podle svědkyně firmy XXXXX a XXXXX podávaly daňové přiznání, jak bylo zjištěno i policií, takže nedocházelo k zatajování daně. Podle svědkyně obecně, pokud je realizován dovoz, pak dovoz musí být daňově přiznán, přičemž některé činnosti jsou osvobozeny od daňové povinnosti. Pokud dovoz není přiznán, je vedeno daňové řízení a v rámci tohoto řízení musí být přihlédnuto ke všem okolnostem, které jsou k dispozici v souladu se zásadou tzv. materiální pravdy a musí být tak přiznána i práva daňového subjektu, např. na možnost použití dovozu na vlastní ekonomickou činnost. Pokud zboží zůstává na skladě, pak nedochází k reálné platbě DPH. V případě prodeje zboží (soud poukazuje, že zboží, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, bylo prodáno společnosti XXXXX), dojde k uskutečnění zdanitelného plnění a v tuto dobu musí plátce zdanitelné plnění uvést do daňového přiznání a daň přiznat. Poté současně vznikne povinnost daňového odvodu. Svědkyně nehovořila s obžalovanými B. nebo Ř., zda dodavatelé plní svoji povinnost platby DPH a pokud se týče obžalovaného Ř., s ním hovořila případně o finanční situaci společnosti nebo o nutnosti doložení určitých dokladů, např. ze služebních cest, objednávek apod.

19. Svědkyně H. po své výpovědi setrvala v jednací síni jako veřejnost. Po výpovědi svědka R.S. požádala soud, aby mohla doplnit svoji výpověď, což nalézací soud povolil. Svědkyně následně

uvedla, že společnost XXXXX po zahájení trestního stíhání obžalovaných Ř. a B. začala provádět dovozy vlastním jménem a nakupovat zboží od společnosti XXXXX. Do ledna 2013 však ze zahraničí nenakupovala žádné zboží.

20. Před ukončením hlavního líčení dne 18. 11. 2015 soud opětovně přistoupil k výslechu L.H. s dotazem, zda ve společnosti XXXXX byly uplatněny doklady spojené se spoluobžalovaným D., a to např. odpočitatelné náklady spojené s prací obžalovaného D. pro společnost XXXXX. Podle svědkyně nebyly žádné náklady s jeho osobou jakožto osobou fyzickou nikdy uplatněny.
21. Na žádost obhájce JUDr. Pechance soud opětovně vyslechl L. H. u hlavního líčení dne 23. 11. 2015 (č. l. 7931-7932). Svědkyně k dotazům obhájce uvedla, že vypracovala souhrnnou tabulku, ve které porovnává údaje z usnesení o zahájení trestního stíhání týkající se společnosti XXXXX a XXXXX s údaji, které byly získány policií z příslušných finančních úřadů. Svědkyně poukazovala na skutečnost velmi časté shody částek, které jsou vykázány v účetnictví společnosti XXXXX s částkami, které společnosti XXXXX a XXXXX vykazovaly jako plnění, tzn. prodej zboží. Samotná společnost XXXXX pak v rámci daňového řízení faktury zahrnovala do svých daňových přiznání a uplatňovala DPH na vstupu. Svědkyně dále poukazovala na skutečnost běžného obchodování s firmami XXXXX a XXXXX, protože tyto obchody jsou v rádech statisíců a jedná se o zcela obvyklé obchody i v rámci jiných dodavatelů, přičemž jiní dodavatelé často dodávali zboží pro firmu XXXXX i ve vyšších objemech. Svědkyně se poté vyjadřovala k dotazům obhájce, které směřovaly k samotným postupům v rámci daňového přiznání, např. u firmy XXXXX, případně postupům v rámci finančního úřadu. Soud v této souvislosti upozorňuje, že svědkyně nebyla v roli znalce, případně zpracovatele odborného vyjádření a dané otázky byly zodpovězeny ze strany svědkyně s ohledem na její odbornost. Svědkyně takto k otázkám obhajoby uvedla, že v rámci dovozů jsou údaje z celní správy poskytovány finančním úřadům, neboť od 1. 1. 2005 je finanční úřad správcem daně při dovozu, když v předcházejícím období správcem daně byl celní úřad. Pravděpodobně tyto informace se podávají elektronicky a finanční úřad by měl zjistit rozdíly mezi informacemi od celní správy a případnými údaji od daňového subjektu, tedy pokud chybí konkrétní daňové přiznání od konkrétního daňového subjektu. Správcem daně u plátců DPH je tak finanční úřad a jen u neplátců celní úřad. Podle svědkyně škoda u dovozu nevznikla, protože finanční prostředky se údajně nemají a nemusí odvádět tak jako u neplátců. V této souvislosti soud upozorňuje, že svědkyně se nezabývala otázkou, kdy je plátce – plátce DPH povinen zaplatit DPH, přičemž je zřejmé, že povinnost platit DPH je poté, co zboží bylo prodáno dalším osobám a nelze uplatnit odpočet DPH.
22. Výpověď **svědka V.B.** byla se souhlasem obžalovaných a státní zástupkyně čtena. Svědek zpracovával účetnictví pro společnost XXXXX před svědkyní L. H.. Společnost nakupovala parfémy od zahraniční společnosti XXXXX a následně od tuzemských dodavatelů, mj. XXXXX, XXXXX a XXXXX. Svědek nezná obžalovaného D. a samotné účetnictví vedl asi do roku 2011. Společnost XXXXX nejprve nakupovala zboží od společnosti XXXXX a přibližně od roku 2009 pak od tuzemských společností, vesměs společností, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku. Pokud se týče samotných dokladů, většinou je předával obžalovaný B.; ohledně společnosti jednal svědek jak s obžalovaným B., tak s obžalovaným Ř..
23. **Svědka R.S.** (č. l. 7891-7893), který v době rozhodné pracoval jako celní deklarant, potvrdil provádění této činnosti i pro společnost XXXXX. Dále si rovněž pamatuje společnosti XXXXX, XXXXX a XXXXX. Na další společnosti si již nepamatuje. Po dovozu daného zboží, které bylo vesměs dováženo z Dubaje, bylo zboží doručováno na adresu společnosti XXXXX, a to i zboží, které bylo dováženo společnostmi XXXXX a XXXXX. Takový postup byl realizován na základě plných mocí od jednatelů společností XXXXX a XXXXX, případně

pokud docházelo k určitým zpřesněním, svědek vždy jednal s obžalovaným B., a to pravděpodobně na základě pověření od firem XXXXX a XXXXX. Dopravu do společnosti XXXXX zajišťovala buď organizace zabývající se celní deklarací, případně dopravu zajišťovala firma XXXXX. Dopravu zajišťovanou mimo firmu XXXXX pak hradila pravděpodobně firma XXXXX, na jejíž adresu byla faktura zasílána. Zmocnění obžalovaného B. na pokyny týkající se zboží od firmy XXXXX a XXXXX bylo v rámci zmocnění od jednatelů těchto společností. Sám svědek s jednatelem nikdy nejednal, a to ani telefonicky. Pokud v přípravném řízení svědek uváděl, že obžalovaný B. přišel na pracoviště celní deklarace s jednatelem buď V., nebo H., tak se jednalo o jeho domněnku a jednoznačně vyloučil, že by někdy viděl obžalovaného V., který se zúčastnil hlavního líčení v době výslechu svědka. Pokud obžalovaný B. přišel za přítomnosti dalšího muže na pracoviště celní deklarace, pak totožnost tohoto muže si svědek neověřoval a neví, kdo tento muž byl. K závěrům, které uvedl v přípravném řízení, dospěl jen na základě dedukce. Za firmu XXXXX pak jednal jen obžalovaný B..

24. Obžalovaný B. se vyjádřil k výpovědi svědka a jednoznačně popřel návštěvu pracoviště celní deklarace se spoluobžalovaným V., případně H., a pokud v rámci celní deklarace vydával nějaké pokyny, bylo to vždy na základě plné moci pro firmu.
25. Obdobně vypovídal ve své výpovědi **svědek K.Z.**, jehož výpověď byla čtena u hlavního líčení se souhlasem obžalovaných a státní zástupkyně.
26. V rámci stejného postupu pak byly čteny svědecké výpovědi **svědků P.V. a R.L.**, kteří uvedli svoji činnost jako celní deklaranti pro společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. Současně si vybavují osobu obžalovaného B., který zastupoval společnosti XXXXX, ale bližší okolnosti si již nepamatují.
27. Výpověď **svědka R. S.** byla u hlavního líčení čtena, protože R. S. zemřel (viz úmrtní list). Svědek R. S. ve své výpovědi uvedl, že společnost XXXXX se sídlem XXXXX, XXXXX, zakoupil od obžalovaného T., protože chtěl podnikat v oboru nákup a prodej čisticích prostředků. Tento záměr však nevyšel a proto následně společnost prodal panu O., se kterým se setkal v restauraci a nabídl mu firmu k prodeji. Společnost zakoupil u notáře za částku 200 tis. Kč a za tuto částku společnost také prodal. Svědek nevěděl o obchodování s parfémami, nevěděl, že společnost měla nějaké bankovní účty, případně majetek. Svědek tak ani nevěděl o nákupu zboží od společnosti XXXXX a o výběru částky 800 tis. Kč v hotovosti z účtu společnosti. Svědek dále uvedl, že daňové přiznání zajišťovala osoba, jejíž jméno si již nepamatuje a sám svědek podepsal nulové daňové přiznání, protože společnost v rámci jeho činnosti nepodnikala. V době, kdy byl jednatelem, tedy přibližně od prosince 2008 nebo 2009, pak T. ve společnosti ještě nějaký čas působil a dodělával si nějaké věci. Firma se měla zabývat reklamou. Svědek byl ve společnosti jako jednatel přibližně devět měsíců a poté společnost prodal. Svědek byl vyslechnut dne 21. 3. 2013, tedy před doručením usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovanému D.T. a v rámci dokazování nelze tuto výpověď použít k údajné trestné činnosti obžalovaného D.T..
28. **Svědka O.V.**, jehož výpověď z přípravného řízení byla se souhlasem procesních stran čtena, uvedl, že majitelem XXXXX, XXXXX, byl přibližně jen jeden rok a asi 6 – 7 let majitelem této firmy již není (výslech proběhl dne 19. 2. 2015). Společnost se zabývala nákupem a prodejem zboží, převážně dětských hraček. Z obžalovaných zná svědek obžalovaného J.D. a J.B., se kterými obchodoval s výpočetní technikou přibližně před deseti lety (tuto skutečnost obžalovaný B. potvrdil). J.Ř. svědek blíže nezná, ale pravděpodobně se jednalo o kamaráda J.B.. Svědek zná i firmu XXXXX, která obchoduje s parfémami, ale s touto firmou svědek nikdy

neobchodoval. Sám svědek je zaměstnán ve firmě, která podniká ve stejném oboru. Osoby K., I.B., T., firmy XXXXX, XXXXX svědkovi známy nejsou.

29. **Svědkyň M. P.** ve své výpovědi (č. l. 7894-7895) uvedla, že ve společnosti XXXXX pracovala jako nákupčí. Na základě objednávek dodávala návrhy k nákupům, kdy ceny výrobků dostávala v rámci Excel souboru a byly zasílány buď obžalovanými Ř., nebo B.. Sama dodavatele pro společnost XXXXX nevyhledávala a nabídky dostávala právě od obžalovaných. Podle situace na trhu pak svědkyně předávala návrhy na objednání konkrétního zboží. Konkrétní dodavatele zboží svědkyně nezná, ale hlavním dodavatelem zboží pro společnost XXXXX byla společnost XXXXX, dále společnosti XXXXX, XXXXX a XXXXX. Pokud se týká společnosti XXXXX, svědkyně nevěděla o problémech mezi společnostmi XXXXX a XXXXX; věděla však, že zboží od firmy XXXXX se nesmí prodávat do zemí jako Polsko nebo Německo a svědkyně tento požadavek dodržovala. Zcela výjimečně bylo zboží prodáno tzv. bez dokladů – šlo o situaci, kdy zboží chtěl některý zákazník pro svoji vlastní osobu a následně se musel domluvit s obžalovaným B. nebo Ř.. Svědkyně znala obžalovaného D., byl jí představen obžalovanými Ř. a B. jako společník. Svědkyně neřešila – jaké postavení má obžalovaný D.. Obžalovaný do společnosti dojížděl přibližně 1x měsíčně a v kanceláři společnosti měl vyhrazenou přihrádku, do které mu byla vkládána pošta, a to zejména faktury od obžalovaného B., které si obžalovaný D. osobně vyzvedával. Při návštěvách společnosti jednal s obžalovanými B. a Ř., přičemž obžalovaní měli oddělenou kancelář a svědkyně neví, o čem bylo jednáno, ale pravděpodobně se jednalo o problematiku parfémů. Obžalovaný D. občas komunikoval i se svědkyní; týkalo se to e-shopu, který D. sledoval a případně svědkyni upozornil na konkrétní chybu nebo na rozsah nabídky, tedy jaké zboží je k dispozici a které zboží by bylo potřeba objednat. Podle svědkyně se ve společnosti XXXXX zabýval obchodem především obžalovaný Ř. a ekonomickou situací, včetně faktur především obžalovaný B.. Svědkyně neměla žádné znalosti o údajné trestné činnosti a nezajímala se o případné danění dováženého zboží.
30. **Svědkyň J.Ř., roz. B.**, manželka obžalovaného J.Ř., písemně ve věci odmítla vypovídat s ohledem na vztah k obžalovanému J.Ř.. Její výpověď z přípravného řízení proto byla soudem u hlavního líčení čtena. Svědkyně, která pracovala pro společnost XXXXX jako office manager, ve své výpovědi uvedla, že z České republiky zná pouze jediného dodavatele zboží – společnost XXXXX (a dále si vzpomněla na XXXXX). Další dodavatele má společnost XXXXX, z Dubaje. Objednávky od společnosti XXXXX, ve společnosti řešila paní P., účetnictví vedla externě paní H.. Pokud se týká rozdělení rolí ve vedení společnosti, tak J.Ř. jako obchodní ředitel řešil otázku nákupu zboží v SAE, J.B. řešil s paní H. administrativu a finance. J.D. zná svědkyně jako kamaráda J.B., který občas do společnosti XXXXX docházel. K dopravě z letiště do společnosti svědkyně uvedla, že toto řešil pan B., který dopravu domlouval s panem S..
31. Svědek M.K. byl vyslechnut u hlavního líčení dne 12. 11. 2015. Svědek vypověděl, že danou trestní věcí se zabýval v rámci výkonu své činnosti na hospodářské kriminální policii ve Zlíně a ve věci byl od počátku činným. Veškeré úkony, které byly ve věci vykonány, jsou součástí trestního spisu. Provedené odposlechy týkající se trestní věci podle svědka byly prováděny standardně a technickou část odposlechlů zajišťuje útvar zvláštní činnosti, což je běžná praxe. Pokud se týká písemných výstupů uvedených ve spise, nejedná se o doslovný přepis odposlechlů a samotné poznámky se týkají určení času, osoby, případně obsahu hovoru. Analýzy, které byly provedeny ve věci, byly vyhotoveny stran finančních toků a pohybů zboží. Samotné analýzy prováděl odbor analytiky Krajského ředitelství Zlínského kraje na základě žádosti hospodářské kriminální policie ve Zlíně, tedy žádosti svědka a jeho kolegů. Analýza byla provedena na základě

předložených bankovních informací, případně dalších důkazů zajištěných vždy zákonnou cestou. Svědek dle svého vyjádření byl zpracovatelem trestního spisu v rámci počátku řízení a prostorové odposlechy byly realizovány v době, kdy byl zpracovatelem spisového materiálu. Z jakých důvodů byly prostorové odposlechy zařazeny do spisového materiálu v pozdější době, svědek neví. Pokud se týká důvodů a podnětů pro prostorové odposlechy, jedná se o informace, které jsou v režimu utajení. Samotné prostorové odposlechy, které byly provedeny na základě zákonného příkazu, jsou všechny součástí spisového materiálu. Prostorové odposlechy byly následně svědkem předány K. v roce 2015 na její výzvu, kdy v této době byla zpracovatelem. V mezidobí však byl zpracovatelem jiný příslušník policie. Na samotné trestní věci nikdy nepracovala jen jedna osoba a v době, kdy svědek přestal v trestní věci pracovat, již nebyl hlavním zpracovatelem, takže sám spis nepředával. K dotazu soudu svědek uvedl, že u většiny firem, které byly předmětem šetření, účetnictví neexistovalo. Vzpomíná si na zajištění účetnictví u firmy XXXXX. U společnosti XXXXX byla vyžádána tzv. právní pomoc týkající se právě účetnictví. Pokud se týká analýzy účetnictví společnosti XXXXX, pak na tuto otázku svědek nedokázal odpovědět, neboť tato část práce policie v rámci trestního spisu nebyla součástí jeho práce. K dotazu obhajoby svědek uvedl, že firma XXXXX dala k dispozici policii účetnictví, také bylo zajištěno účetnictví společnosti XXXXX. Pokud v předcházející části výpovědi uváděl o absenci účetnictví, pak se jednalo o tzv. „ztracené obchodníky“. U ostatních firem si již nevzpomíná, zda firmy účetnictví dodaly a zda bylo kompletní. Svědek neměl k dispozici auditu společnosti XXXXX. Svědek M.K. dále soudu byl nápomocen při realizaci přehrání navržených odposlechů, s ohledem na technickou složitost. Svědek v rámci této části provádění dokazování však jen pomohl přehrát dané záznamy, do provedení tohoto důkazu jinak nikterak nezasahoval.

32. **Svědék R.S.** (č. l. 7938-7941), který byl vyslechnut soudem na žádost obhajoby, ve své výpovědi uvedl, že pracuje ve společnosti XXXXX zhruba 9 let a posledních 4,5 roku na pozici Salzmanager. Svědek zná obžalované Ř. a B. z obchodní činnosti, neboť jeho tým má na starosti selektivní řetězce a e-shopové zákazníky, kam spadala i společnost XXXXX. Podle svědka z informací dostupných ve firmě není v České republice prodávat zboží, které je určeno pro jiné regiony. Firma XXXXX prostřednictvím svého kontrolního oddělení provádí kontrolní nákupy a následně s firmami, které nedodrží závazek tzv. regionalizace, ukončuje spolupráci. Podle svědka v rámci eshopového prodeje se zboží na český trh dostává z různých regionů, např. z Asie, z Ameriky, a velmi těžko se proti tomu firma může bránit. Zjistit regionalizaci zboží je pro koncového obchodníka, případně zákazníka velmi složité, neboť tato skutečnost není písemně uvedena na obalu a je zjistitelná jen v rámci čárového kódu. Firma XXXXX je jediným oficiálním dovozem určitých značek pro Českou republiku a pokud se týče případných soudních sporů, pak pravděpodobně do problému by se dostal tzv. finální prodejce, a co se týče žalob v České republice, pak firma spíše vede řízení proti partnerům, kteří mají rozsah působnosti v celé Evropě. V rámci řízení by nejprve obchodní partner, tedy firma, která odebírá od firmy XXXXX, byl vyzván, aby doložil – odkud zboží získává a následně by se snažili (firma XXXXX) ukončit případné pro firmu nepřijatelné získávání zboží z jiných regionů nebo by byla ukončena spolupráce mezi firmou a firmou XXXXX.
33. **Svědék J.Ř.** ve své výpovědi (č. l. 8094-8096) uvedl, že s obžalovaným V. se zná přibližně od roku 1993. Nejprve byl poradcem obžalovaného, později společníkem v jedné ze společností; následně prokuristou další společnosti. Později tyto pozice opustil a v současné době je opětovně na pozici poradce. Svědek nepracuje jako oficiální daňový poradce, ale dostává veškeré doklady k daňovému přiznání, které má vždy připraveny na stole ke zpracování a obdobně je mívá připraveny na pracovním stole v době údajné trestné činnosti. Do firmy XXXXX přijížděl přibližně 1 – 2x týdně. Samotné účetnictví společnosti XXXXX vede svědkyně K., která je externí účetní. Doklady na zpracování účetnictví předával buď svědek J.Ř., případně další externí pracovníci. Doklady pro účetnictví se hromadily v kanceláři a byly účetní

dováženy buď svědkem, případně obžalovaným V. nebo H. nebo jinými externími pracovníky. Potvrzení o převzetí účetních dokladů neprobíhalo a přebírání probíhalo běžným způsobem. Svědek vystavoval faktury jménem společnosti XXXXX nebo XXXXX na základě pokynů jednatelů. Svědek byl rovněž ve styku s obžalovanou K., která pracovala na centrálním počítači a přeposílala doklady, a to jak e-mailem, občas i osobně. V daném počítači se shromažďovala veškerá data o společnostech, které K. asistenčně obsluhovala, tedy včetně společností XXXXX a XXXXX. Na tomto počítači byly i vytvářeny faktury k těmto společnostem a svědek Ř. k těmto fakturám měl přístup. Faktury mohli vypisovat buď manažerů, případně asistentka (K.) dle pokynů manažerů. Svědek neměl přístup k bankovním účtům a nedostával výpisy; občas se však s výpisy setkal, např. když je vezl účetní. Svědek po celou dobu své činnosti se neseťkal s fakturami, které by svědčily o nákupu zboží ze třetích zemí. V době rozhodné, tedy údajné trestné činnosti, neznal společnost XXXXX a neznal ani obžalovaného J.D.. Svědek se pravidelně setkával s obžalovaným V. každý týden v kanceláři firmy XXXXX a společně se i bavili o ekonomických výsledcích, ekonomických záměrech firmy XXXXX, měsíčních objemech tržeb, daní apod. Obraty firmy XXXXX, ke kterým měl svědek přístup, byly v částkách milionů měsíčně, celoročně obrat přibližně 15 – 20 milionů Kč.

34. S ohledem na výpověď svědka J.Ř. byla soudem dotazována obžalovaná K. k vyhotovování faktur týkajících se obchodů společností XXXXX a XXXXX s parfémy, přičemž obžalovaná uvedla, že faktury, resp. jejich předlohy, vyhotovovala buď na centrálním počítači, nebo na notebooku a tyto faktury byly uloženy v jednotném oddíle v rámci jedné divize, ke které však byl volný přístup. Na pojmenování této divize si obžalovaná již nevzpomíná.
35. **Svědčyně J.K.** (č. l. 8096-8097) uvedla, že pracovala jako externí účetní pro společnosti XXXXX a XXXXX na základě ústní dohody s obžalovaným V. a H.. Svědkyně zpracovávala doklady, které jí byly doručeny, a sama faktury nevyhotovovala, takže doklady jen zaúčtovala. Samotné doklady buď mívala ve schránce, občas tyto doklady osobně předala obžalovaná K. nebo svědek Ř.. Pro doklady si občas i jezdila do společnosti. Doklady zpracovávala na svém počítači, později měla počítač nový. Svědkyně si již nevzpomíná, jaké faktury zpracovávala, ale veškeré faktury, které obdržela, posléze byly uvedeny v daňových přiznáních. Svědkyně si nevzpomíná na společnost XXXXX a nevzpomíná si na jakýkoliv dovoz ze Spojených arabských emirátů. Svědkyně rovněž nezná společnost XXXXX. Pokud by výše uvedené společnosti byly pravidelnými obchodními partnery společností XXXXX a XXXXX, na tyto společnosti by si pamatovala. Svědkyni nikdy nebyly zasílány faktury prostřednictvím počítače, ale faktury dostávala v listinné podobě a sama je do počítače zaváděla. Nikdo jiný do účetnictví faktury nezaváděl. Obraty ve firmě XXXXX byly vesměs obdobné; pokud se týká ekonomiky této společnosti, nikdy s obžalovaným V. tyto otázky neprojednávala.
36. Obhájcem Mgr. Zástěrou byla svědkyni předložena část dokladů společnosti XXXXX, kde jest uveden odběratel společnost XXXXX. Svědkyně uvedla, že faktury vypadají obdobně jako faktury vystavované společností XXXXX, razítko je společnosti XXXXX, ale podpisy na fakturách nezná a neví, zda by poznala podpisy K. nebo obžalovaného V.. Svědkyně neví, zda společnost XXXXX měla dolarový účet a neví, zda by se dozvěděla, pokud by společnost tento účet založila. Po dobu, kdy zpracovávala účetnictví, měla společnost jen jeden účet, a to korunový, v rámci kterého mohlo docházet ke změnám. K výpovědi, resp. k fakturám, které byly svědkyni předloženy, se vyjádřil obžalovaný B., který uvedl, že se jedná o faktury, které byly reálně zasílány společnosti XXXXX.
37. Na základě žádosti obhajoby byla u hlavního líčení vyslechnuta svědkyně **J.E.** (č. l. 8097-8100). Svědkyně je ředitelkou vyměřovacího odboru Finančního úřadu, územní pracoviště pro Prahu 8, kde je registrována společnost XXXXX a kde tato společnost podávala daňové přiznání, přičemž následně finanční úřad zjistil nepřiznání dovozu ze třetích zemí společností XXXXX.

Skutečnost nepřiznání dovozů byla zjištěna až na základě podnětu ze strany Policie ČR. V době údajné trestné činnosti sice finanční úřad měl možnost přístupu do databáze celního úřadu, kde je registr dovozů, ale finanční úřad ze strany celního úřadu nedostal přímý podnět. V současné době je realizována jiná forma komunikace mezi celním úřadem a finančním úřadem, kdy celní úřad přímo tuto problematiku signalizuje. Obecně při vstupu zboží ze třetích zemí do prostoru Evropské unie je daňový subjekt (společnost, která doveze zboží) povinován priznat daň v daňovém řízení. Tato povinnost vzniká, i pokud zboží neprodá, ale pokud subjekt zboží použije pro vlastní ekonomickou potřebu, může uplatnit odpočet této daně. Pokud však dojde k reálnému prodeji zboží, odpočet daně není možný a společnost musí DPH zaplatit na finančním úřadu. V dřívějším období byl správcem daně celní úřad, v současné době jest finanční úřad, jen u neplátců DPH nadále je správcem daně celní úřad. Na základě signalizace ze strany policie provedl finanční úřad kontrolu DPH za období 2. čtvrtletí 2010 až prosince 2012 a byl zjištěn nedoplatek daně, resp. nebyla zaplacená celá daň ve výši 15.884.549 Kč, kdy se jedná jen o daň bez jakéhokoliv příslušenství. Samotná společnost XXXXX podala dodatečné daňové priznání, ale až teprve po výzvě ze strany finančního úřadu, který tak jednal na základě podnětu ze strany Policie ČR, přičemž vyměřená daň do současnosti nebyla zaplacená. V souvislosti s vyměřením dodatečné daně bylo svědkyni soudem uloženo, aby soud písemně informovala – jaké doklady měl finanční úřad k dispozici, případně tyto doklady soudu zaslala. Podle svědkyně kontrola DPH byla u společnosti XXXXX prováděna až v roce 2013 a následujícím období na základě podnětu policie. K dotazu obžalovaného Ř. dále uvedla, že registr tzv. spolehlivého plátce daně byl zaveden od roku 2013 a jednou z podmínek zařazení do registru jest daňové řízení zahájené po datu 1. 1. 2013. Pokud v rámci daňového řízení dojde k pravomocnému vyměření daně, je možno vydat rozhodnutí o nespolehlivém plátcu. U společnosti XXXXX doposud chybí pravomocné rozhodnutí a proto v registru není tato společnost zařazena.

38. **Svědék R. D.**, který byl soudem předvolán na základě žádosti obhajoby (obžalovaného T.), ve své výpovědi (č. l. 8101) uvedl, že z obžalovaných zná obžalované T., K., V. a D.. Obžalovaný V. je obchodní partner svědka a K. je jeho asistentka. V roce 2008 – 2011 měl kancelář v Ostravě-Vítkovicích vedle kanceláře T., který se v této době zabýval řešením pohledávek. T. měl i nějaké obchodní činnosti v zahraničí a svědek ví, že se v zahraničí nakupovala kosmetika, která se posléze prodávala na území České republiky a tato činnost byla prováděna prostřednictvím společnosti XXXXX. S obžalovaným D. se znal, ale při jiných záležitostech, kdy obžalovaný D. měl nějaký obchodní problém a řešil to s obžalovaným T.. Svědek rovněž znal již zemřelého svědka S., který byl svědkovi představen T. jako zájemce o odkoupení firmy XXXXX. Samotnou firmu pak svědek S. odkoupil někdy koncem roku 2008 a tuto informaci sdělil svědkovi T.. V roce 2009 svědka navštívil svědek S., který měl úklidovou službu a nabízel odběr prostředků na úklid. S. s firmou podnikal a podnikal i v oblasti parfémů, když svědek se s ním několikrát setkal u T. a z rozhovorů si pamatuje, že svědek S. firmu rozvíjel a navazoval i spolupráci s nějakým dovozcem drogistického zboží. S firmou zemřelého S. svědek nenavázal spolupráci s ohledem na vyšší cenovou nabídku čistících prostředků. Finanční situaci S. nezná, ale předpokládá, že se nejednalo o nemajetnou osobu, protože koupil firmu a reálně obchodoval.
39. **Svědék J.H.**, který v této věci byl nejprve obžalovaný a posléze byl rozhodnutím soudu z trestní věci vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí, ve věci jako svědek odmítl vypovídat, s ohledem na možné trestní stíhání (č. l. 8101). Obhajoba požadovala opětovný výslech svědka, jeho výpověď je uvedena v níže konstatovaných rozhodnutí Městského soudu v Brně a Krajského soudu v Brně a opětovný výslech soud považuje za zcela nadbytečný.

40. Obdobně **svědek M.V.** (č. l. 8101) ve věci s ohledem na možné trestní stíhání odmítl vypovídat.
41. Výpověď svědka V. z přípravného řízení (č. l. 6354-6355) byla s ohledem na odmítnutí vypovídat u hlavního líčení následně u hlavního líčení dne 16. 12. 2015 čtena. Svědek ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že byl jednatelem i majitelem společnosti XXXXX a společnost se zabývala obchodováním s plynem sloužícím pro pohon automobilů a plnění propanbutanových láhví. Pokud se týče samotné trestné činnosti v období, které svědek nedokáže přesně určit, jej obžalovaný J.D. požádal, zda by si přes firemní účet XXXXX mohl převést nějakou platbu do zahraničí, protože má údajně zablokované účty. Z důvodu jednoduchosti a oddělení případných transakcí obžalovaného D. od běžné činnosti společnosti XXXXX byl založen nový účet, pravděpodobně u ČSOB, ke kterému měl obžalovaný D. internetový přístup i celkové dispoziční právo. Pravděpodobně měl dispoziční právo i svědek, ale sám tento účet nikdy neobsluhoval a neprováděl zde žádné transakce. Svědek věděl, že obžalovaný D. podniká v rámci prodeje parfémů, kdy si od obžalovaného i občas některý parfém koupil. Svědek však rozhodně nevěděl o dovozu parfémů přes společnost XXXXX a v tomto směru obžalovanému D. nikdy neuděloval plnou moc. Z ostatních obžalovaných svědek nikoho nezná.
42. Soud jako svědky vyslechl zpracovatele odborného vyjádření L. Vyhlídalovou, která odborné vyjádření vypracovala na základě žádosti policie, Ing. Petra Janíčka, který vypracoval znalecký posudek na základě žádosti obhajoby a tyto svědky vyslechl společně, aby si případně mohli klást otázky nebo reagovat na skutečnosti uváděné druhou stranou. Původně chtěl soud rovněž společně vyslechnout zpracovatele dalšího znaleckého posudku Ing. Martinu Zublovou, která se však dostavila výrazně opožděně.
43. Soud se nejprve bude zabývat jednotlivými vypracovanými pracemi a poté uvede skutečnosti, které uvedli svědci u hlavního líčení.
44. **P.J., DiS** vypracoval odborné vyjádření (č. l. 7583-7589) na základě objednávky obžalovaného J.Ř.. J. se nejprve vyjadřuje k odbornému vyjádření L.V. a nejprve se zabývá formálními pochybeními daného odborného vyjádření, a to především skutečností, že autorka občas odborné vyjádření označuje za znalecký posudek. Autorka je znalkyní a je zapsaná v seznamu znalců v oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, ekonomická odvětví různá se specializací na daně, takže podle názoru soudu se jedná o pochybení zcela formální, nemající jakýkoliv vliv na věcnou hodnotu odborného vyjádření. J. nejprve konstatuje, že není schopen přezkoumat správnost výpočtů, protože k nim chybí pro jeho přezkoumání podklady. Samotné tabulky k jednotlivým firmám, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, jsou logické, i když občas s nepřesnými názvy firem. P.J. dále poukazuje na nečinnost finančního úřadu, který měl sjednat nápravu v rámci informací, které měl pravděpodobně k dispozici. Pokud se týče firmy XXXXX, případně firem, které dovážejí zboží ze třetích zemí, které je jim propuštěno do volného oběhu, a mají nárok na odpočet DPH, pak podle zpracovatele by se mělo dojít k závěru, že státní rozpočet nemohl být zkrácen na svých příjmech, neboť daňový subjekt měl současně nárok na odpočet DPH.
45. Svědkové **P.J.** a **L.V.** vypovídali u hlavního líčení (č. l. 7932-7938) v rámci společné doby a mohli případně reagovat na své výpovědi, tedy výpovědi osoby, která vyhotovila odborné vyjádření. Nalézací soud konstatuje, že oba dva svědkové se nedostali do žádných profesních sporů a jejich výpovědi jsou vlastně shodné. Svědkové se ve svých výpovědích doplňovali a jejich výpovědi lze tak shrnout do jednoho vyjádření, které lze považovat za vyjádření společné. Soud se přesto bude zabývat i jednotlivými výpověďmi svědků. Oba dva svědkové setrvali na svých závěrech odborných vyjádření, když uvedli, že po věcné stránce proti odbornému

vyjádření druhého svědka ničeho nenamítají. J. dále k dotazu soudu uvedl, že pokud by v rámci jednání bylo možno dovodit jako účel tohoto jednání trestnou činnost a současně by se dovodila absence ekonomické činnosti, pak zákon o DPH dle ustanovení §§ 72 - 76 uvádí, že v tomto případě není nárok na odpočet, pokud by dotyčný obchod nenastal, pak by nevznikla ani daňová povinnost. Svědkyně V. poté specifikovala, které materiály jí byly předloženy, přičemž předmětem odborného vyjádření byly porovnání jednotlivých daňových příznání jednotlivých společností s materiály, které policie získala od celního úřadu v souvislosti s dovozem zboží ze třetích zemí. Některé společnosti daňové příznání podávaly, ale ne všechny dovozy zde byly uváděny. Další společnosti nepodávaly ani daňové příznání. Právě na základě informací od celního úřadu byly vypočteny nezaplacené daňové povinnosti. J. proti závěrům V. neměl věcných námitek, toliko poukazyval na nedostatek podkladů, které by jednoznačně vedly k přezkoumání celého procesu. Opětovně kladl řečnickou otázku – z jakých důvodů finanční úřad nezasáhl poté, co v rámci automatických daňových informačních systémů dostával informace o reálných dovozech, které pak nebyly reflektovány v jednotlivých daňových příznáních dovoзовých firem. V této souvislosti V. uvedla, že reakce na tyto informace jsou různé u různých finančních úřadů a některé finanční úřady s ohledem na objem práce na tyto informace reagují až po velmi dlouhé časové době. Pokud se týče samotného procesu daňové povinnosti, pak dle V. dovozce při reálném dovozu má nulovou daňovou povinnost dovozu, ale jeho povinnost zaplatit daň je na výstupu, tedy při prodeji. Následné organizace, které nakoupí zboží, pak postupují v rámci zásady příznání daňové povinnosti a odpočtu daňové povinnosti, takže nevzniká reálná finanční povinnost. Reálně má tak uhradit DPH při prodeji první organizace, která zboží doveze a prodá toto zboží v Evropské unii. Svědkové se dále zabývali částečným daňovým příznáním ze strany XXXXX v souvislosti s absencí skladových evidencí a jednotlivými příznáními v konkrétních časových obdobích.

46. Obdobně vypracovala firma **Ostravská znalecká, znalecký ústav**, odborné vyjádření na základě žádosti zadavatele – společnosti XXXXX (7605-7638). Podle odborného vyjádření bez provedení podrobné analýzy, která by zahrnovala jednak zjištění, zda předmětné faktury za dovoz a za následný prodej v tuzemsku jsou, či nejsou obsaženy v podkladech pro DPH, zda jsou, či nejsou zahrnuty do účetnictví a do podaných daňových příznání za sledované období a jednak bez srovnání objemu nakoupeného a prodaného zboží dle přijatých a vydaných faktur, aby byl vyloučen případný prodej zboží nakoupeného v tuzemsku, nikoli dovezeného, nelze činit objektivní závěry o částce DPH, případně nepřiznané částce a neodvedené částce společnosti XXXXX. Pokud by se vycházelo pouze z doložených faktur a informací o dovozech bez ověření v účetnictví, pak by tato skutečnost výrazně snižovala objektivitu a mohla by být ovlivněna, a to zásadně, správnost učiněných závěrů a výpočtů. Dále je poukazováno, že na základě usnesení o zahájení trestního řízení měl být proveden daňový únik ve výši 15.058.172 Kč, zatímco z podkladů získaných z centrálního registru JSD se mělo jednat o částku 15.107.544 Kč. Obdobně se liší v řádech statisíců základy daně, kdy podle usnesení PČR se má jednat o částku 75.602.588 Kč, zatímco dle Finančního úřadu pro Prahu o částku 75.817.882 Kč. Podle zpracovatele k žádnému zkrácení DPH při dovozu nemělo dojít, protože daně na výstupu vztahující se ke konkrétnímu plnění dovozu sice nebyla daňovým subjektem řádně příznána, ale správce daně měl přihlídnout k principu neutrality DPH a nároku daňového subjektu na dodatečné uplatnění vyplývající ze zákona. Pokud se týká DPH z prodeje zboží v tuzemsku společností XXXXX, pak jest poukazováno, že společnost XXXXX tuzemská uskutečnění plnění v rámci daňových příznání vykazovala, a to v částkách v některých obdobích shodných s avizovaným objemem prodeje parfémů a toaletních vod a v některých obdobích i vyšších, než avizovaný objem prodejů. Bez předložení konkrétních podkladů k podaným příznáním k DPH a vystavených faktur nelze činit jednoznačné a objektivní závěry, ale uvedené skutečnosti naznačují, že prodeje dovezeného zboží mohly být alespoň z části v rámci DPH zahrnuty, a tedy DPH z nich řádně příznána. Je proto nutné provést analýzu zaměřenou na

nákupy a prodeje zboží, i analýzu údajů uvedených v daňových přiznáních. Zpracovatel se dále vyjadřuje k odbornému vyjádření vyhotovenému Ing. Vyhlídalovou. Poukazuje především na skutečnost, že není zřejmé, s jakými podklady znalce pracovala a dále na drobné nepřesnosti týkající se vyčíslení. Opětovně pak konstatuje, že veškeré skutečnosti naznačují, že prodeje dovezeného zboží mohly být alespoň zčásti v rámci přiznání k DPH zahrnuty do daňového přiznání společnosti a tedy DPH z nich řádně přiznána a je nutno provést podrobné analýzy.

47. **Svědka M.Z.** (č. l. 7938) ve své výpovědi setrvala na závěrech odborného vyjádření i rozboru odborného vyjádření, které vypracovala V.. Podle svědkyně českému státu nevznikly škody na DPH s ohledem na zásadu přiznání daně a následného odpočtu daně (jedná se o společnost XXXXX). Pokud se týče společností XXXXX a XXXXX, tak nejméně část prodeje v tuzemsku bylo zahrnuto do daňového přiznání a zpracovatel odborného vyjádření měl k dispozici za společnost XXXXX přijaté faktury i jednotlivé celní deklarace, ze kterých je zřejmé, že zboží bylo dovezeno ze třetích států, prošlo celní kontrolou, která měla vyměřit DPH a samotné daňové přiznání je toliko formalita a svědkyně zde poukazovala na povinnost finančního úřadu. Daňové přiznání, které měli zpracovatelé k dispozici, o těchto dovozech nehovoří, ale nelze vyloučit možnost uplatnění daňové povinnosti DPH v jiných dokladech.
48. Ve věci byl obhajobou soudu předložen znalecký posudek, který zpracovala Ostravská znalecká – znalecký ústav (č. l. 8008-8054). Znalecký posudek Pokud se týká daných materiálů, pak shodně jakožto již dříve vypracované odborné vyjádření, znalecký posudek konstatuje vcelku správný postup v rámci odborného vyjádření V., tedy odborného vyjádření, ze kterého vychází obžaloba, ovšem s tím, že u společností XXXXX a XXXXX sice došlo k pochybení při plnění daňových povinností, avšak bez přímého dopadu na zkrácení výsledné daňové povinnosti. Samotné DPH je pak konkrétní společnost povinna zaplatit až při prodeji zboží dalšímu subjektu na území Evropské unie a nikoliv při samotném dovozu. Podle znaleckého posudku pak nelze dohledat a zohlednit případné možné odpočty v rámci činnosti jednotlivých společností. Lze tedy konstatovat, že samotné nevykázání údajů o dovozu nemuselo zapříčinit zkrácení daňové povinnosti k DPH, přičemž část společností podávala daňové přiznání k DPH.
49. Zpracovatelka doplňku znaleckého posudku, který vypracovala společnost Ostravská znalecká, a. s. M.Z., ve své výpovědi u hlavního líčení dne 18. 1. 2018 setrvala na závěrech daného doplňku znaleckého posudku. Opětovně je tak konstatováno, že při samotném dovozu zboží (parfémů ze třetí země) správci daně žádná ekonomická újma nevznikla (v této souvislosti soud toliko konstatuje, že tuto skutečnost nerozporuje ani znalecký posudek od České znalecké, a. s., který uvádí vznik daňové povinnosti v rámci prodeje zboží v České republice). Případná ekonomická újma správce daně v rámci prodeje zboží České republice, kterou společnost Česká znalecká vyčísluje na částku 23.402.295, 83 Kč, z toho u společnosti XXXXX částkou 726.982,37 Kč, nemůže znalecká společnost Ostravská znalecká, a. s. souhlasit, protože chybí provedení podrobných analýz zdanitelných plnění vykázaných reálně jednotlivými dovozci, včetně společnosti XXXXX v podaných daňových přiznáních k DPH, kdy podle dostupných informací nebylo doposud vyloučeno, že následné prodeje jsou v přiznaných zdanitelných plněních dovozci řádně zahrnuty. V této souvislosti se zde poukazuje na dílčí analýzu u dovozce společnost XXXXX, podle které v období 2009 – 2012 v devíti zdaňovacích obdobích odpovídá částka uskutečněných plnění vykázaných v přiznání k DPH zcela shodně sumě faktur na prodej parfémů společnosti XXXXX a v dalších devíti zdaňovacích obdobích byla vykázána částka uskutečněných plnění dokonce vyšší, než suma faktur pro společnost XXXXX Ve dvou zdaňovacích obdobích je pak rozdíl zcela minimální. Celková suma uskutečněných plnění za roky 2011 – 2012 je pak vyšší, než celková částka faktur. Zde poukazuje znalecká společnost na odborné vyjádření z 3. 3. 2015. Podle názoru společnosti bez dispozice úplných podkladů nutných pro učinění jednoznačných závěrů lze předpokládat, že nejméně část faktur

z následného prodeje byl dovozcem, a to společnosti XXXXX, řádně do přiznání zahrnuta, tedy byla přiznána i DPH a nelze tak objektivně v této souvislosti dovozovat vznik ekonomické újmy správci daně z důvodu nepřiznání předmětných uskutečněných plnění. K dané problematice Ostravská znalecká konstatuje, že předpoklad zpracovatele České znalecké, resp. jeho přístup k vyčíslení tvrzené ekonomické újmy způsobené společností XXXXX je z celní hodnoty zboží (předpoklad prodeje za nejméně nákupní v cenově shodném zdaňovacím období) a nikoliv z prodejní ceny zboží, když Česká znalecká dovozuje vznik újmy až při následném tuzemském prodeji, je do určité míry pochopitelný, když pro objektivnější vyčíslení nejsou potřebné podklady k dispozici. Na straně druhé jsou však důvodné pochybnosti o vzniku samotné újmy. Proto lze uzavřít, že bez úplných podkladů, a to nejen podkladů k dovozu, ale všech relevantních daňových dokladů a případně doplňujících informací, nelze výslednou daňovou povinnost k DPH spolehlivě stanovit, tedy verifikovat. Závěr zpracovatele Česká znalecká, a. s. uvedený ve znaleckém posudku i dodatku č. 1 o vzniku ekonomické újmy u společnosti XXXXX za 3. čtvrtletí 2009 v částce 726.982,37 Kč z důvodu nepřiznaných následných prodejů dovezeného zboží v tuzemsku, tak Ostravská znalecká považuje v rámci dostupných informací a podkladů za nepodložený neobjektivní a nezohledňující všechny relevantní skutečnosti, zejména výrazně vyšší částku přiznaných uskutečněných plnění, než činila hodnota dovozů. Zpracovatel Česká znalecká, a. s. ve svém znaleckém posudku z důvodu absence účetnictví společnosti XXXXX totiž nemohl vyčísřit celkovou částku faktur vystavených ve 3. čtvrtletí 2009 na prodej parfémů společnosti XXXXX pro odběratele XXXXX a evidovaných v účetnictví společnosti XXXXX. Znalecká společnost Ostravská znalecká dodává, že hodnotu těchto faktur nelze zjistit ani z dostupných podkladů, které má k dispozici Ostravská znalecká, protože tyto jsou pro dané účely nedostatečné a nelze takové závěry učinit bez relevantních analýz, především nelze objektivně vyloučit možnost zahrnutí realizovaných prodejů v tuzemsku do vykázaných, tedy přiznaných uskutečněných plnění, a to buď zcela, nebo zčásti. Ostravská znalecká dále konstatuje, které osoby jsou povinny a oprávněny podat přiznání k dani za právnickou osobu a současně cituje daná ustanovení platných zákonů. V této souvislosti proto poukazuje, že daňové přiznání může podat nejenom sama právnická osoba, resp. její statutární orgán, ale i ustanovený zástupce, společný zástupce, zvolený zástupce, kteří tak mohou postupovat v souladu se zákonem.

50. V závěru doplňku znaleckého posudku Ostravská znalecká konstatuje, že Česká znalecká, a. s. ve svém posudku s údaji o uskutečněných zdanitelných plnění vykázaných v daňovém přiznání společnosti XXXXX za 3. čtvrtletí roku 2009 vůbec nepracuje a rozdíl mezi celní hodnotou dovozů a vykázanou hodnotou uskutečněných plnění se nezabývá, bez jakékoliv relevantní analýzy nebo podkladu konstatuje ekonomickou újmu; přitom však nelze objektivně vyloučit možnost zahrnutí realizovaných prodejů v tuzemsku do vykázaných, tedy přiznaných uskutečněných plnění. Česká znalecká z důvodu absence účetnictví nemohla vyčísřit celou řadu faktur týkajících se obchodů mezi společnostmi XXXXX ve 3. čtvrtletí 2009. Tyto podklady, které v době rozhodné asi byly evidovány v účetnictví společnosti XXXXX, nemá k dispozici ani znalecká společnost Ostravská znalecká. Bez těchto podkladů nelze výslednou daňovou povinnost k DPH u společnosti XXXXX správně stanovit a nelze tak ani určit rozdíl v podobě způsobené ekonomické újmy. Ostravská znalecká z těchto důvodů proto opětovně konstatuje neobjektivnost znaleckého posudku od společnosti Česká znalecká, a. s.
51. Zpracovatelka M.Z. u hlavního líčení zodpovídala na celou řadu dotazů, převážně ze strany obhajoby, které byly zodpovězeny již převážně u předcházejících hlavních líčení. Zpracovatelka k dotazu soudu uvedla, že v rámci zpracování dodatku znaleckého posudku před vyhotovením tohoto dodatku neměla Ostravská znalecká, a. s. k dispozici žádné nové podklady nebo listinné důkazy. Pokud se týká České znalecké, a. s., její vyjádření k dodatku bylo Ostravské znalecké, a. s. zasláno a podle Ostravské znalecké, a. s. specializace České znalecké, a. s. se z jejich pohledu

jeví jako výrazně užší, než je obecná problematika daní. Česká znalecká je oprávněna znalecky řešit daňovou problematiku dle pověření uvnitř i vně České republiky, přičemž vně České republiky je zde specifikováno na Evropskou unii a není zde uveden dovoz ze třetích zemí mimo Evropskou unii. Zpracovatelka následně k dotazům obhajoby opětovně objasňovala pojmy typu karusel, ztracený obchodník apod., kterážto problematika byla již řešena v předcházejících stádiích dokazování. Pokud se týče závěru České znalecké, poukazovala především na absenci analýz a absenci úplného účetnictví v rámci zkoumaných společností. Pokud se týče postupu Ostravské znalecké ve smyslu ustanovení § 11 zákona č. 3667 o znalcích a tlumočnících, zpracovatelka si již nepamatuje podrobnosti, obecně však -pokud by zpracovatelé znali někoho z obviněných, žalovaných nebo zúčastněných osob, pak by na tuto skutečnost upozornili. Zpracovatelka dále k dotazům uvedla, že Česká znalecká se nezabývala pravděpodobně existencí konsignačního skladu, v rámci kterého může dojít k časovému nesouladu při daňových povinnostech a účetnictví, přičemž tento postup je v rámci obchodování běžný. V rámci zkoumání Ostravské znalecké, a. s. se zpracovatelé nezabývali fakturami za dopravu a tuto skutečnost neumožňovaly ani materiály, které měla Ostravská znalecká, a. s. k dispozici. Podle zpracovatelky se Česká znalecká, a. s. v rámci svého posudku nezabývala otázkou regionalizace prodejců parfumerie. Zpracovatelka, dle svého vyjádření, měla k dispozici část usnesení vrchního soudu týkajícího se jeho pokynů k dalšímu dokazování před nalézacím soudem a podle názoru zpracovatelky Česká znalecká, a. s. neprovedla komplexní vyhodnocení finančních transakcí ze strany společnosti XXXXX ve vztahu k dovozovým společnostem a tato otázka v posudku nebyla zodpovězena. K dané problematice dále uvedla, že dle jejího názoru jsou úhrady za zboží v případě DPH irelevantní, protože DPH není založeno na úhradách, ale na splnění určitých požadavků, tedy vystavení faktury. Realnost zaplacení odběratele z pohledu povinnosti k DPH je pak irelevantní. Podle zpracovatelky znalec nemá právo formulovat otázky týkající se znaleckého zkoumání, ale v rámci znaleckého posudku může vyjádřit své názory, které nesouvisí přímo se znaleckými otázkami.

52. Podle zpracovatelky z obsahu trestního spisu, resp. z obsahu důkazů, které měla Ostravská znalecká, a. s. k dispozici, nelze stanovit vznik daňových povinností jednotlivých obžalovaných ve vztahu k DPH. Česká znalecká, a. s. měla rozsah důkazních prostředků, které jí byly předloženy, k dispozici větší, ale sama zpracovatelka nemůže posoudit, zda tento rozsah umožnil České znalecké, a. s. pregnantně se k problematice vyjádřit. Ze strany České znalecké, a. s. zpracovatelce, jak již bylo výše uvedeno, především chybějí provedené analýzy. Jaká byla výše případné ekonomické újmy způsobené společností XXXXX zpracovatelka neví a z dokladů, které měla k dispozici, se tato skutečnost nedá objektivizovat. Oproti tomu z dokladů, které měla Ostravská znalecká k dispozici, vyplývá, že u společnosti XXXXX mohly obchody probíhat i v jiných oblastech, ale v jakých a v jakém rozsahu, chybí relevantní podklady a především zpracovaná analýza. K dotazu soudu poté zpracovatelka uvedla, že pokud chybí účetnictví, pak analýza se provést nedá. V této souvislosti ale poukazovala na společnost XXXXX a doklady, které jsou k dispozici. Z těchto dokladů je možno se domnívat, že část následných prodejů ze strany společnosti XXXXX příznány mohly být, a to s ohledem na shodu částek vystavených faktur pro společnost XXXXX. V této souvislosti se jedná o 9 zdanitelných období, takže dle zpracovatelky následné prodeje nemohou být vyloučeny. Podle názoru zpracovatelky závěry České znalecké, a. s. nejsou podloženy konkrétními doklady.
53. K výpovědi zpracovatelky Ing. Zublové se vyjádřil obžalovaný J.Ř.. Poukázal na zúženou specializaci České znalecké, a. s., přičemž v daném případě se jedná o dovoz zboží ze třetích zemí. Dále poukázal na nezahrnutí účtování dopravy a zboží, otázky regionalizace zboží, otázka existence konsignačního skladu a postupného prodeje z tohoto skladu. Co se týče údajného chybějícího účetnictví, tak společnost XXXXX vždy předkládala veškeré účetnictví a ve spisech je založeno kompletní účetnictví za rok 2011 a 2012.

54. K výpovědi zpracovatelky se rovněž vyjádřil obhájce společnosti XXXXX Mgr. Zástěra, který napadl hodnověrnost České znalecké, a. s. a zpracovatele Dr. H., přičemž poukazoval především na absenci analýz, zpracování otázky regionalizace do posudku, zpracování veškerých skutečností, které jsou uvedeny ve spise, takže dospívá k závěru, že Česká znalecká, a. s. jednak není oprávněna vyhotovit znalecký posudek v této věci a samotný posudek tak označuje slovem „fušerina“. S daným závěrem se pak ztotožnil i obhájce JUDr. Ježek.
55. Soud se nyní bude zabývat důkazy, které byly shromážděny v průběhu přípravného řízení a jsou obsahem spisu jakožto listinné důkazy:
56. Pokud se týká jednatele společnosti **XXXXX, s. r. o. – J.K.**, tento vyslechnut nebyl, neboť se nepodařilo zjistit místo jeho pobytu (po J.K. je vyhlášeno pátrání, neboť nenastoupil výkon trestu odnětí svobody ve výměře 6 let). Vzhledem k jeho trestní minulosti (odsouzení pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku) bylo současně rozhodnuto o odložení jeho trestního stíhání pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a, c) trestního zákoníku, kterého se měl v souvislosti s nepříznáváním DPH z dovozu zboží ze třetích zemí dopouštět ve druhé polovině roku 2008 (se škodou, na jejímž vzniku se podílel, ve výši 1 181 693 Kč), neboť trestní stíhání by bylo neúčelné.
57. V případě jednatele společnosti **XXXXX, – M.V.** bylo rozhodnuto o odložení věci, neboť trestní stíhání je promlčeno (dle § 159a odst. 2 trestního řádu s odkazem na § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu). Z rejstříku trestů však vyplývá, že i M.V. v minulosti byl stíhán (a odsouzen) pro daňovou trestnou činnost dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku.
58. Údaje o faktickém nákupu zboží ze Spojených arabských emirátů byly zjištěny z informací poskytnutých Celním ředitelstvím Praha – (jedná se o protokoly – vyhodnocení údajů od celního ředitelství + přílohy týkající se společností XXXXX, XXXXX, XXXXX, č. l. 959-1430) shromážděny byly celní prohlášení obsahující údaje jak o odesílateli (vývozci) zboží, kterým byla v případě společnosti XXXXX, společnost XXXXX z emirátu Ras Al Khaimah, tak i údaje o příjemci a celním deklarantovi, kterým byl v případě této společnosti R.S. (nejprve za společnost XXXXX, a poté za XXXXX). Součástí těchto informací jsou rovněž faktury vystavené společností XXXXX. Dodavatelem zboží pro společnost XXXXX, byla společnost XXXXX z Britských Panenských ostrovů, deklarantem byl opět R.S. (XXXXX). V době od 18. 1. 2006 do 24. 7. 2007 přitom bylo totožné zboží (toaletní vody) do České republiky dováženo přímo společností XXXXX Další materiály dovozu do České republiky se týkající byly shromážděny od společností vyřizujících celní deklaraci – XXXXX, a XXXXX – z předložených celních deklarací a přepravních listů bylo potvrzeno, že zboží, které bylo dopraveno ze třetích zemí pro společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX končilo u společnosti XXXXX, která byla označena jako místo vykládky dováženého zboží.
59. Obdobně pak celní ředitelství shromáždilo informace týkající se společnosti XXXXX (č. l. 5750-5770), společnosti XXXXX (č. l. 5771-5803), společnosti XXXXX (č. l. 5804-5818).
60. Z bankovních informací bylo zjištěno, že z účtu společnosti XXXXX, byly v rozhodných obdobích na účty shora uvedených dodavatelských společností (tzv. ztracených obchodníků) poukazovány finanční prostředky, přičemž další prostředky byly na účty těchto společností vkládány v hotovosti – na účet společnosti XXXXX prováděl vklady ve Zlíně obžalovaný J.D., na účet společnosti XXXXX ve dvou případech ve Zlíně J.D., ve třech případech v Praze J.B.. Na účty společnosti XXXXX J.D. vložil téměř 30 mil. Kč a 360 tisíc EURO. Dalšími osobami, které na účty společností XXXXX a XXXXX vkládaly finanční prostředky v hotovosti, byli i

J.B. (v některých případech za přítomnosti J.Ř.) a I.B. – jak vyplývá z fotografií pořízených bankou u vkladových automatů (vzájemná dohoda J.D. a J.B. o vkládání prostředků na účet společnosti XXXXX je zřejmá i z pořízeného záznamu telekomunikačního provozu). Naopak z účtů společností (tzv. ztracených obchodníků) byly prováděny platby ve prospěch dodavatelů ze SAE (XXXXX → XXXXX; XXXXX → XXXXX, XXXXX a XXXXX; XXXXX → XXXXX; XXXXX → XXXXX; XXXXX → XXXXX, XXXXX a XXXXX). V případě odchozích plateb z účtů společnosti XXXXX, a XXXXX, přitom bylo dále zjištěno, že tyto byly zadávány bezhotovostně, a to z IP adresy, kterou užíval J.D.. K některým účtům společností XXXXX, a XXXXX, jakož i k účtu společnosti XXXXX, přitom měl dispoziční právo i obžalovaný J.D.. K účtu společnosti XXXXX bylo dále zjištěno, že dispoziční právo k tomuto účtu měl i po změně jednatele bývalý jednatel D.T., který rovněž např. zadával elektronický příkaz k převodu prostředků ve prospěch společnosti XXXXX (v souvislosti s nakládáním s odpady). Ve prospěch společností XXXXX, XXXXX a XXXXX (ze Spojených arabských emirátů) byly v rozhodném období prováděny rovněž platby z účtu družstva XXXXX (vedeného u ČSOB, a. s.).

61. Pokud se týče konkretizace listinných důkazů v rámci bankovních informací, pak informace z ČSOB a Raiffeisenbank jsou založeny ve spise na č. l. 4989-5013, 5017-5072, 5096-5122, 5140-5165, 5196-5233. V rámci bankovních informací byly tyto informace vyhodnoceny, a to č. l. 5073-5077 společnosti XXXXX, 5078-5082 společnost XXXXX, 5083-5087 společnost XXXXX.
62. Ve věci bylo provedeno několik domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků. Takto bylo podrobeno prohlídce osobní motorové vozidlo Range Rover (č. l. 2138-2144), vozidlo BMW 750Li (č. l. 2197-2211), vozidlo SAAB 9-5 (č. l. 2215-2230), vozidlo SAAB 9-3 (č. l. 2234-2250), nemovitost v Mnichovicích (č. l. 2254-2258, 2280-2549), nemovitost Herink (č. l. 2553-2561), kancelář společnosti XXXXX (č. l. 27602861), nemovitost v Mnichovicích (č. l. 2893-2897), nemovitost v Bělském lese (č. l. 2909-2924, 2936-2955), nemovitost Budišovice (č. l. 2982-2130), nemovitost Klimkovice (č. l. 3041-3066), nemovitost v Moravské Ostravě (č. l. 3106-3147), včetně prohlídky jiných prostor a pozemků (č. l. 3173-3190), nemovitost Masná (č. l. 3194-3204). Dále byly provedeny prohlídky dalších osobních vozidel, a to vozidla Mercedes (č. l. 2971-2978), SAAB 9-5 (č. l. 2680-2715, 2720-2756). V průběhu domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků byly zajištěny zejm. finanční prostředky (nyní uložené na účtu Policie ČR), automobily a prostředky výpočetní techniky, které byly podrobeny analýzám ke zjištění zájmových souborů – s těmito výsledky:
63. V počítači SONY VAIO, umístěném v kanceláři družstva XXXXX ve Zlíně, užívané J.D. a I.B., byly nalezeny některé soubory k trestné činnosti se vztahující – fakturace dodavatelskou společností XXXXX z Britských panenských ostrovů pro odběratele XXXXX z března, října a listopadu 2012, fakturace společností XXXXX a XXXXX pro odběratele XXXXX (za zajištění a dodání zboží), jakož i tabulky nazvané „Přeshraniční zboží“.
64. V počítači užívaném J.B. byly zjištěny soubory obsahující údaje o převodech finančních prostředků společností, které zájmové zboží formálně dovážely, celní deklarace zboží dovezeného společností XXXXX, naskenované listiny týkající se společnosti XXXXX (výpis z OR, registrace k DPH, živnostenský list, zmocnění k celnímu odbavení pro Aleše Sedláčka), fakturace společnosti XXXXX pro odběratele XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX (květen – červen 2007), XXXXX, zmocnění k celnímu odbavení společnostmi XXXXX, a XXXXX, pro Z.M. ze společnosti XXXXX, fakturace společností XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, pro odběratele XXXXX, výkazy společností XXXXX, a XXXXX, o produkci obalů. Z přepisů komunikace odeslané J.D. J.B. byly zjištěny mj. zprávy, jejichž příloha je označena např. jako „faktura 12XXXXXXCapital09“, „faktura XXXXX41“.

65. V mobilním telefonu J.Ř. byla nalezena mj. SMS zpráva adresovaná J. D., ze které vyplývá, že J.Ř. urguje J.D. o vystavení faktury – s tím, že dokud nebude vystavena faktura, nedostanou za již dodané zboží zaplacen.
66. V počítači společnosti XXXXX, byly dohledány soubory obsahující mj. fakturace společnosti XXXXX, pro odběratele XXXXX, XXXXX, rekapitulace k DPH (za měsíce září – listopad 2011), listiny s hlavičkou společnosti XXXXX podepsané manažerem J. Ř..
67. V počítači J.K. byla nalezena emailová komunikace s J.K., v rámci které J.K. upozorňuje na nesrovnalosti v účetnictví společnosti XXXXX, včetně dotazu na převod finančních prostředků z účtu společnosti vedeném v USD u ČSOB, a. s., ke kterému J.K. neměla doklady. Z elektronických záloh účetnictví společností XXXXX a XXXXX bylo zjištěno, že tyto neobsahují žádné faktury od společnosti XXXXX ani XXXXX.
68. Z telefonu J.K. byla zajištěna SMS komunikace se Z. V., v rámci které K. Z.V. pravidelně informuje nejen o stavu bankovních účtů společnosti XXXXX, ale rovněž o účtech společnosti XXXXX, o tom, že Jaroslavu D. byla odeslána pracovní verze posloupných dokladů, která se bude odsouhlasovat.
69. V přípravném řízení byly provedeny analýzy účetnictví společnosti XXXXX a XXXXX v rozsahu, který byl přístupný orgánům činným v trestním řízení, kdy analýzy jsou v souladu se závěry znaleckého posudku, který nechal vypracovat nalézací soud. V této souvislosti soud poukazuje na č. l. 3068-3094. V přípravném řízení byl rovněž zjištěn přehled dovozů zboží společnosti XXXXX, spol. s r. o., a to na č. l. 7435-7436, dále příloha č. 2.
70. S ohledem na závěry Vrchního soudu v Olomouci ve zrušujícím rozhodnutí nalézací soud se blíže zabýval odpovědí Finančního úřadu pro Zlínský kraj na žádost Policie ČR o odborné vyjádření (č. l. 4300-4305). Finanční úřad v rámci tohoto sdělení uvádí, že na základě informací obsažených v usnesení č. j. KRPZ-17749/TČ-2012-150081-KRY ze dne 5. 12. 2013 se finanční úřad vyjadřuje k otázkám uplatnění daně z přidané hodnoty dle zákona č. 235/2005 o dani z přidané hodnoty ve znění pozdějších předpisů. Podle skutkových zjištění policejních orgánů lze podle finančního úřadu předmětný případ označit jako akviziční podvod, kdy se zboží při dovozu na území příslušného státu dostávají nejprve k plátcí typu „ztracený obchodník“, který nepřizná dovoz zboží a následně prodává zboží jinému plátcí v daném členském státě. Fiskální ztrátu v těchto případech reprezentuje plátcem typu „ztracený obchodník“ neuhrazená DPH na vstupu. Únik DPH, tedy neuhrazená DPH na vstupu, umožňuje ve svém důsledku prodej zboží v maloobchodní síti za nižší cenu oproti konkurenci; to jen tento typ podvodu pak bývá často spojen se získáním neoprávněné konkurenční výhody na daném trhu. Vzhledem ke skutečnosti, že plátce realizující průběh zboží v maloobchodní síti fakticky nakupoval zboží za cenu bez daně, když částka ve výši daně z přidané hodnoty nebyla přiznána a zaplacená správci daně, je tento současně příjemcem prospěchu. Finanční úřad pak i vyhotovil schéma daného podvodu. Pokud se jedná o termíny v rámci dané problematiky, pak dovozem zboží se rozumí vstup zboží ze třetí země na území evropského společenství (§ 20 odst. 1 zák. o DPH). Zdanitelné plnění je uskutečněno a daňová povinnost při dovozu zboží vzniká propuštěním zboží do celního režimu volný oběh (§ 23 odst. 1 písm. a) zák. o DPH). Základem daně při dovozu zboží je součet základu pro vyměření cla, včetně cla, dávek a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, pokud již nejsou zahrnuty do základu pro vyměření cla, popřípadě vedlejších výdajů vzniklých do prvního místa určení v tuzemsku, popřípadě do dalšího místa určení na území evropského společenství. Pokud je toto místo při uskutečnění zdanitelného plnění známo, pokud již nejsou zahrnuty do základu daně pro vyměření (§ 38 odst. 1 zák. o DPH). U zboží, v daném případě

toaletní vody, se uplatňuje základní sazba daně, která v roce 2009 činila 19 % a v roce 2010 činila 20 % (§ 47 odst. 1, odst. 3 zák. o DPH). Osoba, v jejíž prospěch je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu „volný oběh“, je povinna přiznat a zaplatit daň správci daně (§ 108 zák. o DPH). Na základě shora uvedeného lze pro účely trestního řízení stanovit výši způsobené škody z titulu nepřiznané a nezaplacené daně jako součin základu daně dle § 38 odst. 1 zák. o DPH a příslušné sazby daně podle § 47 odst. 1, odst. 3 zák. o DPH. Finanční úřad dále vyčíslil výši DPH v rámci konkrétních základů daně v období od 4. čtvrtletí roku 2009 po 12. měsíc roku 2012, přičemž vycházel z údajů poskytnutých policií.

71. K přesnému vyčíslení výše zkrácené daně z přidané hodnoty u jednotlivých daňových subjektů bylo vypracováno odborné vyjádření znalkyně z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence a ekonomická odvětví různá se specializací daně L.V.. Ze závěrů tohoto odborného vyjádření přitom jednoznačně vyplývá, že společnosti XXXXX, spol. s r. o., XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, a XXXXX, byly povinny do daňových přiznání k DPH přiznat dovoz zboží ze třetích zemí, což neučinily a související daň státu neodvedly. Ačkoli přitom v případě využití dovezeného zboží v rámci uskutečňování ekonomické činnosti společnosti byly event. oprávněny uplatnit odpočet této daně, současně byly povinny v takovém případě přiznat daň z uskutečněných zdanitelných plnění v tuzemsku, což však rovněž neučinily. Lze tedy dovodit, že pokud dovozci se zbožím neobchodovali s nulovou marží, měla být jejich daňová povinnost ještě vyšší než jen vypočtená z hodnoty dovezeného zboží – navýšená o přidanou hodnotu. Znalkyně se vyjádřila rovněž k odbornému vyjádření vypracovanému Ostravskou znaleckou a.s., ke kterému uvedla, že toto je vypracováno pouze z pohledu společnosti XXXXX, a nikoli s přihlédnutím k daňovým povinnostem jejich dodavatelů. Nad rámec položených otázek byla znalkyní zpracována tabulka s přehledem všech dovozů parfémů pro společnost XXXXX, ze které zcela jednoznačně vyplývá, že dovozci zboží z třetích zemí byli průběžně vyměňováni, přičemž jejich činnost na sebe bezprostředně navazovala – snad jen s výjimkou společnosti XXXXX, která prováděla dodávky poněkud netypicky, souběžně se společností XXXXX, byť v mnohem menší míře.
72. Ve věci byl obhajobou soudu předložen znalecký posudek, který zpracovala Ostravská znalecká – znalecký ústav (č. l. 8008-8054). Znalecký posudek Pokud se týká daných materiálů, pak shodně jakožto již dříve vypracované odborné vyjádření, znalecký posudek konstatuje vcelku správný postup v rámci odborného vyjádření V., tedy odborného vyjádření, ze kterého vychází obžaloba, ovšem s tím, že u společností XXXXX a XXXXX sice došlo k pochybení při plnění daňových povinností, avšak bez přímého dopadu na zkrácení výsledné daňové povinnosti. Samotné DPH je pak konkrétní společnost povinna zaplatit až při prodeji zboží dalšímu subjektu na území Evropské unie a nikoliv při samotném dovozu. Podle znaleckého posudku pak nelze dohledat a zohlednit případné možné odpočty v rámci činnosti jednotlivých společností. Lze tedy konstatovat, že samotné nevykázání údajů o dovozu nemuselo zapříčinit zkrácení daňové povinnosti k DPH, přičemž část společností podávala daňové přiznání k DPH.
73. U hlavního líčení konaného dne 26. 6. 2017 byl vyslechnut zpracovatel odborného vyjádření P.J., DiS. (č. l. 9489-9495), který uvedl, že setrvává na svém odborném vyjádření a současně soudu, jakožto i procesním stranám, předložil názorný vzorek přiznání k dani z přidané hodnoty. Daný dokument byl založen do spisového materiálu. Znalec v rámci svého vyjádření obecně vysvětlil postupy při dovozu zboží, přičemž dovozce je povinen přiznat na finančním úřadě DPH. Pokud nakoupí následující společnost např. XXXXX v České republice od dodavatele, který je zároveň plátcem DPH, zboží, a to včetně DPH, pak zpracovatel nevidí jakýkoliv problém ohledně nároku na odpočet DPH. Co se týče ověření, zda společnost, od které zboží nakupuje, je spolehlivým plátcem DPH, tak v současné době existuje institut spolehlivého plátce daně ze zákona, ale v době rozhodné tento institut neexistoval a neexistoval ani seznam společností, které nejsou spolehlivými plátcem DPH. Pokud se týče typického

odborného karuselu, pak obvyklým znakem je krátkodobost trvání firmy v řádu dnů, týdnů nebo měsíců, krátkodobost obchodní spolupráce, netypické je naopak účtování v cizí měně, neboť tím vznikají další náklady. Typický podvodný karusel v rámci EU se týká např. potravin, které jezdí tzv. stále dokola a na konci (dle soudu firma, která prodá poslední) se DPH neodvede, ale všichni si odpočet DPH nárokují. Oproti tomu jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, podle zpracovatele není typické, neboť zboží bylo dovezeno z Dubaje, prodáno v ČR a spotřebováno většinou v ČR. K dotazu soudu na obecný postup při dovozu zboží ze třetí země mimo EU v rámci platby DPH zpracovatel uvedl, že subjekt, který doveze, je povinen daňovou povinnost uvést do daňového přiznání, tedy je povinen přiznat DPH. Pokud dále prodá, má právo na odpočet DPH a reálnou povinnost zaplatit DPH na konci řetězce má spotřebitel, který DPH uhradí v konečné ceně, přičemž DPH, pokud ostatní prodávající společnosti uplatní odpočet, odvede předposlední článek řetězce, tedy prodávající společnost, která prodává konečnému spotřebiteli. Pokud se týká běžného obchodu, pak při vstupu zboží na území ČR (zboží pocházející mimo území EU), tak v současné době je povinná platba nulová s ohledem na samovyměření. V dřívější době, pokud se platilo DPH celnímu úřadu, byl nárok na vratku. Pokud je zboží prodáno v rámci ČR, pak je prodáno vždy s DPH. V daný okamžik vzniká daňová povinnost, a to daňová povinnost ve výši DPH např. 21 %. Takže pokud je nakoupeno zboží např. mimo EU za 100 Kč, bylo by prodáno za 101 Kč, pak vzniká daňová povinnost ze základu 101 Kč, necelých 22 Kč. Druhý článek běžného obchodního řetězce si necelých 22 Kč vynárokují, protože to je pro něj daň na vstupu, pokud je plátcem DPH a v případě, že zboží prodá, tak zase DPH odvede, ale nikoli již z pořizovací ceny 101 Kč, ale např. z ceny 105 Kč, pokud jej za tuto cenu prodá, a to ve výši 21 % z této ceny. Ve skutečnosti si nárokuje částku 21 % z částky 101 Kč a odvede 21 % z částky 105 Kč do státního rozpočtu, tedy toliko rozdíl. Konečný obchodník, který prodává spotřebiteli nebo neplátcem DPH, pak odvádí 21 % z částky, za kterou nakoupil zboží, přičemž de facto tuto částku zaplatí poslední spotřebitel. Dohromady se tedy odvede 21 % z poslední částky, za kterou nakoupí obchodník, který prodává konečnému spotřebiteli. K dotazu, kdo odvede největší část DPH, pak zpracovatel uvedl, že nejvíce odvádí první článek řetězce, ten, který dovezl a prodá. K dotazu, zda zkoumal znalecký posudek od České znalecké a. s. týkající se výpočtu, pak tyto závěry bral za prokázané a dále se jimi nezabýval, jedná se tak o výši neodvedené daně, nezkoumal ani případné matematické chyby. Zpracovatel nerozporoval ani vyjádření finančního úřadu.

74. K výpovědi zpracovatele Ing. Janíčka se vyjádřil obžalovaný J.Ř., který uvedl, že zboží, které je uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku bylo dováženo od dovozců do skladu v prostorách XXXXXU a tyto sklady fungovaly jako komisní sklad. Následně bylo zboží postupně fakturováno XXXXXU a jím propláceno, takže je logické, že v daném měsíci, kdy zboží bylo dovezeno a dodané do komisního skladu, nemuselo být současně i v tomto měsíci i vyfakturováno, ale fakturace byla činěna postupně. Běžnost této praxe potvrdil i J., který uvedl, že zboží může být postupně fakturováno a separátně fakturována i doprava, přičemž tato skutečnost je v rozporu s konstatováním zpracovatele Ing. H., který se údajně s takovým případem nikdy nesetkal. Obžalovaný poukázal na slova zpracovatele Ing. Janíčka, který měl uvést, že při dovozu zboží ze třetích zemí zkrátit DPH nelze, protože pokud se neuvede dovozové zboží, tak výsledná povinnost je úplně stejná, neboť je tam nárok v rámci revers charge. Společnost XXXXX si správně nárokovala zboží na vstupu a následně oprávněně přiznávala zboží na výstupu s tím, že výslednou daň vždy platila a přiznala.
75. Zpracovatelka znaleckého posudku od Ostravské znalecké, a. s., prof. Hátová setrvala na závěrech znaleckého posudku i doplnění včetně stanoviska zpracovatele odborného vyjádření Ing. Janíčka. Podle zpracovatelky při dovozu zboží ke zkrácení daně nemůže dojít, pokud jsou splněny zákonné podmínky. Při dovozu zboží může dojít k porušení povinnosti daň

přiznat, tedy k tomu, že by se neuplatnil nárok, protože je zde povinnost přiznat daň a dále nárok na odpočet. Podle zpracovatelky k přiznání daňové povinnosti nedošlo, ale ke zkrácení jako takovému při dovozu nedošlo. Obdobně se vyjádřila spoluzpracovatelka za Ostravskou znaleckou, a. s., Ing. Zublová, která uvádí, že Česká znalecká, a. s., konstatuje, že při dovozu jako takovém žádná ekonomická újma správci daně nevznikla. Pokud k ekonomické újmě mělo dojít, pak až při následném prodeji v tuzemsku. K dotazu předsedy senátu pak znalkyně uvádí, že souhlasí se zpracovatelem za Českou znaleckou, a. s., kdy vzniká daňová povinnost. Pokud se týká číselného vyjádření, tedy výpočty dovozu i daňových povinností vypočtené Českou znaleckou, a. s., pak s těmito výpočty zpracovatelky ze strany Ostravské znalecké, a. s., až na drobné početní odchylky souhlasí. Znalkyně se dále vyjadřuje k dovozní společnosti XXXXX a částkám, které fakturovala společnosti XXXXX. Tyto údaje pak Ostravská znalecká, a. s., srovnala s daňovým přiznáním k DPH, přičemž podle celkového objemu faktur se mělo jednat o DPH na výstupu v objemu 16.052.180 Kč, ale společnost XXXXX ve svých přiznáních za shodné období, kdy pro jedno období, ale údaje nejsou k dispozici, uvádí částku 13.825.032 Kč, a pokud by se přijala teze, že veškeré přiznané výstupy souvisejí s prodeji společnosti XXXXXU, pak zde máme rozdíl přibližně 2.200.000 Kč, přičemž nelze vyloučit i jinou fakturaci, čili dodávky mimo společnost XXXXX. Pro konkretizaci by Ostravská znalecká potřebovala kompletní účetnictví všech společností, nebo alespoň minimálně daňové přiznání včetně záznamní povinnosti k DPH a na základě těchto údajů by bylo možno ztotožnit, zda faktury jsou pro společnost XXXXX. Opětovně u společnosti XXXXX nejsou účetní doklady k dispozici. Zpracovatelka prof. Hótová pak současně se ztotožňuje se závěry zpracovatele Ing. Janíčka týkající se velmi pozdní reakce pracovníků finanční správy na údajný daňový únik. Současně konstatuje, že se nejedná o ojedinělý případ pozdní reakce ze strany pracovníků finančního úřadu. K dotazu obhájce pak znalkyně konstatovala obdobně jako zpracovatel J., že společnost XXXXX měla nárok na odpočet zákonného DPH za zboží, které bylo zakoupeno v ČR od tuzemského dodavatele XXXXX, který byl plátcem DPH a XXXXX toto zboží zakoupil včetně DPH. Ostravská znalecká v rámci faktur, které měla k dispozici, může konstatovat, že společnost XXXXX byla plátcem daně, společnost XXXXX použila parfém pro svoji ekonomickou činnost, tj. pro následný prodej, takže v této konkrétní věci byly splněny podmínky pro vratku DPH. K dotazu soudu na zpracovatele H., zpracovatel uvedl, že soud neměl požadavek na vypracování dodatku č. 1 a od České znalecké, a. s., žádal toliko vyjádření, zda pro její činnost je podstatný osobní výslech svědka ze Spojených arabských emirátů (viz prohlášení svědka založené ve spise). Česká znalecký daný dodatek vypracovala s ohledem na vypracování dodatku ze strany Ostravské znalecké, tedy vyjádřila se k závěru ostatních znaleckých ústavů příp. odborného vyjádření bez přímého vyžádání ze strany soudu. Zpracovatelka za znaleckou společnost Ostravská znalecká, a. s., dále dodala, že ve svých znaleckých posudcích znalecká společnost nikdy neučinila závěr, že by nedošlo k žádnému krácení daně. V souvislosti s událostí, které byly předestřeny, závěr se týká pouze DPH při dovozu zboží tak, jak byly otázky ze strany zadavatele zadány, nikoli tedy v celé kauze, pokud se jedná o karuselový obchod a následný prodej. Obdobně se vyjádřil zpracovatel J., který uvedl, že jeho vyjádření se týkalo dovozu, nikoli případného krácení v rámci případného karuselového podvodu.

76. Společnost XXXXX, na žádost policejního orgánu k prokázání svého tvrzení o nutnosti „regionalizace“ obchodovaného zboží předložila listiny týkající se jejího sporu se společností XXXXX ze SRN. Z předložené žaloby vyplývá, že společnost XXXXX žalovala společnost XXXXX (žalobou u Komory pro věci nekalé soutěže ze dne 9. 1. 2009) kvůli porušení práva ochranné známky spočívajícím v tom, že společnost XXXXX, prodala jednomu ze zákazníků parfém, který byl původně společností XXXXX dodán do Spojených arabských emirátů. Další předložené listiny byly policejním orgánem prostřednictvím tlumočnice přeloženy z německého do českého jazyka a bylo z nich zjištěno, že ve věci proběhlo dne 2. 9. 2009 veřejné zasedání

Zemského soudu, u kterého J.Ř. mj. uvedl, že společnost XXXXX, působí jen v České republice a zboží, jehož se žaloba týká, koupili na území Evropské unie (v ČR) a nevěděli, že toto zboží není možné na evropském trhu obchodovat, nízká cena jim nebyla nápadná, společnost XXXXX byla jejich dlouholetým dodavatelem. Spor skončil rozsudkem pro uznání – pokutou ve výši 250 tis. EURO.

77. Ve věci byly pořízeny rovněž operativní úkony spočívající jednak v odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu dle § 88 trestního řádu a jednak ve sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, 3 trestního řádu, prostřednictvím kterého byly zaznamenány „prostorové“ odposlechy kanceláře XXXXX, družstva – ve Zlíně, na ulici Tr. T. Bati 4008. K prostorovým odposlechům přitom bylo přistoupeno zejména z toho důvodu, že jednotliví obžalovaní do telefonů hovořili značně nejasně (až konspirativně), pouze zkratkovitě a v podrobnostech odkazovali na komunikaci prostřednictvím SKYPE.
78. V průběhu hlavního líčení byla přehrána na žádost procesních stran část odposlechů. V této souvislosti soud konstatuje, že důkazem v trestní věci jsou toliko přehrané telefonní odposlechy, případně prostorové odposlechy a samotné přepisy odposlechů z přípravného řízení v žádném případě nejsou důkazem ve věci samé. Při porovnání přehraných odposlechů a tzv. přepisů těchto odposlechů soud dospěl k závěru o dovození určitého zkreslení, které vzniklo při zkracování přepisu odposlechů. Z tohoto důvodu soud požádal státní zástupkyni, aby u konkrétních odposlechů, které byly přehrány u hlavního líčení, nechala vyhotovit doslovný přepis odposlechů a záznamů ze sledování, který byl takto vyhotoven. Soud v této souvislosti poukazuje na tento přepis, který je uveden na č. l. 7950-7972. V souvislosti s vyhotoveným přepisem soud konstatuje, že tento přepis odpovídá reálným hovorům zaznamenaným v rámci telefonického nebo prostorového odposlechu i slyšitelnosti daných odposlechů.
79. Ze strany státní zástupkyně byly soudu předloženy listinné důkazy (následně jakožto i ostatní důkazy předložené procesními stranám) týkající se zemřelého R. S., a to především jeho finanční situace v době podpisu smlouvy o převodu obchodního podílu, v rámci kterého měl R. S. v hotovosti předat D.T. částku 200 tis. Kč, přičemž z daných listinných důkazů plyne, že R. S. v době rozhodné byl s ohledem na mnohočetné exekuce v nepříznivé finanční situaci (viz č. l. 7975-7994).
80. Po zrušení prvotního rozhodnutí nalézacího soudu usnesením Vrchního soudu v Olomouci byly ve věci nalézacím soudem vyžádány další listinné důkazy, v této souvislosti soud poukazuje na rozsudky Městského soudu v Brně a Okresního soudu ve Zlíně včetně následujících rozhodnutí odvolacích soudů, a to Krajského soudu v Brně a Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, dále na důkazy, které byly předloženy obžalovaným Ř., které byly soudem založeny do zvláštní přílohy. Z těchto dokladů soud poukazuje na dokument XXXXX, kdy tento dokument byl vystaven akcionářům společnosti XXXXX a jedná se o potvrzení za časový úsek let 2008-2012 v rámci účetních uzávěrek konaných ve Spojených arabských emirátech vždy ke konci kalendářního roku včetně potvrzení auditora z roku 2010, z nichž dle vyjádření obžalovaného, který přečetl dané listiny, byl hrubý obrát společnosti XXXXX za finanční rok skončený k 31. 12. 2010 1.846.012 USD a tento finanční rok byl řádně zkontrolován. Čistá tržba bez plateb za dovozy byla ve výši 1.678.195 USD. S ohledem na veškeré přijaté platby dle obžalovaného je zřejmé, že společnost XXXXX neplatila více, než bylo nafakturováno. Obžalovaný dále soudu předložil protokoly o vystěhování společnosti XXXXX z Dubaje, protokoly o nájemní smlouvě a pracovní smlouvy se zaměstnancem společnosti panem L.. Soudu bylo rovněž předloženo vyjádření dané osoby včetně kopie průkazu totožnosti (č. l. 9244/A), kdy průkaz totožnosti je na jméno P.A.L., přičemž soud dané písemné vyjádření nechal úředně přeložit. Z daného písemného vyjádření (č. l. 9241-9244) soud zjistil, že jmenovaný byl manažerem společnosti

XXXXX od roku 2010 a nabídka na manažerskou pozici v této společnosti mu byla učiněna neformálně obžalovaným Ř. v roce 2009. Následně po opakování nabídky jednal jmenovaný o podmínkách s obžalovanými Ř. a B., tedy oběma majiteli společnosti XXXXX. Samotné bližší podmínky, především odměnu za řízení společnosti a její obchodní činnosti, pak projednával bez přítomnosti obžalovaného Ř.. Pro společnost XXXXX pracoval nepřetržitě od roku 2010 do konce roku 2016. Na počátku byl obeznámen od obžalovaných Ř. a B. s chodem společnosti, vývozem zboží do zemí EU a především do ČR, následně vyřizoval vývozní agendu osobně v rámci konzultací s obžalovaným B. po telefonu a e-mailem. Následně po několika měsících spolupracoval především s obžalovaným D., který zastupoval společnost nakupující parfémy a kosmetiku na základě objednávek zadaných společnosti XXXXX a následně je obžalovaný D. distribuoval do zemí EU a ČR. XXXXX odesílala kompletní nebo částečné zásilky na základě smluvních objednávek, které byly vytvořeny a zadány společnostmi v ČR a zemí EU. On sám organizoval a prováděl expedici a vývoz do zemí EU pro XXXXX prostřednictvím smluvních partnerů a dopravců, což představovalo jeho hlavní náplň práce pro tuto společnost. Zboží pro společnost XXXXX obstarával téměř výhradně obžalovaný Ř., který je nakupoval od obchodních partnerů ve Spojených arabských emirátech. Současně obžalovaný Ř. určoval prodejní ceny tohoto zboží a předával mu platné ceníky a informace o zásobách příp. o objednávkách. Společnost XXXXX byla používána i pro jiné obchodní činnosti ve Spojených arabských emirátech, které jsou však mu známe pouze okrajově. Tyto činnosti prováděl obžalovaný Ř. sám, obžalovaný B. se zajímal o obchodní činnost společnosti ve Spojených arabských emirátech velmi málo. Zda zde prováděl obchody obžalovaný B., neví. Obžalovaný B. pobýval převážně ve státech EU a L. s ním byl ve styku vesměs jen prostřednictvím e-mailu nebo přes Skype. Obžalovaný Ř. pobýval ve Spojených arabských emirátech přibližně 5x až 7x každý rok a pobýval zde několik týdnů i měsíců, zatímco obžalovaný B. zde cestoval přibližně 3x až 4x ročně, vždy jen na několik dní. Náklady byly placeny společností XXXXX a L. jen shromažďoval a vedl účetní záznamy, samotné účetnictví pak bylo vedeno externí auditorskou firmou. Záležitosti společnosti XXXXX řešil vesměs s obžalovaným Ř., téměř vůbec s obžalovaným B.. Pokud jde o vývoz parfémů a kosmetiky, tuto problematiku řešil s obžalovaným D., který zastupoval společnost nakupující velké množství zboží od XXXXX pro dovoz do EU. L. prováděl také dovozy z Dubaje s obžalovaným B.. Obžalovaný D. a obžalovaný B. byli ve Spojených arabských emirátech několikrát, ale nákupy uvedeného zboží byly prováděny obžalovaným Ř., se kterým byl téměř neustále v kontaktu. L. vydával účetní doklady pro zboží, které bylo určeno pro vývoz do EU, celní doklady pak byly vydávány zasilatelskou společností. Jmenovaný nikdy neslyšel o teritorialitě, ani tuto problematiku neřešil. O problémech s tímto zbožím v EU nic bližšího neví. Tuto problematiku řešili obžalovaní D. a B., kteří určovali, jaké doklady má zaslat. Podle L. v Dubaji řešil vše obžalovaný Ř. a společnosti, které nakupovaly, byly řízeny obžalovaným D.. Pravděpodobně největší společností nakupující v Evropě byla společnost XXXXX Ltd., v rámci které jednal pouze s obžalovaným D., někdy s obžalovaným B.. Případné požadavky řešil buď s obžalovaným Ř. v Dubaji nebo s obžalovanými D. a B. prostřednictvím e-mailu nebo Skypu. D. byl L. představen jako ředitel společností, které nakupovaly zboží od firmy XXXXX, obžalovaným B. někdy v roce 2010. Obžalovaný D. pak byl 2x nebo 3x v Dubaji mezi lety 2010 a 2012. V souladu s pokyny obžalovaného Ř. pak L. zajišťoval smluvní přepravu přes letecké přepravní společnosti, kdy dopravné a pojištění byly placeny příjemcem zboží v EU, na základě faktury vystavené společností XXXXX. Tyto částky nebyly zahrnuty v ceně zboží. Faktury byly vystavovány podle vzoru mezinárodní faktury stažené z internetu. Jmenovaný není přesně obeznámen s termínem mezinárodní standardy faktur. Platby za zboží dodané do EU a za dopravu byly prováděny na bankovní účet XXXXX a účty byly v bance Emirates NBD v Dubaji. Fakturovaná cena byla uváděna v amerických dolarech v souladu s pokyny obžalovaného Ř., L. však o pohybech na těchto účtech neměl bližší informace. K účtům měl jen platební kartu a šekovou knížku.

Auditorem společnosti XXXXX byla firma XXXXX, která je renovovaná firma ve Spojených arabských emirátech a auditu vyřizoval L..

81. Obhajoba v průběhu řízení před soudem předložila celou řadu různých dokladů, především účetního charakteru. Soud v této souvislosti bude konstatovat listinné důkazy předložené obhajobou a k důležitějším se vyjádří. Dne 7. 12. 2015 byly předloženy a následně zařazeny do spisu faktury mající prokazovat autenticitu daňových dokladů osvědčující odběr zboží od třetích subjektů obchodní společnosti XXXXX Soudu tak byla předložena faktura z 27. 1. 2011 (č. l. 8132), kdy jako dodavatel je uvedena společnost XXXXX a odběratel společnost XXXXX, v rámci kterého bylo dodáno zboží v hodnotě 807.173 Kč, přičemž včetně 20 % DPH v hodnotě 968.608 Kč. Dále faktura – daňový doklad vystavený dne 20. 8. 2010 (č. l. 8133), kdy společnost XXXXX dodala odběrateli společnosti XXXXX, tedy jinému odběrateli, než společnosti XXXXX, služby, které byly realizovány v rámci prezentace reklamního partnerství na akci Western Mořkov, za což byla vystavena faktura, včetně DPH na částku 120.000 Kč. V této souvislosti soud poukazuje, že se jedná o dodávku zcela odlišnou, než dodávky, které byly činy pro společnost XXXXX Následně byla soudu předložena faktura z 20. 8. 2010 (č. l. 8134), kdy společnost XXXXX XXXXX vystavila fakturu odběrateli XXXXX v rámci dodání zboží v hodnotě 591.897 Kč bez DPH, celkem včetně DPH za 710.277,48 Kč. Dále společnost XXXXX vystavila fakturu dne 25. 8. 2010 (č. l. 8135) odběrateli společnosti XXXXX, opětovně za odlišné dodání, a to za přípravu produkční činnosti spojené s účastí na výstavě Expo Eventu Budapešť. Obhajoba dále předložila evidenci pro daňové účely, členění dle typu DPH (č. l. 8136) týkající se období roku 2010. Dle názoru soudu předmětné doklady ve věci neprokazují žádné skutečnosti, vyjma dodání zboží a služeb v daném období. Další doklady jsou ve spise založeny na č. l. 8209-8275, v rámci kterých jsou sumarizovány odchozí platby v celkové hodnotě 652.511,67 euro a je zde poukazováno především na doklady týkající se dodavatele firmy XXXXX, které byly vystaveny dne 28. 1. 2011, 27. 4. 2011 a 12. 7. 2011, přičemž podle dokladů bylo zboží fakturováno včetně dopravy. Dále jsou zde založeny faktury svědčící o nákupu společnosti XXXXX od společnosti XXXXX – viz č. l. 8213, kdy se jedná o dodávku toaletní vody, a to 895 ks v hodnotě 20.900 euro a jedná se o doklad z 28. 4. 2011, dále doklad z 19. 7. 2011 – viz č. l. 8215 na dodání toaletní vody, a to 933 ks v hodnotě 19.861,6 euro od firmy XXXXX firmě XXXXX, a dále obdobný doklad mezi shodnými firmami ze dne 4. 2. 2011 o dodávce toaletní vody, a to 1 172 ks v hodnotě 29.739,1 euro a z 6. 10. 2011 mezi shodnými firmami o dodávce toaletních vod o počtu 1 564 ks v hodnotě 42.504 euro, včetně souvisejících dokladů, které mají vztah k celnímu řízení. V rámci předložených listin jsou uvedeni disponenti k účtům společnosti XXXXX, kdy se jedná o J.D., Z.V. a J.K. (č. l. 648-649, tak jak byly řazeny v přípravném řízení, nyní 8234-8235). Obdobně je opětovně předkládána evidence pro daňové účely, která byla již založena v přípravném řízení. V rámci faktury ze dne 25. 10. 2010 (č. l. 8249, č. faktury 20101006) je pak v dodacím listu proveden rozpis dodaného zboží v rámci specifikace. Obdobně pak č. l. 8252, 8254, 8256, a z těchto dokladů je dovoditelné, účtování ze strany společnosti XXXXX společnosti XXXXX za zboží bez jakýchkoliv dalších položek, např. dopravy, případně jiných. Zcela shodně jsou pak předkládány faktury a rozpisy dodaného zboží:

- faktury z 27. 10. 2010,	č. l. 8257,	č. faktury 20101013,
- faktury z 27. 10. 2010,	č. l. 8259,	č. faktury 10101014,
- faktury z 29. 10. 2010,	č. l. 8264,	č. faktury 20101016,
- faktury z 2. 11. 2010,	č. l. 8263,	č. faktury 20101100,
- faktury z 8. 11. 2010,	č. l. 8265,	č. faktury 20101103,
- faktury z 12. 11. 2010,	č. l. 8267,	č. faktury 20101105,
- faktury z 1. 12. 2010,	č. l. 8269,	č. faktury 20101200,
- faktury z 1. 12. 2010,	č. l. 8270,	č. faktury 20101201,
- faktury z 7. 12. 2010,	č. l. 8273,	č. faktury 20101204,

příčemž za citovanými fakturami je vždy přiložen dodací list, ze kterého je zřejmé, jak je již výše uvedeno, dodání toliko zboží v rámci předmětné fakturace.

82. Další část listinných důkazů byla soudem zařazena do přílohy se zeleným hřbetem, která je vedena pod č. l. 9944. Z daných listinných materiálů lze konstatovat potvrzení (č. l. 2), v rámci zjištění ASP a auditingu v celkové výši transakcí se společností XXXXX a XXXXX za finanční rok skončený 31. 12. 2011, kdy hrubý obrat včetně dovozného měl činit 1.085.668 USD. Čistá tržba 986.968 USD, kdy hrubý obrat je včetně dovozného a čistá tržba bez dovozného; celková přijatá částka 1.139.674 USD; dále potvrzení od stejné společnosti (č. l. 5) za finanční rok skončený 31. 12. 2010; zde byl hrubý obrat, včetně dovozného, 1.846.012 USD, čistá tržba bez dovozného 1.678.195 USD a přijatá částka celkem 1.557.771 USD. Od stejné společnosti je pak potvrzení (č. l. 8) pro společnost XXXXX za finanční rok skončený 31. 12. 2009; hrubý obrat, včetně dovozného, 385.961 USD, čistá tržba, bez dovozného 350.872 USD, celková přijatá platba 520.450 USD. Finanční rok k 31. 12. 2012 pak má v rámci této společnosti dle ASP Auditing následující výsledky:

- hrubý obrat, včetně dovozného	1.194.525 USD
- čistá tržba bez dovozného	1.055.409 USD
- celková přijatá částka	1.295.393 USD.

83. Dále byla předložena pracovní smlouva (č. l. 20-21) uzavřená společností XXXXX a panem L.P.. Pro soud se jeví důležitým listinným důkazem potvrzení spolupráce od společnosti XXXXX na č. l. 26, kde se potvrzuje spolupráce se společností XXXXX a v rámci tohoto potvrzení je konstatováno, že daná společnost je hlavním zástupcem pro přepravní služby v souvislosti s vývozem produktů v oblasti parfumerie a kosmetiky z Dubaje do Evropy a v roce 2012 tato společnost poskytovala služby společnosti XXXXX CZ, za což si účtovali částku 10 % z hodnoty zásilky. Všechny faktury vydané společností XXXXX byly řádně uhrazeny. V této souvislosti však soud musí poukázat na další předložený doklad, který je založen na č. l. 46 dané složky, v rámci kterého soud zjišťuje, že společnost DHL Global Forwarding zasílá pro společnost XXXXX J.Ř. dne 19. 4. 2016 nabídku na obstarání letecké přepravy, včetně letištních poplatků pro převoz nákladu o váze 456 kg (zasláno obžalovanému J.Ř.) z Dubaje do Prahy za částku 57.726 Kč. V této souvislosti soud poukazuje, že se nejedná o nabídku, která by cenu stanovila ve vztahu k hodnotě přepravovaného zboží, přičemž takto vypočítávaná nákladovost je podle názoru soudu v rámci nákladní letecké dopravy nesmyslná. Soud má za axiom, tedy skutečnost, která se nemusí dokazovat, že náklady v rámci letecké dopravy se vypočítávají z hmotnosti přepravovaného nákladu a rozměrů daného přepravovaného nákladu. Tato skutečnost je ověřitelná v rámci nabídek všech nákladních leteckých přepravců. Pokud se týká pravděpodobného vztahu nákladů za přepravu k hodnotě nákladů, soud v této souvislosti poukazuje na hodnoty přepravovaných věcí – viz - jak jsou uvedeny v rozpisech společnosti XXXXX, kdy jednotlivé přepravované položky o objemu 1 000 ml byly v hodnotě od přibližně 300 Kč do přibližně 1.100 Kč. Pokud by vzal soud laickým odhadem průměrnou hodnotu kilogramu nákladů ve výši 5 tis. Kč při současném zohlednění nabídky, tak jak je výše citována ze str. 46, pak se dostává na nákladovost dopravy ve vztahu k hodnotě přepravovaného zboží ve výši 2 max. 3 %, nikoliv deklarovaných 10 %, tak jak je uvedeno v potvrzení, které soud citoval. Další předložené doklady se týkají vyjádření pana L. a dokladů zpracovaných Ostravskou znaleckou, a. s.

84. U hlavního líčení byl předložen soudu doplněk vyjádření pana L., který byl konstatován. Z tohoto doplněku lze konstatovat, že dle pana L. byla ztráta v letech 2012-2013 způsobena nezaplacením za zboží společnosti XXXXX, což způsobilo velké problémy společnosti XXXXX a nemohli tak být zaplacení dodavatelé ve Spojených arabských emirátech. Obžalovaní D., Ř., B. v této době nebyli k dispozici. Současně přiložil kopie nezaplacených faktur za dodání

zboží do Evropy firmě XXXXX. Teprve následně obžalovaný Ř. panu L. sdělil informace o trestním řízení s tím, že nemůže odcestovat do Dubaje. Přesto obžalovaný Ř. zaslal do Dubaje souhlas k převodu peněz z banky, což pana L. zachránilo od právního stíhání ve Spojených arabských emirátech.

85. Za důležitý listinný důkaz nalézací považuje rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2016, č. j. 12 T 223/2015-175, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 23. 3. 2017, č. j. 7 To 15/2017-210. Nalézací soud upozorňuje, že procesní strany před předestřením těchto rozhodnutí byly na důležitost upozorněny a přesto nežádaly jeho čtení s odkazem na znalost těchto listinných důkazů. Rozsudkem Městského soudu v Brně, který je výše uveden, byl odsouzen J.H., nar. XXXXX, který byl původně spoluobžalovaným v této trestní věci a z dané věci byl vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí. Jmenovaný byl odsouzen pro skutek, že jednal společně s J.D., J. Ř. a J.B., stíhanými samostatně u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, pod sp. zn. 61 T 14/2015, kteří v úmyslu obohatit se na úkor České republiky v období od 19. 8. 2007 do 31. 12. 2012 postupně prostřednictvím různých obchodních společností, mj. XXXXX, IČ: 28338022, se sídlem Brno, XXXXX, dováželi do České republiky zboží – parfémy a toaletní vody – od dodavatelů z nečlenských zemí Evropské unie (zejména od společností XXXXX, se sídlem v SAE, a XXXXX, se sídlem na Britských Panenských ostrovech) pro odběratele – společnost XXXXX, která se takto, ačkoliv byla skutečným dovozcem zboží, vyhýbala povinnosti přiznat a uhradit daň z přidané hodnoty z dovozu zboží podle § 23 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty. Obžalovaný jako jednatel společnosti XXXXX v daňových přiznáních společnosti k DPH nepřiznával dovozy zboží ze třetí země, ačkoliv o uskutečnění těchto dovozů věděl, na základě instrukcí J.D. založil za účelem těchto obchodů společnosti bankovní účty, ke kterým zřídil Jaroslavu D. dispoziční oprávnění, dával pokyny k fakturacím dovezeného zboží pro odběratele XXXXX a z uskutečněných obchodů pobíral provizi stanovenou J.D.. Přitom společnost XXXXX byla v rámci své činnosti v průběhu celého roku 2011 a měsíců března a listopadu 2012, a to z pokynů a jednání jednatele J.H. součástí účelově vytvořeného obchodního řetězce společností, takže nakupovala fakturačně parfémy a toaletní vody od subjektů ze zemí mimo Evropskou unii a dále je prodávala společnosti XXXXX Zboží bylo přitom dodáváno přímo společnosti XXXXX a společnost XXXXX byla v pozici tzv. ztraceného obchodníka, takže kupující XXXXX mohla ve svých daňových přiznáních k DPH deklarovat nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců registrovaných k DPH v České republice. Společnost XXXXX v souvislosti s fakturovanými obchody přijímala na své účty platby za zboží prováděné bezhotovostními převody či hotovostními vklady a prováděla platby za zboží dodavatelům. V daňových přiznáních k DPH za zdaňovací období únor, duben, červenec a říjen 2011, a březen a listopad 2012 neuvedla plnění vyplývající z fakturačního prodeje zboží dodaného shora uvedeným způsobem ze třetích zemí. A takto uskutečnila dovoz zboží:

Datum dovozu	Dovezené množství	Částka
4. 2. 2011	1172 ks	721.471,00
28. 4. 2011	895 ks	510.381,00
19. 7. 2011	933 ks	482.439,00
6. 10. 2011	1564 ks	1,059.625,00
27. 10. 2011	1166 ks	645.433,00
19. 3. 2012	1166 ks	642.890,00
5. 11. 2012	1588 ks	949.423,00
Celkem		5,011.662,00

a takto zatajila

Zdaňovací období	Datum podání DaP u FÚ Brno I	Hodnota dovezeného zboží	Nepřiznaná DPH
Únor 2011	29. 3. 2011	721.471	144.294,20
Duben 2011	27. 5. 2011	510.381	102.076,20
Červenec 2011	29. 8. 2011	482.439	96.487,80
Říjen 2011	24. 11. 2011	1,705.058	341.011,60
Březen 2012	27. 4. 2012	642.890	128.578,00
Listopad 2012	28. 12. 2012	949.423	189.884,60
Celkem		5,011.622	1,002.332,40

přičemž cílem obchodů bylo zařazení tzv. ztraceného obchodníka a společnost XXXXX, s vědomím J.H., nepřiznala daň na výstupu přesto, že následně veškeré dovezené zboží fakturačně prodala společnosti XXXXX včetně vyčíslené DPH.

86. V souladu se závěry usnesení vrchního soudu nalézací soud ve věci nechal zhotovit znalecký posudek od zpracovatele Česká znalecká, a. s. U hlavního líčení zpracovatel setrval na závěrech, které jsou uvedeny ve znaleckém posudku. Nalézací soud proto nejprve uvede závěry z písemného vyhotovení znaleckého posudku, následně rozebere odpovědi na důležité otázky, které zazněly u hlavního líčení. K dotazu, zda dovozce je povinen v České republice při dovozu zboží mimo Evropskou unii zaplatit daň z přidané hodnoty v případě jeho následného prodeje, pokud ano, v jakém okamžiku, zpracovatel uvedl, že pokud realizuje tuzemský dovozce registrovaný k dani dovoz zboží od zahraniční osoby ze třetí země, tedy země mimo Evropskou unii, a je-li zboží v celním režimu propuštěno do volného objemu v tuzemsku, je povinen přiznat daň s ohledem na datum uskutečnění zdanitelného plnění (DUZP). Toto datum vyjadřuje den, kdy má plátce povinnost přiznat DPH a zahrnout ho do příslušného přiznání k DPH. Datum uskutečnění zdanitelného plnění pak v této situaci nastává, když se zboží dostane do místa plnění, tzn. místa, kde je zboží z celního režimu propuštěno do volného oběhu v tuzemsku. Pro určení data uskutečnění zdanitelného plnění je rozhodující datum uvedený na jednotném správním dokladu. Základ daně se pak skládá ze základu pro vyměření cla, a to včetně cla, dávky a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, poté z vedlejších výdajů do prvního místa určení v tuzemsku a případné spotřební daně. Je-li zboží následně prodáváno dále, lze uplatnit nárok na odpočet daně. Nárok na odpočet za této situace vzniká jednak přiznáním daně, kdy současně musí mít subjekt k dispozici daňový doklad, což je při okolnostech této situace jednotný správný doklad a obvykle se nárok na odpočet daně se uvede v přiznání k DPH. Není-li daň přiznána, nelze však uplatnit nárok na její odpočet. Uplatnění nároku na odpočet neznamená, že nevznikne vůči správci daně žádná daňová povinnost. Tato povinnost naopak při dovozu zboží ze zahraničí, a jeho následném prodeji v tuzemsku, není číselně zanedbatelná. K otázce, zda účetnictví společnosti XXXXX bylo v průběhu let 2007 – 2012 vedeno řádně a průkazně a zda obsahuje účetní doklady o provedeném nákupu zboží od společností XXXXX, spol. s r.o., v období nejméně od srpna 2007 do konce srpna 2008, XXXXX, s.r.o., v období od srpna 2008 do konce roku 2008, XXXXX, s.r.o., v období nejméně od listopadu 2008 do konce července 2009, XXXXX, s.r.o., v období nejméně od července 2009 do konce září 2009, XXXXX, v období nejméně od října 2009 do konce roku 2012, XXXXX, v období nejméně od února 2011 do konce roku 2012, zpracovatel uvedl, že při zpracování znaleckého posudku měl k dispozici elektronické účetnictví subjektu XXXXX za hospodářské období roku 2012 a 2013, jakožto i listinné doklady v souvislosti s uvedenými obdobími. V rámci zaúčtování přijatých faktur bylo konstatováno množství chyb typu špatných čísel a dat, které lze přičíst lidskému faktoru. U faktur vydaných společností XXXXX je situace horší, protože většina faktur vydaných se v listinné podobě nenachází, byť došlo k jejich vyúčtování. Také zde bylo nalezeno mnoho chyb typu chybných čísel faktur apod. Pro znalecké

přezkoumání chybí množství listinných dokladů, zejména absence skladového hospodářství, včetně navazujících dokumentů typu příjemek, výdejek apod., takže nelze jednoznačně zjistit, zda bylo účetnictví vedeno řádně a průkazně. Po podrobné kontrole zaúčtování faktur přijatých od společnosti XXXXX a XXXXX a namátkové revizi faktur přijatých dospěl zpracovatel k názoru, že všechny přijaté faktury se nacházejí jak ve formě prvotních dokladů, tak v podobě zaúčtování v účetním software Pohoda v daných obdobích v účetnictví společnosti XXXXX. Pokud se týče společností XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, konstatuje zpracovatel absenci dokladů. Na otázku, zda z účetnictví společnosti XXXXX je možno zjistit, jaké konkrétní zboží bylo předmětem obchodů s uvedenými společnostmi, původ tohoto zboží, včetně rozlišení, které obchody se týkají zboží dovezeného dodavatelskými subjekty ze třetích zemí, případně rozlišit objem obchodovaného zboží z dovozu a z tuzemska. Podle zpracovatele pouze v šesti případech u společnosti XXXXX je možno zjistit, jaké konkrétní zboží bylo předmětem obchodu. Jedná se o tři případy přijatých faktur od firmy XXXXX za hospodářský rok 2012 a tři případy faktur od stejné firmy za hospodářský rok 2013. Z dostupných podkladů účetnictví není možno stanovit u konkrétního zboží původ zboží, vyjma že pochází od společnosti XXXXX. Na otázku, zda je z účetnictví společnosti XXXXX možno zjistit, jaké další náklady s nákupem zboží od uvedených společností společnost XXXXX vykazovala, a v kladném případě necht' jsou tyto náklady vyčísleny, zpracovatel konstatuje nezjištění žádných samostatně vyjádřených nákladů ve vztahu s nákupem zboží u společnosti XXXXX. Je však zřejmé, že společnost XXXXX disponuje v účetnictví fakturami od různých firem zabývajících se oblastí dopravy, přičemž se jedná o faktury v návaznosti na běžnou činnost XXXXX. Za běžnou činnost společnosti zpracovatel považuje prodej zboží maloobchodním odběratelům v kamenné prodejně či přes eshop, případně prodej velkoobchodním odběratelům. Faktury v návaznosti na firmy zabývající se autodopravou obsahují např. i příjmení odběratelů jednotlivých zásilek.

87. Česká znalecká resp. zpracovatelé dále uvedli, že v rámci znaleckého posudku neřešili vztahy s třetím hypotetickým koncovým uživatelem, ale končili na úrovni exportéra. Opětovně pak zdůraznili, že byli vázáni konkrétním zadáním dodavatele. K dotazu obhajoby pak zpracovatel dr. H. uvedl, že daňová povinnost v rámci DPH (sazba 21 %) vzniká v případě dovozu a následného prodeje do ČR. V rámci znaleckého posudku zpracovatel hodnotil komplexně vztah a zkoumal, kde skončilo zboží od dovozce a u jakých subjektů. Tyto subjekty následně analyzoval, propojoval účetní doklady, účetnictví a jednotlivé celní deklarace. Lze tak poukazovat na prvotní zpracovaný znalecký posudek, přičemž výsledná daňová povinnost se vypočítává podle skutečnosti, jak je dále nakládáno, tedy prodáváno zboží koncovému dodavateli. Za předpokladu, že se s tímto zbožím obchoduje dále a jsou k tomu odpovídající podklady, pak by se mohl učinit přesný výpočet. Tyto podklady však nejsou k dispozici, proto znalecký posudek konstatuje, co bylo dovezeno a jaké vznikly daňové povinnosti. Co se týče odpočtu daně z přidané hodnoty v případě použití zboží pro ekonomické účely, vzniká nárok na tento odpočet na základě odpovídajících dokladů. Pokud však zboží mělo další pohyb, tedy prodej, směřovalo k dalším ekonomickým subjektům, pak je nutno platit DPH. Zpracovatel zdůraznil, že ve znaleckém posudku nehovoří o zkrácení daně, ale uvádí, že došlo k potencionální majetkové újmě ve finanční podobě. Pokud by se tato částka měla vyčísřit přesně, pak by musely být k dispozici veškeré doklady. Na základě zkoumaných listin pak trvá na závěrech znaleckého posudku, a to například oproti České znalecké, a. s., která neměla k dispozici veškeré doklady a tuto skutečnost konstatuje i ve svém znaleckém posudku. Samotná daň se odvádí na území ČR a měl ji vyměřit správce daně se sídlem v ČR. Při vstupu zboží ČR je daňová povinnost neutrální, tedy nulová, teprve následně po prodeji nastává daňová povinnost DPH, která rozhodně není neutrální a je povinná. S ohledem na předpokládané navýšení při prodeji zboží, by daňová povinnost byla s nejvyšší mírou pravděpodobnosti pravděpodobně vyšší než částky, ke kterým dospěl znalec, protože zboží bylo použito pro ekonomickou činnost, tj. následný prodej za účelem zisku. Obdobně zpracovatel odborného

vyjádření P.J. k dotazu soudu uvedl, že u XXXXXU byl nárok na odpočet, neboť byl tzv. poslední v řetězci. První článek např. XXXXX byl nárok v případě, kdyby zboží nebylo dále prodáváno. Zpracovatel znaleckého posudku dr. H. se dále vyjádřil k účetnictví společnosti XXXXX, které sice nebylo kompletní, neboť tam chyběly skladové listy a částečně účetnictví, ale jednalo se o účetnictví tzv. „v lepší polovině zkoumaných firem“. Ve znaleckém posudku nebylo konstatováno, že firma absolutně nekomunikuje a nekontaktnost byla obecně označena za častý rys tzv. karuselových obchodů. Pokud se týká samotného vývozu a dovozu zboží, zpracovatel poukazyval na písemnou přílohu Celního úřadu Generálního ředitelství cel, kde jsou přehledně popsány objemy a další měrné jednotky transakcí, které se týkaly dovozu zboží, konkrétně parfémů ze zahraničí za příslušné období. Generální ředitelství cel deklarovalo, že zboží přešlo hranici a bylo s ním dále naloženo podle tehdejších správních úkonů. Neexistence zboží, i jak deklarovala Česká znalecká, zpracovatel neměl k dispozici a nebyla deklarována v dokladech Celního úřadu Generálního ředitelství cel. Zpracovatel dále opětovně uvedl, že pokud se týče dané trestní věci, pak se jedná o sofistikované jednání a ze 7 případů, u kterých znalecký ústav podával znalecký posudek, se jedná o nejlépe zastřené jednání, a to především z důvodu zahraničního prvku mimo EU, což je hodnoceno jako inovativní prvek. Česká znalecká vycházela ve svých závěrech na základě dostupných dokladů, kdy některá daňová příznání neexistovala, některé doklady nebyly dohledány a de facto se ztotožnila s ekonomickými výpočty potenciální ekonomické újmy s ostatními kontrolními orgány, které v rámci této trestní věci zasahovaly, jedná se o celní úřad a finanční úřad. Česká znalecká měla k dispozici celý spisový materiál, který měl k dispozici soud, procesní strany neoslovovala s ohledem na předpoklad, že ve spisovém materiálu jsou uloženy veškeré dostupné doklady.

88. Na otázku, zda je možno z účetních dokladů porovnat nákupy zboží obchodovaného mezi shora uvedenými společnostmi a společností XXXXX a zda ceny, za které zboží z dovozu nakupovaly společnosti výše uvedené, zahrnují také další náklady související s dopravou a pořízením zboží, přičemž měl zpracovatel také porovnat tyto ceny s následnými cenami, za které tyto společnosti zboží prodávaly, zpracovatel uvedl, že z dostupných listin nelze porovnat transakce zboží. Podle zpracovatele je zjevné, že zboží bylo děleno tak, aby zpětné propojení nebylo možné provést a aby nedošlo k realizaci výpočtu poměr kupní ceny mezi danými subjekty. Obecně zpracovatel dále uvedl, že z podstaty karuselových obchodů k uvedenému jednání dochází z důvodu, aby nebylo jednoduše zjistitelné, jak subjekty před konečnou společností realizují funkci MISSING TRADER. Zboží bylo přímo přepraveno z celního úřadu do společnosti XXXXX a následně deklarováno jeho přijetí na subjekt v řetězci před XXXXX, přičemž příslušné dělení zboží muselo být provedeno z logiky věci u XXXXX. Na další otázku týkající se možnosti porovnání požadované předcházející otázky na základě bankovních informací o toku finančních prostředků mezi jednotlivými společnostmi a cizozemskými dodavateli, pokud nejsou k dispozici účetní doklady, zpracovatel uvedl, že přes provedení bankovní analýzy na danou otázku nelze odpovědět, a to z důvodu, že u společností na úrovni subjektů XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX byly platby slučovány do větších balíčků. Nedocházelo tak k platbám ve stylu – je obdržena platba a ta je ihned odeslána do třetí země. V důsledku toho není možno identifikovat, které platby za faktury z XXXXX odpovídají konkrétním platbám odchozím do třetích zemí od dalších článků v řetězci. Situace dále je komplikována skutečností, že u měny - koruna česká docházelo ke směnám na měnu – USD, přitom nejsou ve všech situacích jasné převodní kurzy. Zpracovatel se měl dále vyjádřit k poměru kupní ceny uvedené na účetních dokladech společnosti XXXXX, tj. ceny, za kterou společnost XXXXX nakupovala zboží od společností XXXXX, spol. s r. o., XXXXX s.r.o., XXXXX s. r. o., XXXXX s. r. o., XXXXX a XXXXX, k součtu ceny, za kterou příslušný dovozce zboží fakticky nakoupil mimo Evropskou unii, nákladů potřebných na dopravu tohoto zboží do České republiky, částky odpovídající dani z přidané hodnoty při následném prodeji tohoto zboží a částky v řádu jednotek procent odpovídající zisku těchto

dovozců. Také toto zadání dle zpracovatele nelze provést, a to s ohledem na dělení zboží, které bylo prováděno za účelem, aby daný výpočet nemohl být proveden. Zpracovatel se měl dále vyjádřit, kdy vznikla daňová povinnost u jednotlivých výše uvedených subjektů a u každého subjektu vyčíslit výši zkrácené daně. Znalec nejprve rozebírá výpočet ekonomické újmy v rozsudku ze dne 21. 12. 2015 (zrušený rozsudek) a dospívá k závěru, že v ideálním případě by při výpočtu ekonomické újmy byl realizován výpočet základu pro výpočet DPH. Je však nutná znalost výše nákladů za dopravu celního úřadu do subjektu následného, kde tyto skutečnosti nejsou doloženy, zejména z důvodu chybějícího účetnictví u společností XXXXX, spol. s r. o., XXXXX s. r. o., XXXXX s. r. o., XXXXX s. r. o., XXXXX a XXXXX Podle zpracovatele použitý postup v prvotním rozsudku při výpočtu ekonomické újmy je v této situaci jediný možný a v rámci znaleckého zkoumání a dokazování byl použit postup identický. Celková ekonomická újma správce daně činí minimálně 23.402.295,83 Kč a od dosaženého výsledku ze zrušeného rozsudku je vypočtena hodnota mírně vyšší, což je způsobeno chybami při výpočtu ekonomické újmy v rozsudku, případně opomenutí některých skutečností. Soud v této souvislosti konstatuje, že vyšší způsobená škoda stanovená zpracovatelem se nemohla odrazit ve výrokové části tohoto rozsudku, neboť v rámci odvolacího řízení proti rozsudku prvotnímu odvolatelé nenapadali výši škody, resp. nežádali, aby soud rozhodl o škodě vyšší.

89. U hlavního líčení byl vyslechnut zpracovatel znaleckého posudku Dr. Ing. Vítězslav H., MBA, Ph.D., který setrval na závěrech znaleckého posudku. Pokud se týče znaleckého posudku Ostravské znalecké včetně dodatku, uvedl, že daný znalecký posudek i dodatek ničeho nemění na závěrech České znalecké a. s., a to i s ohledem na konstataci, kterou Česká znalecká uvedla v rámci druhého doplnku, že Ostravská znalecká neměla veškeré identické podklady ke zpracování, které byly k dispozici u České znalecké, a měla jen fragmenty spisu. Nový doplněk Ostravské znalecké nekonstatuje nic podstatného, pouze komentuje závěry. Vůči zpracovateli znaleckého posudku měli obhájci celou řadu dotazů, včetně dotazů na samotnou organizaci Českou znaleckou, které však nejsou relevantní v rámci trestní věci. Zpracovatel se obecně vyjádřil ke karuselovým obchodům, kdy subjekty Missing trader nakupují zboží nebo služby ze zahraničí a jejich úkolem je dovést zboží či služby z jiného státu, zboží prodat dalšímu článku v řetězci, nezaplatit DPH správci daně a současně DPH vyvést ze subjektu. Účetnictví na úrovni Missing trader často není vedeno, což znesnadňuje práci správci daně a u statutárních orgánů těchto organizací vystupují nejčastěji tzv. bílí koně. Pokud se týká daně z dovozu a daně z prodeje, pak se jedná o archaické výrazy a v současné době se používá výraz clo a daň z přidané hodnoty. V rámci povinnosti DPH pak znalec odkázal na odpověď zpracovanou ve znaleckém posudku na otázku č. 1. Obecně zpracovatel uvedl, že realizuje-li tuzemský dovozce registrovaný k dani dovoz zboží od zahraniční osoby ze třetí země, tedy mimo Evropskou unii a je-li zboží v celním režimu propuštěno do volného oběhu v tuzemsku, je povinen přiznat daň s ohledem na datum uskutečnění zdanitelného plnění. Datum uskutečnění zdanitelného plnění nastává, když zboží se dostane do místa plnění, tj. kdy zboží je z celního režimu propuštěno do volného oběhu. Základ daně se skládá ze základu pro vyměření cla, včetně cla, dávky a poplatků splatných z důvodů dovozu zboží, dále vedlejších výdajů do prvního místa určení v tuzemsku a případné spotřební daně. Znalecký posudek vypočítal ekonomickou újmu, jedná se o minimální ekonomickou újmu, protože zpracovatel neměl k dispozici veškeré účetní doklady a to společností nakupujících ze třetích zemí, společnost XXXXX v letech 2007 - 2008, XXXXX 2007 - 2008, XXXXX 2008 - 2009, Risco Capital 2009, XXXXX 2009 - 2013 a XXXXX. V tomto směru odkazuje zpracovatel na stranu 150 znaleckého posudku. Ekonomická újma jest kategorií, kterou se nahrazuje pojem škoda a je v českých korunách vyjádřena částka nezaplacené daně z přidané hodnoty. V tomto případě se jedná o daň z přidané hodnoty, kterou měl poplatník zaplatit při dovozu zboží ze zahraničí a následném prodeji třetím osobám v tuzemském trhu. Obecně lze uvést, že čím větší je základ daně, tím je i samotná daň úměrně vyšší, takže v případě navýšení ceny zboží dovezeného ze zahraničí o zisk, by bylo DPH

úměrně vyšší. Česká znalecká pak ekonomickou újmu vypočítala na základě údajů, které měla k dispozici, ale netvrdí, zda se jedná o veškeré možné údaje, neboť účetnictví bylo toliko ve fragmentech a to jak v listinné podobě, tak v elektronické podobě z účetního systému Pohoda. Pokud se týče účetnictví XXXXX, pak toto měli k dispozici a zpracovatel odkazuje na stranu 43 znaleckého posudku a odpověď na otázku 8. Znalec u hlavního líčení předložil obecné schéma karuselových obchodů k vysvětlení principu karuselových obchodů, přičemž toto schéma je založeno ve spisovém materiálu a podle znalce se jedná o obecné vysvětlení, nikoliv doklad v rámci dané trestné činnosti. Při znaleckém zkoumání nebyla řešena otázka regionalizace prodeje zboží a z hlediska zpracovatele tato otázka nemá na závěry znaleckého posudku žádný vliv. Zpracovatel obecně uvedl, že samotný pojem karuselový obchod neznamená porušení zákona a ve znaleckém posudku se striktně drží zpracovatel terminologie karuselový řetězec a karuselový obchod nikoliv karuselový podvod, neboť se jedná o právní hodnocení. Obecně však uvedl, že se doposud v rámci zpracování znaleckých posudků nesesetkali s karuselovým obchodem, který by byl zákonný. Znalec potom podrobně popsal typické chování subjektů v rámci karuselových obchodů, přičemž pokud se týká sofistikovanosti dané trestné činnosti v rámci škály od 1 – 5, kdy 1 by bylo nejsofistikovanější, pak zpracovaná problematika byla zpracovatelem hodnocena jakožto sofistikovaný případ oznámkovaný 1 -. Sofistikovanost z hlediska zpracovatele je hodnocením skrytosti účelu, tzn. neodvedení daně. Obecně pak účelem karuselových obchodů je finanční prospěch osob podílejících se na této činnosti. V praxi zpracovatel znaleckého posudku zaznamenal i dlouhodobé probíhání karuselových obchodů, kdy jedna z možných příčin může být i nedostatečná kontrolní činnost správce daně. V rámci znalecké činnosti zpracovatel při vypracování znaleckých posudků vždy dospěl k závěru, že ke zkrácení daně došlo vždy činností více daňových subjektů. Při znaleckém zkoumání v rámci praxe byl zaznamenán i případ, kdy zpracovatel dospěl k závěru absence karuselových obchodů. Pokud se týká absence znaleckého zkoumání v rámci trestní věci v období roku 2007 do roku 2011, jednalo se o důvod spočívající v neexistenci dat. K dotazu, z jakých důvodů byly u některých faktur dodací listy a u jiných faktur dodací listy absentovaly, znalec uvedl, že se jedná o odpověď na straně 88 znaleckého posudku a konstatuje, že zpracovatel neměl k dispozici skladovou evidenci v tištěné podobě, z čehož dovozuje, že příčinou je lidský faktor. Pokud v odpovědích bylo uvedeno, že zboží bylo děleno tak, aby zpětné propojení nebylo možné provést, pak zpracovatel uvedl, že není znám software (alespoň zpracovatel), který by dané členění uměl na základě konkrétní funkce. Pokud v softwaru tato funkce je obecně možná, tak ji spustí pouze lidský prvek. Dané členění zboží pak podle hodnocení zpracovatele vede k závěru, že právě lidský prvek rozdělával položky tak, aby zpětná kontrola byla hůře dohledatelná. V účetnictví, které bylo zkoumáno, byl použit software Pohoda, který možnost rozdělení nemá, takže jediný závěr jest, že dané rozdělení bylo zapříčiněno lidským faktorem. Zpracovatel zdůraznil, že v rámci znaleckého posudku nehodnotí právní otázky jako úmysl zavinění apod. K dotazu na oddělení platby za dopravu zpracovatel uvedl, že teoreticky tato možnost existuje, neboť každý obchod je unikátní, co se týče např. předmětu nebo objemu dodávky. Zpracovatel konstatoval absenci jakéhokoliv ovlivnění při zpracování znaleckého posudku a podrobně vypočetl, jaké materiály byly před znaleckým zkoumáním soudem poskytnuty. Jedná se o kompletní spis včetně veškerých příloh (viz. č. l. 9264, 9265), přičemž veškeré doklady byly analyzovány, podrobeny znaleckému zkoumání a na základě tohoto zkoumání byl učiněn znalecký závěr. Pokud se týká výše zmiňované dopravy, pak podle zpracovatele je rozdělení teoreticky možné, ale osobně se nesesetkal s případem, kdy by doprava byla fakturována samostatně, protože na fakturách v rámci daňového dokladu je z výčtu těchto položek jedna z položek doprava. Pokud dojde k vyčlenění je nutno klást otázku, za jakým účelem toto vyčlenění bylo provedeno. V některých případech karuselových obchodů bývá doprava nahrazována jako provize, kterou subjekt získá z dané transakce. V konkrétní trestní věci byla zaznamenána částka 10 % a z tohoto důvodu zpracovatel vyjádřil pochybnost, z jakých důvodů je faktura ochuzena o dopravu, protože

normální standardní položka na daňovém dokladu je právě doprava. Danou skutečnost zpracovatel dokumentoval na příkladu internetových obchodů, kde na jednom listu je napsáno zboží, DPH, doprava, platba dobírkou a další položky celkem. Znalci byly dále kladeny otázky týkající se možné podjatosti, či spojení se státním zastupitelstvím, policií, případně soudem, což zpracovatel jednoznačně odmítl. Pokud se týče otázek týkajících se přiznání a odvedení daně DPH při vstupu zboží do ČR, zpracovatel odkázal na stranu 41 znaleckého posudku, dle kterého realizuje-li tuzemský dovozce registrovaný k dani dovoz zboží od zahraniční osoby ze třetí země (mimo Evropskou unii) a je-li zboží v celním režimu propuštěno do volného oběhu v tuzemsku, je povinen přiznat daň s ohledem na datum uskutečnění zdanitelného plnění. Tato skutečnost byla zpracovatelem již vícekrát uvedena. Pokud se týká zpracovávaných dokladů, zpracovatel komunikoval se soudem, který mu poskytl veškeré dostupné materiály. Jedná se o standardní postup a zpracovatel nekomunikoval s obžalovanými fyzickými či právníckými osobami.

90. Obhajoba v průběhu trestního řízení namítala podjatost zpracovatele znaleckého posudku společnosti Česká znalecká, a. s., Dr. Ing. Vítězslava Hálka, MBA, Ph.D., přičemž soud v rámci těchto námitek rozhodl svým usnesením č. j. 61 T 12/2015-9755 v rámci rozhodnutí senátu. S ohledem na usnesení Vrchního soudu v Olomouci, č. j. 5 To 94/2017-9850, pak nalézací soud s opatrností rozhodl u hlavního líčení dne 18. 1. 2018 předsedou senátu, a to shodně jako v usnesení ze dne 2. 10. 2017. Nalézací soud i v rozsudku uvede odůvodnění, které jej vedlo k zamítnutí námítky podjatosti na zpracovatele Dr. Ing. Vítězslava Hálka a společnosti Česká znalecká, a. s., které podali obžalovaný J.Ř. prostřednictvím obhájce JUDr. Pavla Pechance a obžalovaný J.B. prostřednictvím obhájkyň Mgr. Simony Šulcové, obžalovaný J.D. prostřednictvím obhájkyň Mgr. Moniky Coufalové, obžalovaný Z. V. prostřednictvím obhájce JUDr. Oldřicha Chudoby, obžalovaný D.T. prostřednictvím obhájce JUDr. Vladimíra Ježka a obžalovaná společnost XXXXX prostřednictvím obhájce Mgr. Martina Zástěry.
91. Pokud se týče vztahu zpracovatele k obžalovaným, zpracovatel nejprve uvedl, že nezná obžalované. Po dotazu obhájkyň Mgr. Coufalové uvedl, že pracoval ve společnosti XXXXX jako obchodník s cennými papíry a tato společnost měla pobočkovou síť po celé České republice, včetně Zlína. V letech 1998 – 2000 v rámci této společnosti přišel do styku s J.D., kterého však před dotazem obhájkyň u hlavního líčení nikdy neviděl, takže nemohl předpokládat, že se jedná o J.D., který je ve věci obžalován. S J.D. měl však toliko obchodní vztahy, omezující se právě na období let 1998 – 2000 a tyto vztahy v žádném případě nemohou zakládat jeho podjatost. Od roku 2000 J.D. neviděl a v rámci znaleckého posudku postupoval v souladu se zákonem č. 36/1967 Sb. a jeho novelizací. V období, kdy přicházel do styku s J.D., si s touto osobou znalec dle vlastního vyjádření tykal. Znalec byl dále ze strany obhajoby dotazován na trestní stíhání své osoby v předcházejícím období, kdy tuto skutečnost potvrdil, ale uvedl, že v rámci trestního stíhání, kdy byl stíhán jako insolvenční správce, byl pravomocně zproštěn. Dále se vyjádřil k problematice vyúčtovaných nákladů za vyhotovený znalecký posudek a vyhotoveného dodatku ke znaleckému posudku.
92. Obžalovaný J.D. u hlavního líčení dne 2. 10. 2017 k věci podjatosti odmítl vypovídat a odkázal na své vyjádření, které předal soudu, a soudem bylo přečteno. Obžalovaný ve vyjádření uvedl, že podle jeho názoru je znalec pan H. a Česká znalecká podjaty, protože jsou závažné pochybnosti o jeho podjatosti. S panem H. se zná řadu let a byli spolu v obchodním styku přibližně v posledních dvaceti letech, kdy se setkávali v rámci obchodních společností s různými předměty podnikání. Dále byl v kontaktu s osobami, které jsou propojeny s panem H., a to s T.P., J.E., V.H., M. J., kteří více než dvacet let podnikají společně s H. v různých obchodních společnostech. S H. si obžalovaný i léta tyká. Do kontaktu se dostal se jmenovaným v rámci společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX Ve společnosti Česká znalecká, a. s., která je ovládána panem H., také v minulosti působily osoby E., P., J.. První spolupráce se

znalcem byla ze strany obžalovaného navázána v rámci společnosti XXXXX, dnes BD XXXXX, a. s., ve které byl H. společníkem a jednatelem. S touto společností obžalovaný obchodoval od roku 1994 do roku 2001. Při této obchodní činnosti se pravidelně obžalovaný setkával s H. a dalšími s ním propojenými osobami. Obžalovaný spravoval prostřednictvím jednatelských zastoupení kolem třiceti výkupních míst a později i získával investory pro správu jejich investic v oblasti akciového trhu. Dále spolupracoval s H. v rámci společnosti CZCOM, později TISCALI Telekomunikace Česká republika, s. r. o., či TS-TELEKOMUNIKACE, s. r. o., kde byl H. jednatelem a společníkem. Zde také vystupovaly osoby T. P., J. E. a M.J.. Společnost zřizovala jedna z prvních internetových připojení v Česku a obžalovanému bylo nabídnuto vybudování internetového uzlu ve Zlíně, kdy obžalovaný pro společnost zajišťoval vysílač ve Zlíně. Obžalovaný se také dostal do obchodního styku s H., P., E. a Štípkem v rámci společnosti XXXXX, která zajišťovala levné telefonování a partnerka obžalovaného I.B. v rámci těchto aktivit založila společnost XXXXX, za kterou obžalovaný vystupoval. Obžalovaný byl rovněž úzce spojen se společností XXXXX, za kterou vystupovaly osoby spojené se znalcem – T. P. a J. E.. Od této společnosti odebírala společnost XXXXX a společnost XXXXX bezdrátové internetové připojení, a to v letech 2006 – 2011. Obžalovaný dále poukazuje na společnost XXXXX, jejímž jednatelem a společníkem před zánikem této společnosti byl H. a která se zabývá pojišťovnictvím a ve které opětovně vystupovaly osoby T. P., V.H. a M.J.. Touto společností byl obžalovaný opakovaně kontaktován s nabídkou spolupráce, kterou však neakceptoval. Podle obžalovaného mezi ním a H. se nejednalo o ojedinělé obchodní kontakty, ale s H. si tykali a nechápe, proč H. se snaží zatajit přátelský vztah s obžalovaným a dlouhodobý obchodní kontakt. Obžalovaný dále zdůraznil, že příjmení D. má v České republice pouze 11 osob, z toho 3 ve Zlínském kraji, a v České republice jsou jen dvě osoby se jménem J.D. a to pouze obžalovaný a jeho otec. H. také v přestávce soudního jednání nechal obžalovaného pozdravovat a jmenoval ho jako J., k čemuž by měl být H. znovu vyslechnut a stejně tak by měly být vyslechnuty osoby T. P., J. E., J.Š., M.J. a V.H.. Podle J.D. by H. a Česká znalecká měli být označeni za podjaté a měli by být vyloučeni z podání znaleckého posudku, protože se s panem H. a propojenými osobami obžalovaný znal a přátelil, přičemž z doby vzájemné spolupráce mohla vzniknout ze strany H. averze vůči jeho osobě a jeho vystupování, což by mohlo být motivací k podání znaleckého posudku s daným obsahem.

93. Zpracovatel byl dále slyšen u hlavního líčení dne 2. 10. 2017. Ve své výpovědi setrval na tvrzení, že obžalovaného od roku 2000 neviděl, ani s ním nejednal jiným způsobem, např. telefonicky, e-mailem apod. Jméno obžalovaného si s ohledem na časový odstup při zadání znaleckého posudku nespojil s J.D., se kterým spolupracoval v rámci společnosti XXXXX. V současné době zná jen jednu osobu jménem J.D. a jedná se o obžalovaného, kterého viděl již před hlavním líčením a pracoval jako zástupce pobočkové sítě XXXXX. Pokud se týče vztahu mezi XXXXX a obžalovaným D., nejednalo se o pracovní vztah, protože pobočka ve Zlíně měla samostatné DIČ a s XXXXX uzavřela smlouvu o provizní odměně za objemy obchodů. Jednalo se tak o nezávislou organizaci a se společností XXXXX tato organizace měla smluvní vztah. S obžalovaným D. se zpracovatel neseťkal v žádném jiném obchodování, případně za jiných skutečností, než v rámci společnosti XXXXX. Za této situace zcela logicky po sedmnácti letech si nespojil jméno obžalovaného J.D. s obchodními styky společnosti XXXXX, a to zvláště za situace, kdy s obžalovaným si sice v této době tykal, ale kontakty byly přibližně 5x, jednalo se o ryze obchodní kontakty a s obžalovaným neměl žádný kamarádský, případně jiný bližší vztah; jednalo se o ryze pracovní vztah. Zpracovatel znaleckého posudku se vyjádřil, že k tykání přistupuje velmi liberálně a tyká si s velkou spoustou lidí. V době obchodování společnosti XXXXX si takto tykal pravděpodobně s více než s deseti zástupci poboček. S obžalovaným, vyjma výše uváděného styku, nebyl nikdy na žádných společenských akcích, oslavách, nepsali si k výročím, nikdy se spolu nefotografovali. Podle názoru zpracovatele daný vztah v žádném případě nemůže zakládat pochybnosti o jeho podjatosti v rámci této trestní věci. Zpracovatel

soudu rovněž předložil provázanost jednotlivých obchodních společností, kde působil a výpisy z těchto společností, přičemž zdůraznil, že po počátku fungování společnosti Česká znalecká, a. s. v roce 1998 se dalšího podnikání ve společnostech nezúčastňoval. K dotazům obhajoby na jednotlivé společnosti uvedl, že společnost CZCOM byla společnost poskytující připojení k internetu a v určitém časovém období zde byl statutárním zástupcem, ale nepamatuje si, že by s obžalovaným obchodoval v rámci této společnosti, neboť v tuto dobu se již plně věnoval znalecké činnosti. Společnost XXXXX nezná, společnost XXXXX byla společnost, kde byl statutárním zástupcem, což je vše, co si z této společnosti pamatuje, neboť tato společnost již byla zlikvidována, bližší detaily nezná. Společnost ASPA je spojena s kolegou P., ale sám zpracovatel nemá s touto společností nic společného. Od roku 1998 působí pouze v České znalecké a nemá formální, či neformální vliv v jiných společnostech, ani zde nefiguruje jako tichý společník. Zpracovatel znaleckého posudku Dr. H. byl obhajobou dotazován na skutečnosti, které se odehrály těsně před začátkem hlavního líčení, kdy hovořil s obžalovaným J.D., k čemuž uvedl, že obžalovaný si k němu sám přisedl přibližně několik minut před hlavním líčením a ze slušnosti s ním vedl hovor, když obžalovaného viděl přibližně po minimálně sedmnácti letech a společně hovořili o některých svých společných známých. Své jednání považuje za dodržení norem slušnosti a neví, jak se měl před hlavním líčením bránit styku s obžalovaným, případně zda měl před obžalovaným utíkat. S ohledem na otázky ze strany obhajoby se k této skutečnosti vyjádřila státní zástupkyně, která uvedla, že zpracovatel znaleckého posudku před jednací síní seděl sám, přisedl si k němu obžalovaný J.D. několik minut před hlavním líčením a krátce po dobu několika minut spolu hovořili.

94. Obžalovaný J.D. se také vyjádřil k výpovědi H. a uvedl, že znalec některé věci bagatelizuje a spolupráce byla podstatně vyšší. Kontakty byly četnější a jednalo se o další schůzky, vánoční schůzky, konzultace, a to nejenom ve společnosti XXXXX, ale i v dalších společnostech. K dotazu soudu obžalovaný uvedl, že na otázky odpovídat nebude.
95. Podle zákona č. 36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících, včetně novelizací, je vyloučení znalce obsaženo v ustanovení § 11 tohoto zákona. Podle tohoto ustanovení znalec nesmí podat posudek, jestliže lze mít pro jeho poměr k věci k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům nebo k jejich zástupcům pochybnosti o jeho nepodjatosti. Jakmile se znalec dozví o skutečnosti, pro které je vyloučen, oznámí to neprodleně orgánu činnému v trestním řízení, který ho přibral. Stejnou oznamovací povinnost mají i strany v trestním řízení. O tom, zda je znalec vyloučen, rozhoduje orgán, který jej pro podání posudku ustanovil.
96. Soud po přezkoumání sdělení všech procesních stran dospěl k závěru, že zpracovatel znaleckého posudku Dr. H. a Česká znalecká, a. s. nejsou podjati ve smyslu zákonné úpravy. Česká znalecká, a. s. a zpracovatel Dr. H. nemají bližších příbuzenských, či obdobných vztahů k procesním stranám. Pokud se jedná o vztah mezi Dr. H. a obžalovaným J.D., jedná se nikoliv o vztah kamarádský, či bližší známosti, ale jedná se o vztah obchodní, časově hodně vzdálený, který dle názoru soudu nemůže vzbudit pochybnosti stran podjatosti. Soud v tomto směru poukazuje i na skutečnost, že ze strany obhajoby bylo namítáno tykání mezi těmito osobami, tedy se jednalo o vztah přátelský, a obhajoba v současné době namítá nepříznivý postoj zpracovatele znaleckého posudku a České znalecké, a. s. k obžalovaným, což jest formálně nelogické. Následující vyjádření obžalovaného D., ve kterém uváděl delší dobu trvající kontakt se zpracovatelem znaleckého posudku, je neurčité, bez uvedení konkrétních časů případných setkání, důvodů těchto setkání a bližší popis případných kontaktů. V tomto směru soud hodnotí dané vyjádření jako nevěrohodné, a to i s ohledem na listinné doklady, které předložil Dr. H., zpracovatel znaleckého posudku, ze kterých je zřejmé, že po roce 1998 se věnoval znalecké činnosti, v rámci které zjevně neměl důvod být ve styku s obžalovaným J.D.. Vyjádření obžalovaného o údajném možném důvodu podjatosti zpracovatele znaleckého posudku, který

obžalovaný odůvodnil možnými negativními reakcemi obžalovaného na jeho postoje a vyjádření, bez jakéhokoliv bližšího popisu, je dle názoru nalézacího soudu zcela neurčité, vágní a v žádném případě neprokazující možné pochybnosti o podjatosti zpracovatele znaleckého posudku; naopak soud dospívá k závěru, že daný postup ze strany obžalovaného a obhajoby je zcela účelový, vedený snahou znevěrohodnit zpracovatele znaleckého posudku. Tato skutečnost je umocňována okolnostmi setkání obžalovaného se zpracovatelem znaleckého posudku před hlavním líčením konaným dne 2. 10. 2017, kdy obžalovaný o své vůli, přestože namítá podjatost zpracovatele znaleckého posudku, přišel za zpracovatelem znaleckého posudku a vedl s ním hovor, který pak obhajoba využila jako údajnou známku a potvrzení bližšího vztahu mezi zpracovatelem znaleckého posudku a obžalovaným J.D.. Zpracovatel posudku již u předcházejícího hlavního líčení v červnu 2017 poukazoval na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 8. 2. 2007 o podjatosti znalce, které bylo publikováno pod sp. zn. 4 Tz 90/2006, dle kterého osamocená skutečnost, že posuzované osoby (znalci) byly v pracovněprávním vztahu ke stejnému zaměstnavateli, aniž by zde byl dán jiný důvod, z něhož by bylo možno na podjatost usoudit, nemůže vést k automatickému závěru, že tyto osoby nemohou objektivně zhodnotit práci jedna druhé a k automatické presumpci podjatosti. Nalézací soud podle svého názoru dospívá k obdobnému závěru, a to k závěru, že obecná znalost účastníka trestního řízení, bez bližšího a rozsáhlejšího přátelského vztahu, který by mohl způsobovat pochybnosti o podjatosti, není důvodem podjatosti znalce, případně i jiných osob v rámci trestního řízení. K námitkám obhajoby týkající se prvotního vyjádření znalce o neznalosti osob obžalovaných, soud poukazuje na výpověď zpracovatele, který logicky uváděl, že obžalovaného D. v průběhu zpracování znaleckého posudku i u hlavního líčení nikdy neviděl, takže nemohl předpokládat, že se jedná o jednu a tutéž osobu, se kterou měl před více než patnácti lety obchodní vztahy. Dané úvahy nalézacího soudu týkající se nedokonalosti paměti u běžné lidské populace potvrzuje i vyjádření jednoho z obhájců, který uvedl, že má velmi špatnou paměť na jména a obličeje osob, se kterými jedná, a proto si vede pečlivou dokumentaci projednávaných případů. Většina osob si však žádnou dokumentaci týkající se styků, a to ať obchodních, přátelských, či jiných nevede a podle názoru nalézacího soudu jest axiomem, že s odstupem více než deseti let si většina populace nepamatuje nejenom na všechny své obchodní partnery, kteří nebyli zásadního charakteru, ale nepamatuje např. na všechny své spolužáky ze školy, sportovních oddílů apod. Odkazy obhajoby na fotografický materiál ve spise týkající se obžalovaných nejsou důvodné, neboť podle názoru nalézacího soudu je běžnou praxí všech znalců, že znalci studují tu část spisového materiálu, která má vztah ke zpracovanému znaleckému posudku, neboť v případě studia celého trestního spisu by se jednalo o jednoznačně zbytečnou a časově náročnou činnost. Pokud se týče údajných přátelských vztahů mezi obžalovaným a zpracovatelem znaleckého posudku, podle názoru nalézacího soudu se zjevně jedná o vztah profesní, který nepřešel do přátelské roviny. K tomuto soud I. stupně toliko poznamenává, že v rámci právní profese se v justičním prostředí pohybuje spousta osob s bývalými vazbami např. z univerzitního prostředí apod. a přesto tyto vazby nejsou zpochybňovány v rámci návrhů na podjatosti osob činných v trestním řízení nebo soudců.

97. Navrhovatelé podjatosti dále poukazovali na překročení znaleckého oprávnění ze strany České znalecké, a. s. a zpracovatele v rámci právního hodnocení a hodnocení důkazů. Soud konstatuje, že dané hodnocení překročení, či nepřekročení znaleckého oprávnění, je v rámci působnosti nalézacího soudu a soud vyhodnotí při rozhodnutí ve věci samé, zda znalec překročil, či nepřekročil znalecké oprávnění, případně v kterých směrech, Obecně soud konstatuje, že v rámci znaleckých posudků občas dochází k překročení znaleckého oprávnění a k hodnotící činnosti znalce, ke kterému nemá oprávnění. Tato skutečnost však obecně nemá vliv na hodnověrnost posudku, neboť z části posudku, kde došlo k překročení pravomocí znalce, soud při hodnocení důkazní situace nevychází a vychází toliko z části posudku, v rámci které znalec uvádí zjištěné skutečnosti v souladu se zákonem o znalcích a tlumočnících a trestním řádem.

Soud konstatuje, že pokud se týče České znalecké, a. s. a zpracovatele posudku H., v rámci písemného vyhotovení znaleckého posudku, případně dodatků nebo výpovědi H. u hlavního líčení, soud neshledává, že by výše uvedené osoby měly vztah k projednávané věci nebo zájem na výsledku projednávané věci a neshledává tak u nich důvody podjatosti. Obecně dále soud zdůrazňuje, že důvodem podjatosti nemohou být samotné závěry znaleckého posudku, pokud jsou zpracovány na základě předložených listinných důkazů v souladu s obecnými principy zpracování znaleckých posudků, byť by tyto závěry byly nepříznivé pro obžalované a byly v rozporu, či v částečném rozporu, s jinými znaleckými posudky nebo odbornými vyjádřeními. V této souvislosti soud analogicky poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, které bylo publikováno pod sp. zn. 13/2002-T 339 (odlišný právní názor soudce nelze považovat za poměr k projednávané věci). Pokud se týká vztahových otázek, pak analogicky na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR publikované pod sp. zn. 10/2001-T 267 (Kolegiální vztahy, které vyplývají z toho, že jde o spolužáky ze studií na právnické fakultě, nemohou opodstatnit vyloučení soudce, byť by šlo o vztahy přátelské). O přibrání znalce České znalecké, a. s., k vypracování znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví daně, rozhodl opatřením předseda senátu dne 13. 2. 2017, č. j. 61 T 12/2015-8887, kdy jako zpracovatel u hlavního líčení dne 26. 6. 2017 vystupoval Dr. Ing. Vítězslav H., MBA, Ph.D.

98. Již výše zmíněným usnesením Nejvyššího soudu ČR z 25. 8. 2020, sp. zn. 8 Tdo 647/2020 bylo rozhodnuto o zrušení rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 3. 2019, sp. zn. 5 To 30/2018 a rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 14. 2. 2018, sp. zn. 61 T 12/2015, a to v části týkající se obviněných právnických osob XXXXX a XXXXX, přičemž současně bylo přikázáno Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, aby věc výše uvedených právnických osob v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Nejvyšší soud ČR v daném usnesení neshledal důvodnými většinu námitek obviněných právnických osob. Část námitek, resp. jedna námitka však byla shledána důvodnou – viz body 128 a následující. Jedná se o námitky obviněných, které směřovaly proti postupu soudu, kdy usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11. 10. 2016, sp. zn. 5 To 16/2016 bylo rozhodnuto tak, že podle § 253 odst. 1 trestního řádu podání Mgr. Jana Matese označená jako odvolání společností XXXXX a XXXXX v částech týkajících se těchto společností byla zamítnuta jako odvolání podaná osobou neoprávněnou. Nejvyšší soud v bodě 135 konstatuje, že námitky obviněných právnických osob jsou opodstatněné. Nic na tomto závěru nemění ani skutečnost, že právní názor obsažený v usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11. 10. 2016, sp. zn. 5 To 16/2016 korespondoval s nazíráním soudní praxe na výklad ustanovení § 34 odst. 4 t. o. p. o. Názory obecných soudů však významně korigoval svým přístupem k významu a výkladu ustanovení § 34 odst. 4 t. o. p. o. Ústavní soud; v daných souvislostech je relevantní především nález tohoto soudu ze dne 21. 1. 2020, sp. zn. IV.ÚS 3139/19 (zcela ve shodě s ním vyznívá i nález ze dne 11. 2. 2020, sp. zn. IV.ÚS 3740/19). V důsledku této procesní vady je proto nezbytné provést hlavní líčení v rozsahu následujícím po zrušujícím usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 To 16/2016, znovu, opakovat provedení všech relevantních důkazů (případně jejich rozsah korigovat se zřetelem k požadavkům procesních stran), a to při důsledném respektování práva na obhajobu obou obžalovaných právnických osob. Teprve po provedení všech potřebných důkazů, náležitém vyhodnocení provedených důkazů v souladu se zásadami uvedenými v ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu bude možno o vině obžalovaných právnických osob a případně i o jejich trestech znovu rozhodnout.
99. Nalézací soud provedl dokazování v rozsahu následujícím po zrušení usnesení Vrchního soudu v Olomouci tak, jak vyplývá z usnesení Nejvyššího soudu ČR v Brně. Se souhlasem procesních stran tak byly čteny znalecké posudky, jakožto i rozsudek nalézacího soudu a vrchního soudu týkající se ostatních obžalovaných, kdy tato rozhodnutí jsou v právní moci a lze tak postupovat dle zásady Res judicata. Nalézací soud v tomto směru konstatuje, že jednatele obžalovaných

právníků osob Z. V. a J.H. jsou pravomocně odsouzeni za jednání, které páchali právě prostřednictvím právníků osob XXXXX a XXXXX. Nálezací soud konstatuje, že důkazní situace týkající se obou obžalovaných právníků osob je zcela shodná jako před zrušeným rozsudkem nálezacího i odvolacího soudu a není tedy možnost učinit rozhodnutí o vině odlišné, než rozhodnutí, které bylo v těchto rozsudcích týkající se viny obou právníků osob. V souvislosti s důkazní situací pak nálezací soud upozorňuje, že nad rámec výše uvedených důkazů jednoznačně prokazujících vinu obou obžalovaných právníků osob v mezidobí přibyl další zcela jednoznačný důkaz. V průběhu veřejného zasedání, které bylo vedeno z důvodu návrhu na obnovu řízení podaného odsouzeným J.B., odsouzený J.B. se k trestné činnosti oproti předcházejícím stádiím trestního řízení v plném rozsahu doznal a mimo jiné uvedl, že trestná činnost byla páchána za účasti právníků osob XXXXX a XXXXX a s vědomím odsouzených Z.V. a J. H., kteří v předcházejícím stádiu trestního řízení před vynesením pravomocného rozhodnutí ve věci svoji trestnou činnost popírali. Dané skutečnosti jsou zjevné z pravomocného usnesení Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 22. 10. 2020, č. j. 61 T 12/2015-11548.

100. Nálezací soud se nyní bude zabývat samotným zákonem č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právníků osob a řízení proti nim. Podle § 8 daného zákona odst. 1 písm. a) je trestným činem spáchaným právníkou osobou protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba, která je oprávněna jménem nebo za právníkou osobu jednat. Zákon tak nezavádí tzv. objektivní odpovědnost právníké osoby, jak je známa např. z českého správního práva, ale vychází se z tzv. fikční teorie právníků osob, podle které jsou právníké osoby odlišné subjekty práva, než osoby fyzické a jsou právem uměle vytvořeny. Vedle protiprávnosti jsou formálními znaky skutkové podstaty trestného činu právníké osoby, objekt trestného činu, kumulativní objektivní stránka trestného činu, a to základní a speciální, subjektivní stránka a subjekt trestného činu (primární, sekundární a terciální). Základní objektivní stránka je výčtově uvedena v § 7 daného zákona a mimo jiné je zde uveden § 240 trestního zákoníku – trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, za který jsou obě obžalované právníké osoby odsouzeny. Speciální objektivní stránka pak spočívá v tom, že trestný čin byl spáchán jménem právníké osoby, což je případ výše uvedené trestné činnosti, případně v zájmu právníké osoby nebo v rámci činnosti právníké osoby. Subjektivní stránka trestného činu zahrnuje zavinění, a jelikož právníká osoba sama o sobě takový vnitřní vztah k trestnému následku není schopna vytvořit, naplnění tohoto znaku dle zákona se dovozuje prostřednictvím zavinění fyzických osob. V této souvislosti soud poukazuje na pravomocné odsouzení výše uvedených jednatelů a právníků osob, přičemž tato skutečnost je uvedena již ve výroku rozhodnutí nálezacího soudu. Subjektem trestného činu může být jen právníká osoba, ale ve skutečnosti se však právníké osobě přičítá jednání jiného subjektu. V rámci této trestné činnosti se jedná o subjekt primární, kdy jménem právníké osoby jednali jednatelé, kteří jsou již pravomocně odsouzeni, tak jak je uvedeno shora.
101. Společnost XXXXX, dovážela parfémy od 12. 10. 2009 do 10. 12. 2012, což znamená ihned po ukončení dovozu prostřednictvím společnosti XXXXX. Daňové příznání k DPH za odpovídající zdaňovací období sice byla podávána, dovozy zboží však v těchto daňových příznáních nebyly uvedeny. Společnost sice v tomto zdaňovacím období příznávala jak DPH na vstupu, ale současně uváděla i DPH na výstupu a její celková daňová povinnost se pohybovala toliko v řádech tisíců korun, maximálně v desetitisících korun. Takže je zjevné, že daná daňová příznání byla, stejně jako u předcházejících společností, nepravdivá. V některých zdaňovacích obdobích, a to v měsících leden, červen, červenec, srpen, září, říjen, listopad a prosinec roku 2011 a březen, duben, květen, červen, listopad a prosinec 2012, byla sice výše uskutečňovaných zdanitelných plnění vyšší, než hodnota dovezeného zboží, ale společnost u těchto zdaňovacích období uplatňovala daň na vstupu, takže v žádném případě zde nemohla zahrnout do daňového

příznání dovezené parfémy, protože dovezené parfémy nebyly nakoupeny s DPH, ale jednalo se o dovoz bez DPH. Nad to, v rámci daňových plnění z třetího a čtvrtého čtvrtletí 2010, tyto platby souvisely toliko s poskytováním reklamních a marketingových služeb, nikoli s prodejem jakéhokoliv zboží. V této souvislosti je potřeba poukázat na vyjádření obžalovaného Z.V., který uvedl, že obchody s parfémy byly pouze část více obchodních aktivit společnosti XXXXX, a na výpovědi svědků J.Ř., který byl na pozici poradce společnosti kontrolující daňové příznání, a J.K., která jako externí účetní zpracovávala veškeré jí doručené účetní doklady, kteří shodně uvedli, že neměli žádné poznatky o obchodování s parfémy společnosti XXXXX a v souvislosti s těmito aktivitami neviděli a nebyly jim doručeny žádné faktury. Je tedy zřejmé, že žádné fakturace, týkající dovozu parfémů, nebyly součástí daňových příznání dané společností.

102. Podle údajů z celních deklarací společnost v době rozhodné dovezla zboží (parfémy) v hodnotě 75.802.588 Kč a podle bankovních informací zaslala společnost XXXXX na účet společnosti XXXXX, finanční prostředky v celkové výši 72.864.906,43 Kč. Některé dovozy tak byly zjevně hrazeny z jiných prostředků nebo byly nesprávně vykázány v celních deklaracích. Společnost XXXXX měla pro obchody s parfémy zřízen korunový a dolarový účet u ČSOB, a. s. a k tomuto účtu měl kromě Z.V. a J.K. dispoziční oprávnění také J.D.. Z částky 72.864.906,43 Kč bylo postupně, a to vždy obratem téhož dne, na dolarový účet společnosti převedeno 70.289.301,50 Kč, tedy na dolarovém účtu byly celkem převedeny v rámci ekvivalentu finanční prostředky za 3.783.900 USD, což společně s dalšími dvěma vklady, které nelze identifikovat, činí v součtu 3.852.740,72 USD a z tohoto účtu bylo vždy obratem téhož dne na účet společnosti XXXXX převedeno celkem 3.847.345 USD. Lze tedy prostým aritmetickým výpočtem uvést, že z finančních prostředků poskytovaných společností XXXXX zůstalo na účtech společnosti XXXXX celkem 2.575.604,93 Kč, což činí asi 3,7 % z hodnoty nakupovaného zboží a 5.395,75 USD, tedy přibližně 0,14 %. K samotným transakcím, jak je uvedeno výše, docházelo v průběhu jediného dne. Nad rámec takto shrnutých převodů na účet společnosti XXXXX bylo z účtu společnosti XXXXX, a to z jiného, než v předchozích případech, převedeno dalších 8.037.826,89 Kč, které však na účtu společnosti XXXXX rovněž nezůstaly, ale byly využity na platby kartou nebo na jiné převody. I kdyby tato částka měla sloužit jako provize z uskutečněných obchodů, jednalo by se o přibližně 11,4 % z hodnoty nakupovaného zboží a tedy ani tato částka by rozhodně nepostačovala na případnou úhradu DPH, která činila 20 %, případně dokonce ještě na zisk ve výši okolo 5 %, jak uváděl obžalovaný V.. Nálezací soud opětovně uvede náhodně vybrané konkrétní případy převodu, které jsou zahrnuty ve spisovém materiálu. Dne 22. 10. 2009 je zaslána na účet společnosti XXXXX od společnosti XXXXX částka 648.550 Kč, téhož dne je na dolarový účet společnosti XXXXX převedena částka 591.555 Kč, tedy zůstatek činí 56.995 Kč, což znamená 9,6 %, což se na dolarovém účtu projevilo v rámci převodu částkou 33.900 USD a téhož dne z dolarového účtu ve prospěch společnosti XXXXX odchází 33.851 Kč. Dále například dne 22. 3. 2011 je zasláno na účet společnosti XXXXX od společnosti XXXXX 1.049.084 Kč, téhož dne je na dolarový účet společnosti XXXXX převedeno 942.896,75 Kč, což znamená, že na účtu zůstalo 106.187,25 Kč, což je přibližně 11,3 %. Na dolarovém účtu v rámci převodu se tak objevilo 54.550 USD a téhož dne z dolarového účtu ve prospěch společnosti XXXXX odchází 54.522 USD.

103. Z obchodního rejstříku soud zjistil, že jednatelem společnosti XXXXX, byl v době rozhodné odsouzený Z. V., který byl společně s pravomocně odsouzenými J.D. a J.K. v době rozhodné také disponentem účtu, z kterých byly zasílány platby za parfémy. Odsouzený Z. V. popřel jakékoliv úmyslné trestní jednání s odůvodněním, že se o obchody s parfémy blíže nestaral, protože je měl na starosti pravomocně odsouzený J.D. a společnost XXXXX tyto obchody realizovala jen za účelem zisku provize, která byla ve výši přibližně 5 až 6 %. Soud zde poukazuje na výpověď odsouzeného B. a zproštěného Ř., kteří uvádí provizi přibližně 1 % z objemu Tyto výpovědi nejsou podle názoru soudu věrohodné, a soud předpokládá, že účastníci trestné

činnosti si dělili zisk v určitém poměru, který ale nebyl v poměru 1:20 pro společnost v pozici tzv. ztraceného obchodníka. V rámci těchto úvah je údaj odsouzeného V. podle názoru soudu věrohodný, ale nikoliv, že se jedná o zisk při běžné zákonné obchodní operaci, ale o zisk z trestné činnosti, tedy podíl na nezaplacené DPH). Odsouzený V. dále uváděl, že pro účely těchto obchodů založil nové účty společnosti, aby obchody byly odděleny od standardní činnosti společnosti, zabývající zejména reklamou a marketingem. Účetnictví pro obchody s parfémů měla zpracovávat externí účetní K., přitom podklady jí měl dodávat odsouzený J.D., což ale odsouzený V. nijak nekontroloval a neví, zda odsouzený D. fakturace účetní předkládal nebo nikoliv. K této výpovědi odsouzeného je však třeba uvést, že odsouzený byl jednatelem společnosti a odpovídal za správné vedení účetnictví, dále samotné fakturace byly vedeny zcela odděleně, takže účetní K. byla od těchto fakturací reálně oddělena a přes případné počítačové nahlížení do fakturací se k těmto fakturám nemohla dostat, což bylo zjevně i účelem oddělené fakturace. Odsouzený V. rovněž podepisoval daňová přiznání, včetně daňových přiznání k DPH. Odsouzený zdůrazňoval u hlavního líčení svou nezkušenost a neznalost v tomto oboru. Je však zřejmé s ohledem na výrazné navýšení obrátu, že odsouzený již při pohledu na výši obrátu si musel být vědom, že dovozy společnosti XXXXX realizované prostřednictvím odsouzeného D. v tomto, či v těchto přiznáních nejsou zobrazeny. Úmyslné jednání odsouzeného je pak nepřímou prokazováno i svědeckou výpovědí J.Ř., se kterým odsouzený V. běžně projednával problematiku firem, a se kterým odsouzený V. nikdy o dovozech parfémů společnosti XXXXX nehovořil. Právě nevědomost J.Ř. a J.K. o obchodech s parfémů jednoznačně svědčí o úmyslnosti trestného jednání ze strany, jak odsouzeného V., tak J.K., kteří zjevně postupovali tak, aby vyjma osob, tedy samotných odsouzených a spoluodsouzeného J.D., kteří měli znalost o trestné činnosti, neunikly žádné skutečnosti o trestné činnosti osobám jiným, a to právě J. Ř. a J. K.. Pokud se týká údajné nevědomosti odsouzeného V. o daňových záležitostech, soud zde poukazuje na předcházející odsouzení odsouzeného, týkající se trestného činu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby, přičemž právě pravomocné odsouzení v obdobné trestní věci podle názoru soudu u dotčené osoby má za následek zcela nepochybně zvýšený zájem o účetnictví a daňovou problematiku.

104. Společnost XXXXX, dovážela oproti ostatním dovozcům parfémů spíše nepravidelně a za období od 4. 2. 2011 do 5. 11. 2012 bylo provedeno pouze 7 dovozů, přičemž daňová přiznání k DPH za odpovídající zdaňovací období sice byla podávána, ale dovozy zboží v těchto daňových přiznáních uvedeny nebyly. Společnost v tomto zdaňovacím období přiznávala jak DPH na výstupu, tak DPH na vstupu z přijatých zdanitelných plnění, takže její výsledná daňová povinnost se pohybovala jen v řádech tisících korun. V případě zdaňovacích období měsíců duben a červenec 2011 byla výše vykazovaných uskutečněných zdanitelných plnění vyšší, než hodnota dovezeného zboží, ale společnost příslušných zdaňovacích období uplatňovala daň na vstupu, což je možné jen u nákupu realizovaných v tuzemsku nebo v Evropské unii, takže v žádném případě zde nemohla být zahrnuta daň z nákupu obchodovaných parfémů, které byly nakoupeny dovozem a lze tak uzavřít, jakožto i u ostatních společností, nepravdivost daných daňových přiznání. Tato skutečnost je zřejmá i z výpovědi svědků J.Ř., který byl poradcem společnosti a mj. kontroloval daňová přiznání, a J.K., která zpracovávala veškeré účetní doklady společnosti XXXXX a kteří neměli k dispozici fakturace týkající se dovozu parfémů, takže tyto dovozy a fakturace nemohly být ani zahrnuty do daňových přiznání. Z Celního ředitelství Praha je zřejmé, že společnost realizovala dovozy od společnosti XXXXX (jedná se zřejmě o chybný přepis a správně má být XXXXX) XXXXX, přitom platby ze strany společnosti XXXXX směřovaly také ve prospěch společnosti XXXXX (viz č. l. 1610). Doklady k těmto dovozům nebyly zajištěny, takže společnosti XXXXX jsou kladeny za vinu pouze dovozy od společnosti XXXXX, které byly placeny v eurech a ve prospěch společnosti XXXXX. Trestná činnost společnosti, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku, se týká dovozů ze dnů: 4. 2.; 28. 4.; 19. 7.; 6. 10.; 27. 10., vše roku 2011 a 19. 3. a 5. 11. roku 2012 v částce 5.011.662 Kč.

Tomuto odpovídají příchozí platby na účet společnosti XXXXX od společnosti XXXXX (č. l. 1608) a současně odcházející platby z účtu společnosti XXXXX na účet společnosti XXXXX. Lze tedy uvést, že dne 28. 1. 2011 přichází z XXXXXU 36.151,92 euro a téhož dne odchází do XXXXX 29.739,10 euro. Dne 27. 4. 2011 částka 25.407,34 euro a odchází 20.900,10 euro, dne 10. 7. 2011 částka 24.145 euro a téhož dne odchází 19.861,60 euro, dne 30. 8. 2011 částka 27.962,50 euro a odchází 23.004 euro, dne 29. 9. 2011 přichází z XXXXXU částka 51.670 euro a odchází 42.504 euro, dne 20. 10. 2011 přichází částka 31.475,93 euro a odchází 25.889,80 euro, dne 13. 3. 2012 přichází částka 31.048,79 euro a odchází 25.541,90 euro, dne 30. 10. 2012 přichází 46.210,09 euro a odchází 38.014,90 euro, celkem tedy přichází ze společnosti XXXXX částka 274.072,08 euro a odchází téhož dne v rámci jednotlivých příchodů celkem 225.455,30 euro. Na účtu společnosti XXXXX z těchto plateb zůstává částka 48.616 euro, což činí přibližně 21 % z hodnoty nakupovaného zboží, resp. při početním výpočtu rozdílů mezi finančními prostředky přicházejícími a finančními prostředky, které byly poukázány na účet společnosti XXXXX. Dne 7. 2. 2012 však z téhož účtu odchází 9.325,68 euro na účet společnosti XXXXX (č. l. 1609) a další peněžní prostředky jsou pak poukazovány na účet slovenské společnosti XXXXX, (č. l. 1609), která je rovněž ovládána zproštěným Ř. a odsouzeným B. a je tedy zřejmé, že závěry jsou shodné jako u ostatních společností, tedy že z prostředků, které byly na nákup zboží poukázány, nemohly řádně zaplatit DPH i při případném zahrnutí doprav a podobných náležitostí do hodnoty zboží ve smyslu zaslání finančních prostředků. Společnost XXXXX, měla pro obchod s parfémů zřízeny postupně dva korunové a dva dolarové účty u ČSOB a kromě dispozičního práva J.H.měl k nim i dispoziční oprávnění J.D.. Na korunový účet obdržela společnost XXXXX postupnými vklady celkem částku 28.746.470 Kč a na dolarový účet byly vždy obratem převedeny částky v hodnotě 27.844.516,75 Kč, takže na dolarovém účtu přibylo 1.517.950 USD, což společně s dalšími převody z jiného účtu XXXXX činí 1.773.502,62 USD, celkem tedy 32.532.247 Kč a tyto prostředky byly převáděny vždy téhož dne na účet společnosti XXXXX, XXXXX a XXXXX, a to v celkové hodnotě 1.564.066 USD. Přitom s ohledem na skutečnosti uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku je zřejmé, že finanční prostředky byly použity i na jinou obchodní činnost, než která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku. Nelze však pominout, že rozdíl mezi platbami příchozími a odchozími je přibližně 2,8 %.

105. Z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že jednatelem společnosti XXXXX, byl v době rozhodné odsouzený J.H., který byl společně s odsouzeným J.D. rovněž disponentem účtu. J.H. u hlavního líčení vystupoval jen jako svědek z důvodu o vyloučení jeho trestní věci k samostatnému projednání a rozhodnutí a ve věci odmítl vypovídat. Účetnictví společnosti XXXXX zpracovávala, stejně jako u společnosti XXXXX, externí účetní J.K., přičemž podklady jí měl předávat odsouzený D., eventuálně odsouzená K.. Stejně jako u společnosti XXXXX byl poradcem ve společnosti svědek J.Ř.. Oba svědkové o dovozech parfémů společnosti XXXXX nic nevěděli a je zřejmé, že právě tato skutečnost svědčí o úmyslu páchat trestnou činnost ze strany J.H.i K., protože účetní nebyla sdělena skutečnost založení nového účtu, nebyly jí zasílány faktury, které byly úmyslně vedeny odděleně, takže byla zamezena možnost podat řádné daňové přiznání. Absence znalostí u obou svědků je pak jednoznačně z důvodu co největšího utajení páchané trestné činnosti.
106. Lze tedy konstatovat, že výše uvedenými bankovními informacemi, jakožto i dalšími důkazy shora uvedenými, bylo prokázáno, že pro společnost XXXXX postupně dováželo zboží šest společností, přičemž zboží prodávalo v hodnotě, která nepřevyšovala částku, za kterou bylo zboží nakoupeno. S ohledem na charakter součinnosti při dovozu parfémů prostřednictvím společnosti XXXXX a XXXXX, v rámci kterého byly obchody vedeny odlišně od běžných činností těchto společností a fakturace byly rovněž vedeny tak, aby se o této činnosti nedozvěděla účetní, příp. poradce, je podle názoru soudu i prokázáno vědomí obžalované K. o

páchání trestné činnosti. S ohledem na skutečnost nákupních cen, které i v případě, že by se týkaly činností s nákupem souvisejících typu doprava apod. a které při prodeji reálně neumožňovaly zaplatit DPH, lze dovodit zcela jednoznačnou prokázanost spáchání trestné činnosti u osob, kterým tato skutečnost byla známa. Námitky, že se např. jednatelé nestarali o obchodování společností s parfémů a tuto činnost delegovali buď na obžalovaného D., příp. své podřízené, soud vyhodnocuje jako zcela účelovou snahu vyhnout se trestní odpovědnosti, když s ohledem na rozsah obchodu je zřejmé, že dané skutečnosti musely být obžalovaným známy. V této souvislosti lze poukázat i na občanský zákoník, tedy zákon č. 89/2012, ustanovení § 159 odst. 1, podle kterého „kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že jej bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí, má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu a nevyvodí z toho pro sebe důsledky. Tato právní úprava sice v době rozhodné nebyla právně účinná, ale předcházející právní úprava byla obdobná. Podle obchodního zákoníku (zák. č. 513/1991 Sb.) ustanovení § 135 odst. 1 daného zákona jsou jednatelé povinni zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví vést seznam společníků a informovat společníky o záležitostech společnosti, tato úprava byla platná v době páčání trestné činnosti výše uvedenými obžalovanými.

107. Obžalované právnické osoby XXXXX a XXXXX svým jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, když společně s dalšími již odsouzenými po vzájemné dohodě dovážely do České republiky zboží, a to zejména parfémů nebo toaletní vody, které bylo následně prodáváno mezi společnostmi zaregistrovanými v České republice tak, aby došlo k neodvedení DPH společnostmi, které byly v pozici tzv. „ztraceného obchodníka“, což znamená společnostmi XXXXX a XXXXX, naplnily zcela zákonné znaky skutkové podstaty dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kdy u obžalované právnické osoby XXXXX též podle odst. 2 písm. c) téhož ustanovení, přičemž v rámci trestné činnosti došlo ke způsobení škody právnickou osobou XXXXX ve výši 4.113.915 Kč a společností XXXXX ve výši 318.462 Kč, když ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o větší škodu, kdy škoda dosahuje částky nejméně 100 tis. Kč a značnou škodu, kdy škoda dosahuje nejméně částky 1 mil. Kč. Fyzické osoby, resp. pravomocně odsouzení jednatelé, se jednání dopustili v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když bylo jednoznačně prokázáno, že všechny osoby podílející se na trestné činnosti věděly o svém podílu na nelegálním dovozu a přepravě parfémů a toaletní vod bez řádného hrazení daně z přidané hodnoty a takto činily za účelem zisku pro sebe, či jiné, přičemž zisk vznikal právě na úkor neuhrazené daně z přidané hodnoty. Společenská škodlivost daného jednání je značná, a to s ohledem na charakter trestné činnosti, kdy typově daná trestná činnost poškozují fiskální zájmy České republiky, na níž záleží následující zajištění základních potřeb občanů České republiky.
108. Při úvahách o trestu soud postupoval ve smyslu § 15 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim a § 19 téhož zákona při současném použití ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku. Jak je již výše uvedeno, samotný trestný čin dle § 240 trestního zákoníku patří k nejškodlivější trestné činnosti v rámci majetkové trestné činnosti. S ohledem na motivaci dané trestné činnosti pak u právnických osob by měly být ukládány především tresty, které jsou spojeny s finanční sankcí pro tu kterou právnickou osobu v případě rozsáhlé sofistikované a dlouhodobé trestné činnosti, v níž spočívala převážná činnost právnické osoby, pak trest zrušení právnické osoby. Obě výše uvedené právnické osoby zjevně profitovaly z dané výše uvedené trestné činnosti, takže by byl zcela namísto peněžitý trest, který byl ukládán v předcházejících rozhodnutích. V této souvislosti však soud musí postupovat ve smyslu § 18 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. a zohlednit majetkové poměry právnické osoby. Jak vyplynulo z řízení před výše uvedeným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR, v rámci kterého byly vymáhány peněžité tresty, pak v rámci tohoto řízení bylo zjištěno, že obě právnické osoby

nedisponují finančními prostředky, které by umožnily uhrazení peněžitého trestu, proto bylo upuštěno od obou peněžitých trestů. Za této situace je zřejmé, že ukládání peněžitých trestů v jakékoliv výši je zcela kontraproduktivní a v rozporu s ustanovením § 18 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. Oběma právnickým osobám tak byly uloženy tresty propadnutí věci, a to tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, přičemž se jedná o věci (finanční prostředky), které buď souvisely s trestnou činností, nebo se jednalo o náhradní hodnotu ve smyslu § 71 trestního zákoníku. Přesná specifikace daných finančních prostředků, jakožto i účty, na kterých tyto finanční prostředky jsou uloženy, je specifikována ve výrokové části tohoto rozsudku. Takto uložený trest soud považuje za zákonný a přiměřený všem okolnostem trestní věci, jakožto i majetkovým poměrům obou právnických osob.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 23. listopadu 2018

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu